

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1706

ЛАКО ЈЕ ИЗАБРАТИ!

**КРИМИНАЛ
КОРУПЦИЈА
СОЦИЈАЛНА БЕДА**

**СТОП МАФИЈИ
ПРАВНА ДРЖАВА
СОЦИЈАЛНА ПРАВДА**

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ

У четири броја часописа, на 3400 густо сложених страна, Српска слободарска мисао оставља будућим генерацијама сведочанство о монструозном процесу Слободану Милошевићу, процесу у којем се суди целокупном српском народу за измишљену кривицу. Достојанство овог човека који се потпуно сам супроставља безбројним, моћним и на све спременим непријатељима је обележило почетак 21. века. Зато су ови бројеви Српске слободарске мисли огледало тешке борбе и искушења једног малог, али поносног народа који тоталитарном америчком новом светском поретку смета зато што је слободољубив, усправан и непокоран

Часопис се може набавити у седишту Српске радикалне странке на Тргу победе бр. 3 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке по цени од 300 динара за примерак

Све информације на тел: 316 46 21

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Рагуш

Помоћници главног и

одговорног уредника

Елена Божић-Талијан

и Огњен Михајловић

Издање припремила

Елена Божић-Талијан и Марина Томан

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Унос текста

Весна Марић

Златија Севић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,

Томислав Николић,

проф. др Никола Поплашен,

Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета”, 20. октобра 2,

11307 Болеч, 011/806-30-28

За штампарију

Мирослав Драмлић

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ИНТЕРВЈУ

• ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ:
„СИГУРНО ПОБЕЂУЈЕМ!”

4

ЛОПОВЛУЦИ

• НОВАКОВИЋ УКРАСИО
НОВИ СТАН НА ДЕДИЊУ
ВРАТИМА ОД 20.000 ЕВРА

17

СКАНДАЛОЗНО

• РЕЗЕРВИСТА ВЈ
ОСУЂЕН БЕЗ ДОКАЗА

26

КРИМИНАЛ

• КРАЂЕ У МЕЂУНАРОДНОМ
САОБРАЋАЈУ

34

ОЧЕКИВАНО

• БЕСКРУПУЛОЗНИ ДЕКАН
КАДАР ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ

38

МУЂКЕ

• ЗАШТО ПРИВАТИЗАЦИЈА
НИЈЕ ДОНЕЛА РЕЗУЛТАТЕ

44

МАЛВЕРЗАЦИЈЕ

• РУШЕЊЕ НАДГРАДЊЕ
НА КАРАБУРМИ

49

МАЛВЕРЗАЦИЈЕ

• ДРУГИМА РУШЕ СЕБИ ГРАДЕ

53

МЕДИЈСКЕ МАНИПУЛАЦИЈЕ

• КАКО ЗАЛУДЕТИ НАРОД

59

ПОДСЕТНИК >>> ПОДСЕТНИК >>> ПОДСЕТНИК >>>

– Владимир Поповић Беба, шеф Бироа за комуникације Владе Србије, Горан Весић, функционер Демократске странке, Раде Терзић, окружни тужилац у Београду и Горан Петровић, бивши начелник Ресора државне безбедности годину и по дана ме систематски уцењују да нападам и износим најгнусније лажи о

Војиславу Шешелу. Између марта и априла прошле године Поповић и Весић су ми организовали састанак са Петровићем и Терзићем. Састали смо се у ресторану „Милошев конак“ у Кошутњаку у 9 сати ујутру. Тада су ми понудили новац, нов идентитет и програм заштитног сведока, који је требало да буде усвојен у Скупштини Србије, само да на најтежи могући начин теретим Шешелу и лажно сведочим против њега. Најтеже оптужбе су биле везане за наводна сазнања да је Оливер Барет, четнички војвода, по Шешеловом налогу заклао жену Слободана Јовића, функционера СРС, који је пре неколико година отишао из странке. Моје сведочење би теретило Шешелу, а Оливер је у међувремену погинуо у неком револверашком обрачуну. Мртва уста не говоре и Шешел би имао велике проблеме да се одбрани.

– Као савезни премијер и министар за економске односе са иностранством, Мирољуб Лабус има нарочиту обавезу да објасни сваки кредитни аранжман у који уђе у државу. Уместо тога Лабус се свакодневно слика у тренуцима када потписује нове позајмице, рачунајући на позитивне ефекте пред јавним мњењем у својој кампањи за председника Србије, као да народ не зна да је сваки нови кредит само чвршће стегнута омча о врату државе.

Петар Панић,
бивши шеф обезбеђења председника
Српске радикалне странке

– Најновија у низу несрећа које су у новијој историји задесиле државу Србију и њен народ, била би избор потпредседника Савезне владе Мирољуба Лабуса за њеног будућег председника, јер је кандидат за председника фаворизован од ДОС-а, ДС-а, Г-17, и такозваног Отпора, већ био на брифингу у Америци и примио инструкције како да економски, политички и културно уништи Србију, а Србе доведе у безизлазан робовласнички положај.

Небојша Медојевић, члан Г-17

– Не контактирао са Панићем већ две године, тако да ове његове изјаве нису мотивисане неким нашим договором. Обавештен сам да је на Панићевој конференцији било много новинара и телевизијских екипа, али сви су добили наређење да ћуте. И Панићу су, сигуран сам, покушали да зачепе уста. Вероватно су му нудили заштиту у неколико судских процеса који се против њега воде, уцењивали су га кућом коју је купио под сумњивим околностима, али нису успели да га натерају да сведочи против мене, јер он одлично зна да никада нисам наредио ни њему, нити било коме другом да врши убиства. Због оваквих Панићевих оптужби против водећих људи Ђинђићевог режима, чим за то дође време, неко ће морати да сноси одговорност.

Проф. др Војислав Шешел,
председник Српске радикалне странке

– Не контактирао са Панићем већ две године, тако да ове његове изјаве нису мотивисане неким нашим договором. Обавештен сам да је на Панићевој конференцији било много новинара и телевизијских екипа, али сви су добили наређење да ћуте. И Панићу су, сигуран сам, покушали да зачепе уста. Вероватно су му нудили заштиту у неколико судских процеса који се против њега воде, уцењивали су га кућом коју је купио под сумњивим околностима, али нису успели да га натерају да сведочи против мене, јер он одлично зна да никада нисам наредио ни њему, нити било коме другом да врши убиства. Због оваквих Панићевих оптужби против водећих људи Ђинђићевог режима, чим за то дође време, неко ће морати да сноси одговорност.

– Бројно стање Војске државне заједнице Србије и Црне Горе је 35 – 40.000 војника и официра. У новој војсци Србије и Црне Горе афирмисати до сада неекспониране војне руководиоце, променити комплетан садашњи састав Генерал-

Слободан Анђонић,
социолог, анализира српску политичку сцену

Момир Лазич,
књижевник, уредник часописа „Збиља“

– Мајку вам глупу четничку!
Одговор неког из хрватске делегације нашим граничарима на упозорење да стану приликом покушаја нелегалног уласка у нашу земљу код Шаренградске аде.

– Бројно стање Војске државне заједнице Србије и Црне Горе је 35 – 40.000 војника и официра. У новој војсци Србије и Црне Горе афирмисати до сада неекспониране војне руководиоце, променити комплетан садашњи састав Генерал-

ПОДСЕТНИК ПОДСЕТНИК ПОДСЕТНИК

штаба ВЈ. Евентуално задржати некога по потреби службе одређено време.

Из документа који је Хавијер Солана, високи представник Европске Уније за спољну политику и безбедност, приликом последње посете Београду донео властима а који се односи на радикалне промене у Војсци Југославије

Финансијера Демократске странке и Ђилфићевог кума, Драгољуба Марковића – Криво и премијеровог дечка за прљаве послове, Чеду Јовановића, не муче бриге које притискају обичан народ, опуштено и растерећено уживају у тркама на хиподрому. Чеду, окруженог телохранитељима, очигледно много више занимају његови скупоцени коњи од чењенице да народ живи на ивици egzистенције.

– На протестима чији сте ви организатор ношени су транспаренти на којима сам ја приказан као Гаргамел и психијатријски случај, што је тешка увреда.

Владан Батић, министар правде Републике Србије у писму које је упутио лидеру Синдиката правосуђа Славици Живановић

– Намера нам није била да вам наносимо личну, породичну и политичку штету, већ да утичемо на вас да своју енергију усмерите ка решавању проблема у правосуђу.

Из писма Синдиката правосуђа Владану Батићу

– Нисмо успели да дођемо до озбиљних индиција о комерцијалним аспектима давања тих фотографија. Наравно, те индиције су постојале, али нисмо нашли доказе.

Андреја Савић, шеф Безбедносно – информативне агенције, поводом фотографије одласка Милошевића у Хаг коју је објавио Недељни телеграф

– Овакав ауто може себи да приушти свако ко има мало више пара, а ко нема може да се удружи са пријатељима, да заједно купе ауто.

Божидар Ђелић, министар финансија улазећи у свој нови „кабриолет“ југо који је купио за 360.000 динара

– Од ДПС-а, заправо од „Дуванске партије социјалиста“, која је на измаку свог пушења, ништа нас не изненађује.

Славко Перовић,
Либерални
савез Црне Горе

– То је једна вечна тема у литератури, у филму, од Џемса Бонда па надаље, у научној фантастици и у другим земљама такође.

Зоран Ђилфић, републички премијер пред Анкетном комисијом Скупштине Србије која испитује наводе о приступивању у афери Павковић

– Маргит Савовић се нимало не разликује од свих жена око ње. Као и њихов, и мој дан је испуњен од јутра до вечери. Реч је о многобројним обавезама које сама себи намећем, јер желим да стигнем свуда. Пре свега мислим на позориште, филм, изложбе, затим путовања, али у мом животу и те како су присутне тзв. женске ствари. Мислим на одлазак код фризера, што ми чини велико задовољство, затим тренутке проведене пред огледалом у шминкању, дотеривању, пресвлачењу, када глумим манекенку...

Маргит Савовић, председница Партије успешних жена објашњава зашто жели да се кандидује за председника Србије

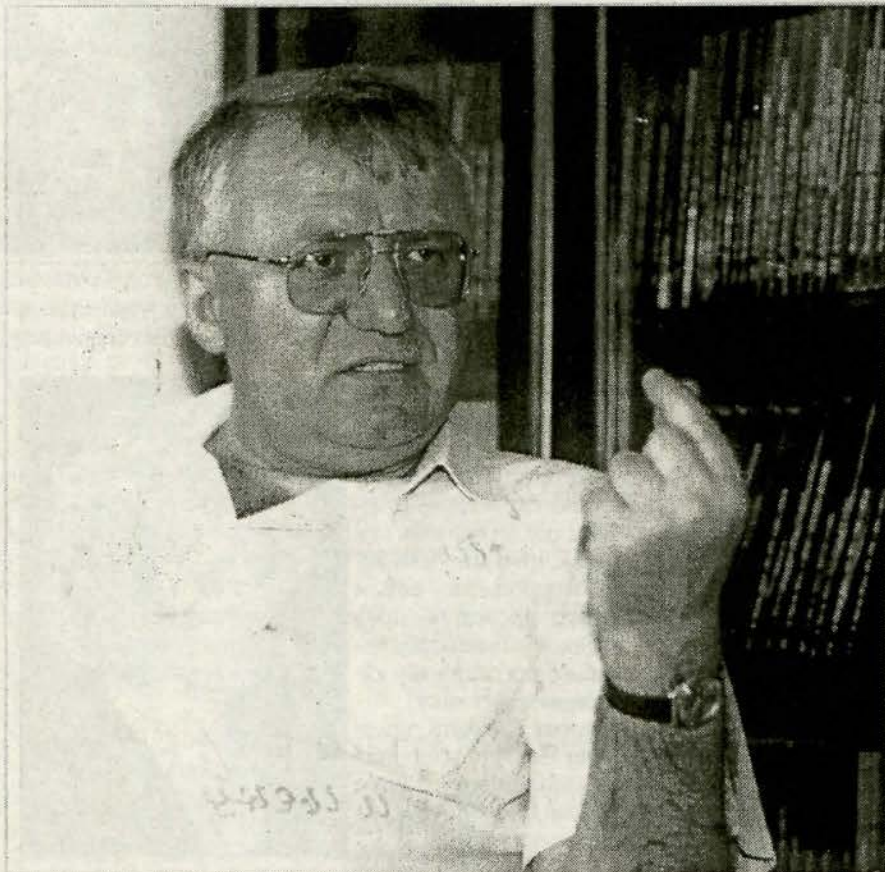
Кандидат Српске радикалне странке за председника Србије

СИГУРНО

Изборна кампања се захуктава, иако су до тренутка када је вођен овај разговор званично потврђене само две кандидатуре – др Војислава Шешеља и Борисава Пелевића, док Лабус изгледа још увек прикуља потписе на улицама широм Србије. Већ сада је јасно да сви кандидати неће имати исти прејман и засиуљеност у медијима, поготово што ће неки, који имају функције у власти, обилазити да користе могућности које им се пружају. Што се тиче представљања на РТС-у потписан је некакав споразум (који, иначе, није потписала половина парламентарних странака) а који опозиционим кандидатима нуди минималне могућности за представљање. Кандидат Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, имаће на државној телевизији само 45 минута за представљање свој програма, док ће ДОС-ови кандидати 24 сата бити на екранима. Досовска власт се потрудила и да емисиовање својих српским радикалима не буде дозвољено, па је измислила некакав неизмирени дуго за својевремене одређених избора.

Упркос свему, др Шешељ поручује – „Сигурно побеђујем!” Најавио је да о Мирољубу Лабусу, за кога наглашава да је лични кандидат Зорана Ђинђића, има највише компромитујућих података. „Нећемо их кријати, а бавићемо се и тиме ко је где студирао и магистрирао. Прошав мене су све одавно употребити и могу само да ме мрзе,” истиче лидер српских радикала.

Др Шешељ је јун енергије и спреман за победу досманлијског кандидата. Никада се не одмара, јер се, како каже, још није уморио. Интензивно пише и сада завршава књигу која се зове „Идеологија српског национализма”, за коју сматра да ће представљати његово живојно дело. Грађанима поручује да гласају за онога за кога знају да следи исти истине, правде и слободе.

• Који је главни разлог због којег сте одлучили да уђете у изборну трку за председника Србије када су уставна овлашћења председника Србије који иза себе нема парламентарну већину готово симболична? Ако се не варам, ваша амбиција је, према ономе што сте раније изјављивали, да budete председник Владе.

Др Војислав Шешељ: Сад је најважније да се победи ДОС, досманлијски кандидат Мирољуб Лабус. Мирољуб Лабус као лични кандидат Зорана Ђинђића, као кандидат НАТО пакта, као кандидат Међународног монетарног фонда и Светске банке који нам спремају дужничко ропство.

Централна отаџбинска управа Српске радикалне странке је то питање разматрала. Моја идеја је била да би наши најбољи кандидат био Томислав Николић, међутим Централна отаџбинска управа је одлучила да кандидује мене и ја сам то прихватио пошто је одлука била једногласна.

Тачно је да су председничке надлежности по Уставу веома мале, међутим огромна је симболика тог чина победе над ДОС-ом. И без обзира колико мале биле те надлежности оне су довољне у чврстим

проф. др Војислав Шешељ, у разговору за „Велику Србију” тврди:

ПОБЕЂУЈЕМ!

и способним рукама да се изнуде што пре ванредни избори да се оствари значајна контрола извршне власти, значи Владе и министарства и делимична контрола Народне скупштине у погледу доношења закона. Те могућности, те надлежности, дакле, с тог аспекта посматрам. Најважнији су парламентарни избори који би уследили за месец, два, три..., они су ту непосредно пред нама.

Српски радикали – кост у грлу досовском режиму

• Ова власт је изгледа спремна на све да би вас онемогућила да budete њен противкандидат. То показују и подаци са којима је изашао у јавност ваш бивши шеф обезбеђења Петар Панић. Ако се узме у обзир како сте прошли на претходним изборима и анкете које се баве подршком коју имају странке, остаје нејасно зашто ви представљате толику смећу овој власти?

Др Војислав Шешељ: Све те анкете су лажиране, режирани, наручене. Ми немамо озбиљних стручњака који се баве тим питањем истраживања јавног мњења, ни озбиљних института који су томе посвећени. То раде дилетанти, манипуланти, незналице, људи који су спремни за новац да ураде све што пожелите. Сва та истраживања о резултатима ко-

ји се саопштавају јавности одмах откривају ко је наручилац и финансијер. А за ових протеклих 12 година никада ти важни истраживачи нису погодили популарност Српске радикалне странке. Увек смо на изборима имали два, три, па и више пута већи број гласова него што су нам они прогнозирали. Једноставно би требало да престану да се баве тим послом после толико промашаја.

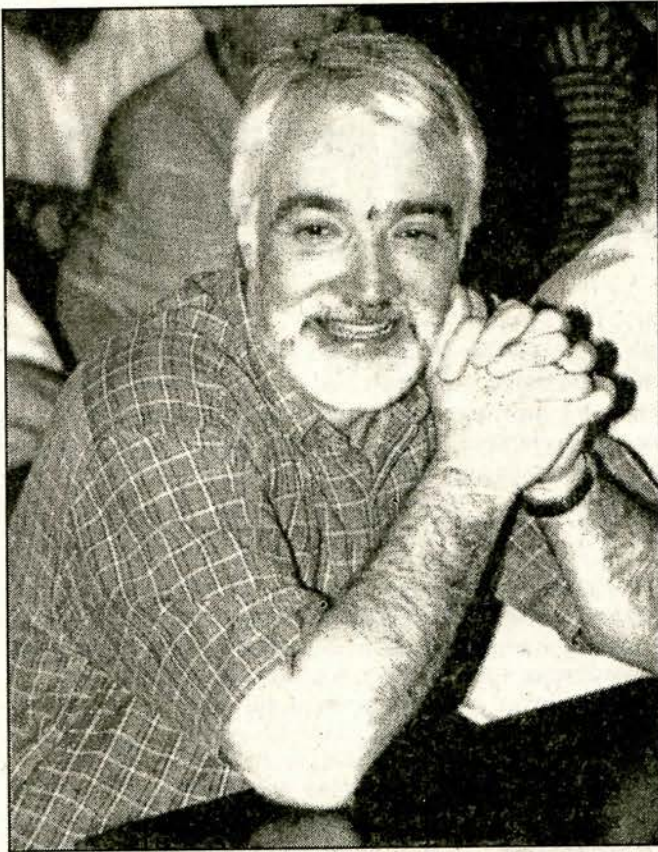
ДОС је свестан да је Српска радикална странка најпопуларнија политичка партија, ДОС је свестан да смо им ми највећи изазов, једина озбиљна алтернатива. Не треба се томе чудити, они су успели да направе пометњу у Социјалистичкој партији Србије, тамо је Милошевић изолован тако што је киднапован и одведен у Хаг. Што се тиче Демократске странке Србије они су као сметањаци попут свог председника неспособни, млитави. Ко им је кост у грлу? Српски радикали. Због тога се сва кампања води против нас и због тога се користе најпрљавија средства. Али, наш народ каже – „заклела се земља рају да се тајне све сазнају”, па тако и њихове прљаве работе. Тај њихов механизам вођења специјалног психолошког рата почео је да пуца по шавовима, раскрива се прљава и подла улога Горана Весића, Владимира Поповића Бебе, Радета Терзића, окружног јавног тужиоца, Горана Петровића, бившег шефа УДБ-е, итд.

Лабус је криминалац и један од истакнутих хомосексуалаца у досовској власти

• Рекли сте недавно – „О Лабусу имамо највише компромитујућих података”. Изнесите неке?

Др Војислав Шешељ: Лабус је криминалац рођен у породично криминалаца. Његов отац је познат по великој афери као шеф железничке станице у Руми. Својевремено је шабачка „Зорка” имала тамо ускладиштено много робе. Роба је стајала неколико година и лежарила је достигла фантастичне износе. Његов отац је договорио са „Зорком” да му „Зорка” да велики стан у центру Београда од 160 квадрата, а да јој он отплати дуговања. Какав отац – такав син. Само је син криминалац много већег формата. Он сада признаје небулозне дугове, ненаплативе дугове и камате, разна потраживања са Запада, он их накнадно признаје да би добио провизију од тога, а нашој земљи уводи дужничко ropство. А сегите се Влајко Стојиљковић је за Миролуба Лабуса у свом опроштајном писму навео да је хомосексуалац, један од истакнутих хомосексуалаца у садашњој досовској власти. То је Влајко Стојиљковић својом руком написао. Човек који припрема сопствено самоубиство у опроштајном писму није спреман да говори неистину. Ја зато потпуно верујем ономе што је Влајко Стојиљковић написао у своме писму.

Својим хомосексуализаму Влајко Стојиљковић, Миролубу Лабусу, Шарику Керату, Лукићу Михајловићу, Браничару Ђекићу, Александру Радетићу и др., који намеравају се на одговорним државним функцијама озбиљно уградити, због чега савремена Српска, безбедности земље и њезу економију.

• Рекли сте да би вам као председничком кандидату подршка Милошевића много значила и да бисте волели да вас он подржи. Сећам се да сте то што је СРС лоше прошла на претходним изборима објашњавали тиме што вас је народ казнио због коалиције са СПС, да ни само чланство није могло да пређе преко тога. Сада поново тражите његову подршку. Зашто?

Др Војислав Шешељ: Ја никада раније нисам имао Милошевићеву подршку.

• Али, народ је то схватао као сарадњу..

Др Војислав Шешељ: Сарадње је било, биле су различите фазе наших међусобних односа, варијало је то од озбиљне сарадње до најжешћих сукоба, зависно од политике коју је водио Милошевић. Ми смо увек били константни на сопственим позицијама. Кад год је Милошевић имао подршку Запада био је у дубоком сукобу са нама, кад год га Запад притисне ми смо били једини лојалан савезник.

• Дакле, ви сте до сада подржавали Милошевића, а вас Милошевић никад?

Др Војислав Шешељ: Да, то је тачно. Уназад две године, и тада сам често путовао кроз Србију, гостовао на локалним телевизијама, разговарао са људима, свуда сам се сусретао са примедбом, критиком, понекад и са псовком што смо у савезу са Милошевићем и са Социјалистичком партијом. Уназад годину дана никад ми нико није то питање поставио. Сад је свима јасно што смо били у коалицији са њима - да спречимо да ови досовски криминалци дођу на власт, најалост у томе нисмо успели јер је сукоб у коалицији избио месец дана пред изборе а ми, српски радикали, најмање смо криви за тај сукоб.

• Ви сте Милошевића јавно, преко медија, малтене замолили да вас подржи.

Др Војислав Шешељ: Нисам га ја замолио. Било је неких наговештаја да се он спрема да ме подржи, да жели да ме подржи, мене су новинари питали и ја сам се о том њиховом питању изјаснио. То је било све. Нисам ја од њега тражио да ме подржи, ја сам само изразио свој став. Наравно да би ме обрадовала његова подршка јер би ми донела велики број додатних гласача.

Влада би морала јавно да се изјашњава о одређеним питањима

• Шта бисте ви могли да урадите као председник Републике?

Др Војислав Шешељ: Као председник Републике ја бих се стриктно држао својих уставних надлежности, председник Републике не може да одлучује о свим питањима, не обавља оперативну функцију. Које су надлежности председника Републике? Прво, председник Републике одређује мандатар за састав Владе проценивши однос снага у Народној скупштини, дакле, није он слободан у одређивању мандата, него тражи могућег мандатара кога би прихватило 126 посланика. То је његова улога – посредовање међу парламентарним странкама у том погледу. Затим, председник Републике предлаже судије Уставног суда и тада мора да се консултује са парламентарним странкама да би обезбедио апсолутну већину у Скупштини за тај избор.

Председник Републике може да врати закон на поновно гласање Народној скупштини, ако сматра да закон није добар, и у пропратном акту да пошаље своје примедбе, итд. То је функција делимичне контроле законодавне власти од стране председника Републике. Председник Републике може да позива целу Владу или поједине ministre да се изјасне о одређеним питањима политике у оквиру надлежности свога ресора. То је важна функција, дакле, позива их да реферирну. За разлику од досадашњег председника, ја бих их позивао да то раде пред камерама, пред јавношћу, пред новинарима. То је нешто од чега би они стрепели, јер би им постављао врло озбиљна питања и морали би да се изјашњавају. То је облик критике извршне власти, ја не могу да наредим Влади, али могу да јој тражим да се јавно изјасни о разним питањима.

Војска би била заштићена

Председник Републике има значајнија овлашћења у условима ванредног стања, али ја се надам да не би уопште било потребе да се успостави ванредно стање. Затим, веома је значајно што је председник Републике члан Врховног савета одбране. Предвиђа се да сада да тај Врховни савет одбране уместо тела које само одлучује буде и командно тело, тело које командује по принципу консензуса – колективни врховни командант. Ја бих ту функцију искористио да заштитим нашу војску, да заштитим официре и подофицире који су се добро исказали, све оне са ратним искуством које НАТО настоји да елиминира из наше армије.

И председник Републике даје одликовања, ми још немамо закон о одликовањима, и даје помиловања. Ја бих ту био прилично рестриктиван, дакле, за нека најтежа кривична дела не би долазило у обзир – за вишеструка убиства, за сексуалне деликте, за отмицу деце, ... Углавном би долазили у обзир они који су први пут осуђени и за не нарочито тешка кривична дела. То су надлежности председника Републике, то бих ја радио. Многе незналице данас говоре да председник Републике има претерана овлашћења. То није тачно. Они нису читали Устав, па кажу – „како је било у време Ми-

лошевића". Милошевић је имао огромну политичку моћ и ауторитет, али не због тога што је обављао функцију председника Републике, него зато што је његова партија била владајућа и на републичком и на савезном нивоу и на локалном нивоу, итд. Да није имао никакву државну функцију, он би, такође, имао толику моћ као шеф партије.

„Био бих страх и трепет за мафију”

• Ова земља је преплављена криминалом. Каква је ваша оцена садашњег стања, с обзиром да свакодневно слушамо како је нова власт одлучно ушла у борбу против криминала док се нерешена убиства гомилају.

Др Војислав Шешељ: Ова власт је неспособна да уђе у борбу против криминала и не жели да уђе у борбу против криминала, јер је све њене челнике мафија заправо довела на ове функције које сада обављају, они су људи мафије, они су мафијашко чедо од Ђинђића па надаље.

• Да ли бисте ви као председник Републике могли нешто да урадите да се супротставите овом злу?

Др Војислав Шешељ: Могао бих, тако што бих као и досада прозивао конкретне криминалце за конкретна кривична дела, с тим што би мој ауторитет био много већи на тој функцији и имао бих много више извора из којих би добијао поуздане податке. Био бих страх и трепет за мафију. Мафија се највише боји јавности.

• Пре неки дан сте објавили ко је убио генерала Буху, и раније сте износили своја сазнања везана за обрачуне у подзмељу или политичке обрачуне. Одакле долазе та ваша сазнања?

Др Војислав Шешељ: Из поузданих извора. То су часни људи међу полицајцима, међу официрима, међу државним

функционерима који у мене имају поверења, знају да се не бојим мафије, да ме ништа не може уплашити, да ме нико не може уценити, да ме нико не може присилити да радим против савести, да сам једноставно неукротив, несавладив, неподмитљив.

• Да ли вам је Михајловић исплатио ону награду?

Др Војислав Шешељ: Не, и ја сам тужио и њега и Министарство унутрашњих послова и тражим ту исплату и судски процес траје. Ја све што сазнам, одмах износим у јавност и сматрам да је то најбоље средство борбе против мафије. Трудим се да сазнам. Некад сазнам више, некад мање али све што сазнам ја одмах јавно пласирам и моје информације су увек поуздане.

• Шта је са Пелевићевим професорским звањем и за то сте га прозивали.

Др Војислав Шешељ: Пелевић је лажни професор. Он није никакав професор, он је ваљда предавач у некој вишој школи, али нема звање професора. Постоји занимање професор, средњошколски професор, у вишој школи... што се стиче факултетском дипломом, а он никада није завршио никакав факултет. Пелевић је покушао пре више година да студира на Факултету политичких наука, стигао тек до друге године. Показао врло слабе оцене на испитима, много падао на испитима и баталио факултет. Онда је завршавао неке различите курсеве и постао предавач физкултуре. Он се можда разуме у кик – бокс, он је можда професор за ударац ногом у главу, али он није професор у правом смислу речи, он нема професорско звање. Да би човек стекао професорско звање мора проћи да заврши факултет, постдипломске студије, да магистрира, да докторира... Недавно је почео лажно да се представља као магистар. Чуо сам негде тамо преко Богољуба Карића у Новом Саду да су му прописали то звање. Какав је Богољуб Карић академик, такав је Пелевић магистар. Није нимало чудно што код Карића и онај хох-

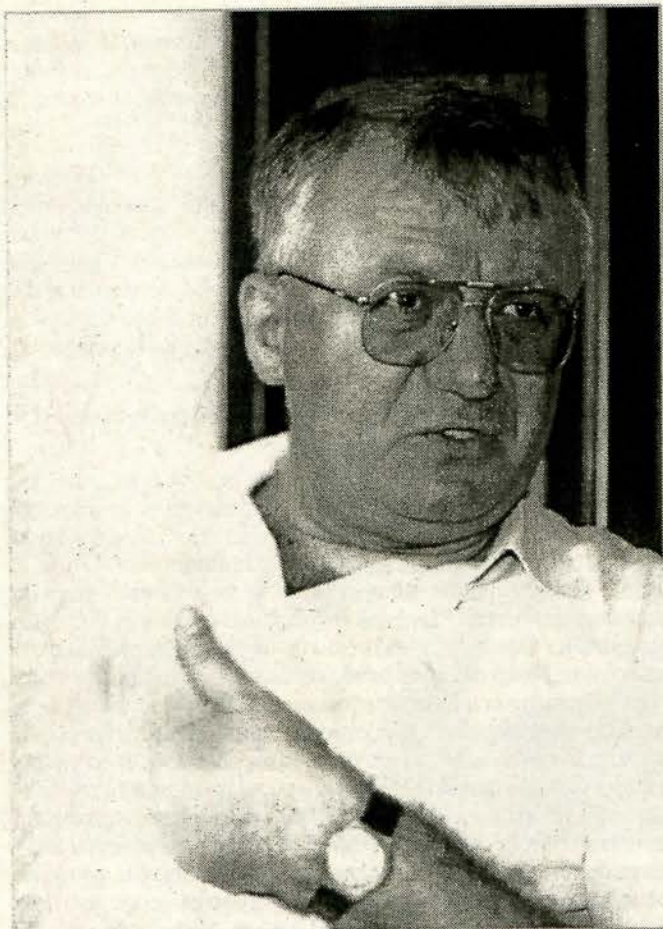

**Странка српског јединства
изразито режимска**

• До сада је, осим вама, још само Пелевићу званично потврђена кандидатура. Шта мислите о њему, он је опозиционар.

Др Војислав Шешељ: Борисав Пелевић и његова Странка српског јединства нису опозиционари. То је изразито режимска странка. ССЈ је гласала за Ђинђићеву Владу приликом њиховог избора, гласала је за све његове противуставне законе и многе друге за које се не може рећи да су противуставни али су лоши. Увек су им давали кворум кад је било неопходно, наводим посебно карактеристичан случај кад су помогли Ђинђићу да принуди Маршићанина на оставку. Иако смо се ми много сукобљавали са Маршићанином, Ђинђић је много гора варијанта од њега и ми писмо хтели у томе да помажемо, чак смо се супротстављали. Пелевић је ту био језичак на ваги који је превагнуо.

Пелевић сад има велики публицитет у досовским медијима, њега протежирају. Кроз Пелевића Ђинђић показује какву он жели да има опозицију. Пелевић је очигледан пример опозиције која је најкориснија Ђинђићу, како би Ђинђић хтео да глуми парламентаризам и вишепартијски систем. Пелевић у својим јавним наступима прави неуспешне карикатуре политичких ставова, погледа, идеологије Српске радикалне странке.

штаплер Слободан Орлић може за месец дана да положи двадесет испита.

• У једном делу народа ССЈ важи за патриотску, многи њени чланови су били у рату.

Др Војислав Шешељ: ССЈ су формирали криминалци. Пелевић је Арканов заменик, све најгори криминалци, најлуђе београдско подземље. Они су учествовали у рату додуше, неки од њих су били храбри, имају ратних заслуга, али су уз то и много плачкали. Ја нећу да говорим о многим другим стварима из времена рата, да то не би сад било предмет хашких истражитеља, али ћу вам рећи да су „аркановци“ убили Иса Леру. Отели су га у Београду испред коцкарнице, одвели у Ердуг, тамо су га држали неколико дана, убили, бетонирали и бацили у Дунав. Ја сам то Аркану сасуо у лице, и данас имам изјаву човека који је био очевидца тога, који је припадао Аркану, па сам запретио Аркану да му се случајно ништа не сме десити, да ће бити чуда око тога. Сакривали смо га месецима у време када је то посведочио и написао писану изјаву.

Арканови људи су убили Воју Раичевића званог Американац, који је такође био убица. Није мени њега жао, али је то било наочиглед полиције. Киднаповали су га, данима и недељама саслушавали под најтежим батинама и прсте су му секли и свашта су му радили, снимали камером сва његова признања о његовим убиствима, а онда га убили и он је завршио у Дунаву.

Арканови људи су убили познатог сарајевског новинара Ристу Ђога у мотелу „Видиковац“ код Зворника. Он је неке полуувредљиве изразе у пијанству упутио неким тамо „аркановцима“ и они су га бацили са стене у Дрину. И да не говорим о читавом другом низу ликвидација разних криминалаца, међусобним сукобима, разрачунавањима и слично.

• Ви сте раније, поводом убиства јагодинског новинара Милана Пангића, указивали на ССЈ, односно Драгана Марковића и Зорана Николића, члана Демократске странке.

Др Војислав Шешељ: Драган Марковић Палма треба да разјасни са Зораном Николићем Феманом ко је од њих двојице убио новинара Милана Пангића. Трећег човека који је то могао да уради, у Јагодини једноставно нема. Неко од њих двојице је хтео да премлати Пангића, али тај батинаш који је послат да обави тај прљави посао вероватно је претерао па је Пангић подлегао. Полиција ћути, иако се све у Јагодини зна.

Стаквим људима ми не желимо да имамо никаквог посла, никакве међустраначке контакте, никакве сарадње, ништа. Они нас једноставно у овој кампањи не интересују, ми их игноришемо.

Досовске реформе су назадовање

• Како оцењујете економске реформе ДОС-а?

Др Војислав Шешељ: Сама реч „реформа“ нема ни позитивну ни негативну конотацију у себи. Реформа значи мења-

Не смета ми што је Лабус Јеврејин

Др Војислав Шешељ: Тај Пелевић глуми опозиционара, а заправо се крајње неспретно понаша у политици. Он не разуме основне ствари о којима говори, лупета разноразне глупости. Недавно, ваљда, да би фасциширао јавност рече за Лабуса да је Јевреј. Ја за Лабуса имам читав низ негативних ствари да изнесем, али ме уопште не интересује то што је Јевреј, какве везе има што је Лабус Јевреј, Јевреј па шта. Сваки грађанин ове земље има право да се кандидује за председника био он Србин, био Јевреј, био Мађар, Ром, Албанац, Горанац, Словак, Румун, Бугарин, да је било које националности. У српској историји је било доста значајних Јевреја, познати књижевник Геца Кон, композитор Оскар Данон и многи други. Апсолутно немам ништа против њих. Да је Лабус, без обзира што је Јевреј, патриота, да штити интересе наше земље, да брани нашу независност, суверенитет, да води исправну економску политику, ја бих га подржао без обзира које је националности. Није он мени проблематичан зато што је Јевреј, мени је Лабус проблематичан зато што нам поново уводи дужничко ropство, што је склон плачки и пропеверима, што има криминалну структуру личности.

ње облика. Они убрзано мењају облик Србије, али нагоре. Наше реформе нису напредовање, него директно назадовање. Ми смо и раније имали мафију и мафија је постајала све моћнија, али није мафија управљала државом. Сад мафија директно управља државом.

Да ли ви називате позитивним реформама отпуштање 700.000 радника, продају фабрика у бесцење, обезвређивање плата и пензија, обезвређивање чак и немачке марке, поскупљење струје за 600 одсто, поскупљење животних намирница за неколико стотина процената, поскупљење комуналија итд. Живот је у Србији дефинитивно неподношљив.

• **ДОС то објашњава овако – “сада мора мало да боли да би касније било много боље.”**

Др Војислав Шешељ: Да, али овај бол је веома реалан и све је реалнији, а та обећања да ће бити боље подсећају на обећања да ће бити боље у загробном животу.

• **Растакање државе се наставља. Шта мислите о овој фарси – будућој заједници Србије и Црне Горе, како ће се то завршити?**

Др Војислав Шешељ: Мислим да нам то намерно намећу са Запада, да Србију држе у оковима, да та држава не може самостално да функционише и непрекидно ће бити неопходно мешање комесара кога ће слати Европска унија или Америка. То је суштина.

Србијом данас управљају они који су нас бомбардовали

• **На Косову и Метохији напади терориста на Србе се настављају под окриљем НАТО-а, исељавање се наставља,...**

Др Војислав Шешељ: ДОС-овци су продужена рука НАТО-а. Србијом данас управљају исти они који су нас бомбардовали. И њима је циљ да Косово буде дефинитивно одвоје-

но од Србије. Они планирају да нас утерају у такву државну заједницу у којој ће уз помоћ Косова и Метохије, под шпигтарском сепаратистичком контролом, и Црне Горе под контролом црногорских сепаратиста да управљају Србијом. Оно што смо имали под Титом, шест федералних јединица и две покрајине, где је пет федералних јединица и две покрајине било усмерено против Србије, сад бисмо имали у новом односу снага – Косово и Метохија и Црна Гора над Србијом, прегласавају Србију, евентуално Војводина, и смислили су још цепање Србије на шест федералних јединица.

• **Може ли се то распарчавање државе зауставити?**

Др Војислав Шешељ: Може, ако ДОС падне са власти сигурно ће бити заустављено.

• **Медији преносе да наш народ на Косову верује шефу Координационог тела Небојши Човићу, после чијег је шефовања на југу Србије Бујановац завршио у шпигтарским рукама.**

Др Војислав Шешељ: Међу косовско-метохијским Србима и Србима Бујановца, Прешева и Медвеђе нема омрзнутијег човека од Небојше Човића. Само у тим деловима Србије народ мрзи Небојшу Човића више него Зорана Ђинђића, у свим другим деловима Србије најомрзнутији је Зоран Ђинђић.

• **Ускоро ће избори и у РС, шта очекујете?**

Др Војислав Шешељ: Очекујем успех Српске радикалне странке, ми тамо имамо свог кандидата за председника Републике, то је Радослав Кањарић, он је сада председник наше странке за Републику Српску. Имамо кандидата за члана Председништва Босне и Херцеговине, то је Огњен Тадић, он је генерални секретар наше странке за Републику Српску. Имамо комплетне листе на посланичким изборима за Народну скупштину Републике Српске и за заједничку Скупштину Босне и Херцеговине.

Циљ Запада – уништење Војске Југославије

• Под овом влашћу Југославија се припрема за улазак у предворје војне алијансе која нас је бомбардовала, за улазак у Партнерство за мир, за шта опет постоје многобројна условљавања Запада а кључно је да се број војника смањи на 30.000, дакле, потпуно слабљење и стављање под контролу ВЈ.

Др Војислав Шешел: Њихов је циљ да нам униште Војску и да тај остатак војске користе за прљаве послове НАТО-а да не би гинули амерички, или немачки, или француски војници, да гину Срби, да служе негде за уклањање мина, да служе за интервенције попут ове у Авганистану и слично. Ми се с тим нећемо помирити, то нећемо дозволити.

Прозападна политичка опција компромитована

• Има ли нешто што је, према вашем мишљењу, добро код ове власти?

Др Војислав Шешел: Код ове власти нема ништа добро. Постоји само једна позитивна последица њихове двогодишње владавине – што је народ сад схватио каква је прозападна политичка опција и што му се дефинитивно огадило. Многи људи су били у заблуди, многи су очекивали одмах побољшање, помоћ, донације, инвестиције и тако даље. Сад се видело да од тога нема ништа. Компромитована је до краја прозападна политичка позиција и остаје на политичкој сцени позиција усмерена према истоку – Русији, Кини, арапском свету, Индији, Источној Европи, а то је традиционална позиција Српске радикалне странке од Николе Пашића до данас.

• Ви сте пријатељ ирачког председника Садама Хусеина?

Др Војислав Шешел: Па, надам се да јесам.

• У последње време су све учесталије најаве о припреми Американаца и Британаца за напад на Ирак. Да ли сте скоро били у контакту са неким од представника ирачке власти и да ли сте им дали подршку?

Др Војислав Шешел: Имам честе контакте са највишим државним функционерима Ирака, са највишим функционерима ирачке БААС партије, са ирачким дипломатама у Београду. Српска радикална странка је потпуно на страни ирачког вођства, ирачког народа, ми смо против америчке интервенције, против америчке инвазије и ми ћемо се, као политичка партија, томе супротстављати политичким и моралним средствима борбе.

Опозиционе странке блокиране у медијима

• Како оцењујете медијску ситуацију, посебно везано за предизборну кампању. Очигледно је да сви кандидати неће имати исти третман, а неки су на функцијама на власти?

Др Војислав Шешел: Медијска ситуација није била никад гора. Све опозиционе странке су блокиране у медијима, протежирају само једну која глуми да је опозиција. Што се тиче Српске радикалне странке, никад нас нико није блокирао као досовска власт. Ни у време највећих сукоба са Милошевићем нисмо били оволико блокирани.

• Шта очекујете од избора.

Др Војислав Шешел: Победу.

• Хоће ли бити другог круга, какве су вам процене?

Др Војислав Шешел: Ја се надам да могу да победим у првом кругу, али ако буде другог круга онда ће та победа бити још слаба.

• Кога видите као најјачег противника?

Др Војислав Шешељ: Пред собом имам два потенцијална противника – Миролуба Лабуса и Војислава Коштуницу. Са кандидатима опозиције нема разлога да се сукобљавам, са Вуком Драшковићем, и са кандидатом социјалиста и са Велимиром Илићем, ја с њима нећу улазити у политичке сукобе.

• Какав мислите да ће бити одзив грађана, неки аналитичари процењују да ће бити доста апстинентна на изборима?

Др Војислав Шешељ: Мислим да ће бити велики одзив, довољан да се избори окончају како треба.

• Неки аналитичари процењују да су могуће манипулације РИК која је под Ђинђићевом контролом, око броја изашлих гласача, везано за број бирача с Косова и Метохије.

Др Војислав Шешељ: Тих манипулација је било на децембарским изборима 2000. године зато што није постојао јединствен бирачки списак. Ми сад инсистирамо да се што пре направи јединствен бирачки списак и да се објави преко интернета.

• Да ли ћете имати контролоре на свим бирачким местима?

Др Војислав Шешељ: Имаћемо контролоре на свим бирачким местима и спремни смо с другим опозиционим партијама да по том питању сарађујемо.

• Како је замисљена предизборна кампања?

Др Војислав Шешељ: У првој фази кампање, у току августа месеца, ми из најужег руководства Српске радикалне странке путоваћемо и гостовати по локалним радио и телевизијским станицама. Од 1. септембра крећемо са митинзима у највећим градовима Србије.

• Имате ли и неки предизборни слоган?

Др Војислав Шешељ: Не нешто нарочито, остају наши стари, традиционални радикалски слогани. Ми овога пута одустајемо од штампања предизборних постера и плаката, вероватно одустајемо и од телевизијских спотова или ћемо их свести на најмању меру.

• Да ли се некад одмарате?

Др Војислав Шешељ: Мој животни став је да треба да се одмара онај ко је уморан. Ја још нисам уморан.

• Да ли пишете?

Др Војислав Шешељ: Пишем и то врло интензивно и сад завршавам књигу за коју сматрам да ће представљати моје животно дело. Књига се зове „Идеологија српског национализма“ и она је већ распрострањена на више од хиљаду густо сложених страна Б-5 формата. Изаћи ће за неких 10–15 дана.

• Шта бисте поручили грађанима?

Др Војислав Шешељ: Да гласају по својој савести, да гласају за онога за кога сматрају да одговара њиховим жељама, тежњама, у кога имају поверења, онога ко их никада није слагао, преварио, обмануо, онога за кога знају да следи пут истине, правде и слободе. Ако гласају за кандидата Српске радикалне странке убеђен сам да се неће покајати.

Досовци руше парламентаризам

• Многи за вас воле да кажу а нарочито представници власти да се понашате простачки, нецивилизовано, да срозавате углед парламента својим понашањем. Да ли на овај начин постижете ефекат који желите и који је то ефекат?

Др Војислав Шешељ: Досовци по обичају причају глупости, ја својим понашањем унапређујем парламентаризам, браним парламентаризам од досовске завере. Код нас само ДОС-овци руше парламентаризам, избацују целе посланичке групе, рестриктивне одредбе уносе у пословник, кажњавају новчано народне посланике, спречавају их по три месеца да присуствују на седницама парламента итд. Они уништавају парламентаризам, а ја се борим за изворни парламентаризам, ја га афирмишем као законодавну власт која контролише извршну власт, владу, а није владин привезак, владин инструмент за прљаве послове.

Уз енормно поскупљење струје
Досовци великодушно понудили и савете за преживљавање

КОМУЊАРА УСПОСТАВЉА КАПИТАЛИЗАМ

Познајмо је да је Кори оштрац био велики комуниста, иако је и добио амбасадорску функцију у Боливији, али није познајмо и да је садашњи министар рударства и енергетике својевремено била партијски секретар на Економском факултету

Досовска власт решила је изгледа да народ који је већ ојадилла начисто докусири по принципу – прво им одузми радно место а онда исцеди и оно што немају. Нови тарифни систем и поскупљење струје у летњим месецима још ће се некако преживети, али период који наилази за многе ће бити борба за голи опстанак. Да ситуација није крајње озбиљна и трагична било би комично колико далеко ова власт може да оде у потцењивању народа, свдећи га на ниво овце.

Досовски „експерти“ се свакодневно из петних жила труде да нам објасне како је то што је струја поскупела (читај: народ на ивици опстанка) у нашем интересу и да је то најбоља ствар која је могла да нам се догоди. Министар(ка) рударства и енергетике Кори Удовички која тек што је ступила на дужност већ нас је запањила (наравно, у негативном контексту) многим својим изјавама. Ево једне у којој министар(ка) изражава бескрајну забринутост: „Ако не разумете да струја мора да поскупи, ја сам забринута са Србију.“ Искрено, ми смо забринуте за министаркино здравље, јер је више него очигледно да је изгубила сваку везу са здравим разумом. Ову дијагнозу потврђује и њено раздрагано расположење са широким осмехом када нам саопштава да ће струја поскупети јер је то „многа добро“ за нас и објашњава како би требало да будемо срећни и задовољни.

Не прође ниједан дан а да нам неко од досовских „експерата“ великодушно не „ували“ поред осталог (ово „осталог“ је препуштено вашој машти) и понеки „добронамерни“ савет. Кори не оскудева ни у њима (уваљивањима), и тако брињући за јадне и напаћене грађане, долази до „генијалне“ идеје да они који не могу да плате струју могу да продају своје станове. Зар вас ово не подсећа на једну омражену владарку и њену изјаву: „Ако народ нема хлеба нека једе колаче.“

Један други, иначе генерални директор ЕПС-а и слепи Ђинђићев послушник, саветује домаћицама да ручак кувају ноћу. Не би зачудило ни да неки досовац једног дана изјави: „Ако немате пара и не можете да живите по ценама које нам диктира ММФ најбоље би било да се убијете.“ А из онога што је Ђелић изјавио произлази да је највећи квалитет новог тарифног система тај што ће сада моћи да га разуме-

ју Ђинђић и његови министри, а кога је још брига што народ нема одакле да плаћа. „После промене у тарифном систему чак ће и наш премијер схватити свој рачун за струју, пошто се он на то жалио. Мислим да смо сви у Влади сада схватили, имамо фиксну претплату, имамо три зоне, видимо колико се киловата потроши у свакој зони, помножимо с ценом у тој зони, додамо фиксну наплату и то је то,“ објашњава министар финансија ако неко случајно није разумео овај „ингениозно“ смишљен тарифни систем.

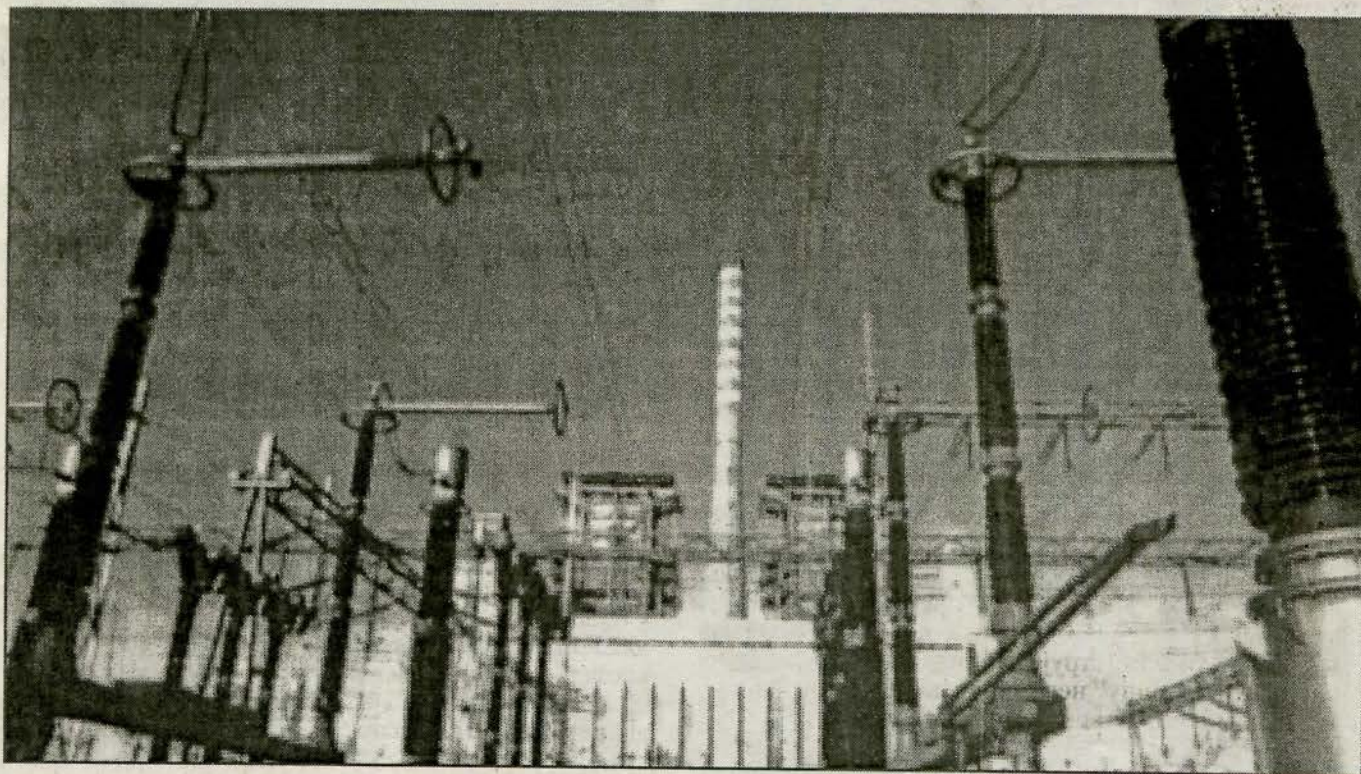
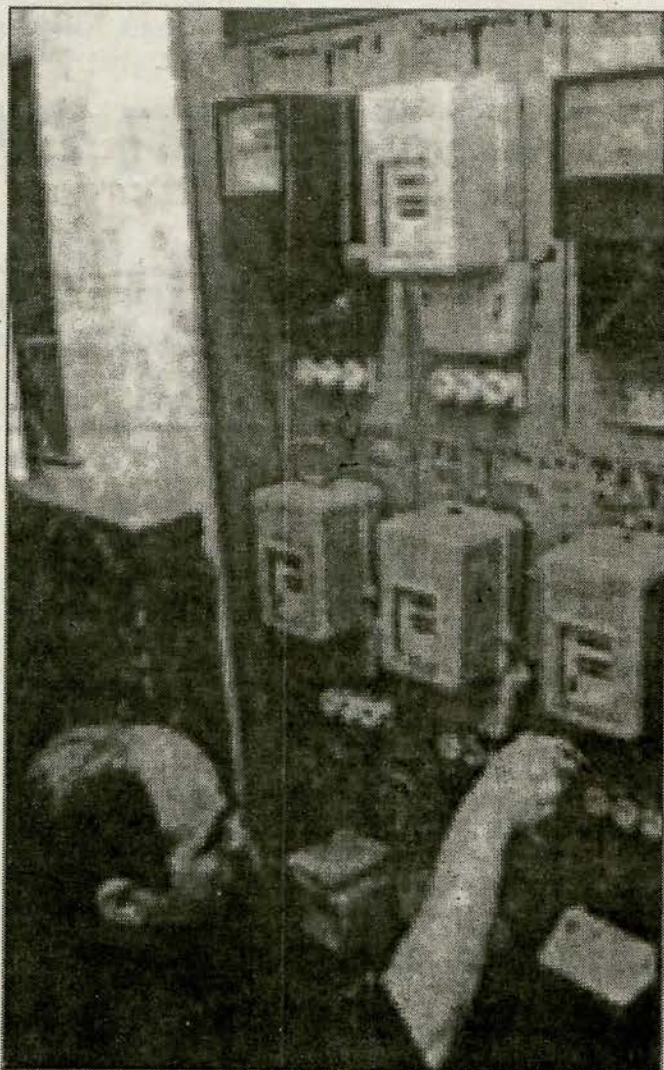
Кори Удовички не крије да досовска власт слепо следи диктат ММФ-а, да прихвата све њихове услове и то назива

Кори Удовички не крије да досовска власт слепо следи диктат ММФ-а, да прихвата све њихове услове и то назива „врло неугодном ситуацијом“. Изгледа да министарку и ДОС-овце не занима што за овај народ поскупљење струје не представља само „врло неугодну ситуацију“ него значи да ће живот, који је већ на ивици егзистенције, бити још гори.

Не прође ниједан дан а да нам неко од досовских „експерата“ великодушно не „ували“ поред осталог (ово „осталог“ је преципитено вашој маинти) и по неки „добронамерни“ савет. Кори не оскудева ни у њима (уваљивањима), и тако бринући за јадне и напаћене грађане, долази до „генијалне“ идеје да они који не могу да плате струју могу да продају своје станове.

„врло неугодном ситуацијом“. Изгледа да министарку и ДОС-овце не занима што за овај народ поскупљење струје не представља само „врло неугодну ситуацију“ него значи да ће живот, који је већ на ивици егзистенције, бити још гори.

У читавој причи, међутим, још једна чињеница је врло занимљива. Наиме, познато је да је Корин отац био велики комуниста, тако је и добио амбасадорску функцију у Боливији, али није познато и да је садашња министарка својевремено била партијски секретар на Економском факултету. У време комунизма само деца високих функционера одлазила су на школовање у иностранство. Тада се говорило да „одлазе у свет да подривају трули капитализам“. Изгледа да су се баш они вратили да успостављају тај исти капитализам код нас. Дакле, Кори после завршеног Економског факултета код нас одлази у Америку где докторира. Као експонент ММФ-а средином деведесетих била је економски саветник у Мозамбику и Зимбабвеу, очигледно неуспешан јер ситуација у овим земљама није ништа боља. У 2000. години била је економски саветник у федерацији БиХ и након тога по диктату ММФ-а, долази за саветника у Министарство финансија код Ђелића. Крајем прошле године била је председник Комисије за реструктуисање јавних предузећа. За своје сараднике кадрира људе који су искључиво везани за међународне организације. Дакле, министар(ка) Кори је послата да успоставља капитализам код нас, иако нигде до сада њен рад није доносио добробит земљи којој је требало да помогне, али је зато доносио добробит Међународном монетарном фонду.

ДОСОВЦИ ГУРНУЛИ НАРОД

Експерти тврде да ће најновије поскуљење струје повећати инфлацију за 15 одсто до 18 одсто до краја године, упркос покушају министра Ђелића да обмане јавност тврдњом да поскуљење струје неће утицати на инфлацију и да неће бити подизања цена бензина

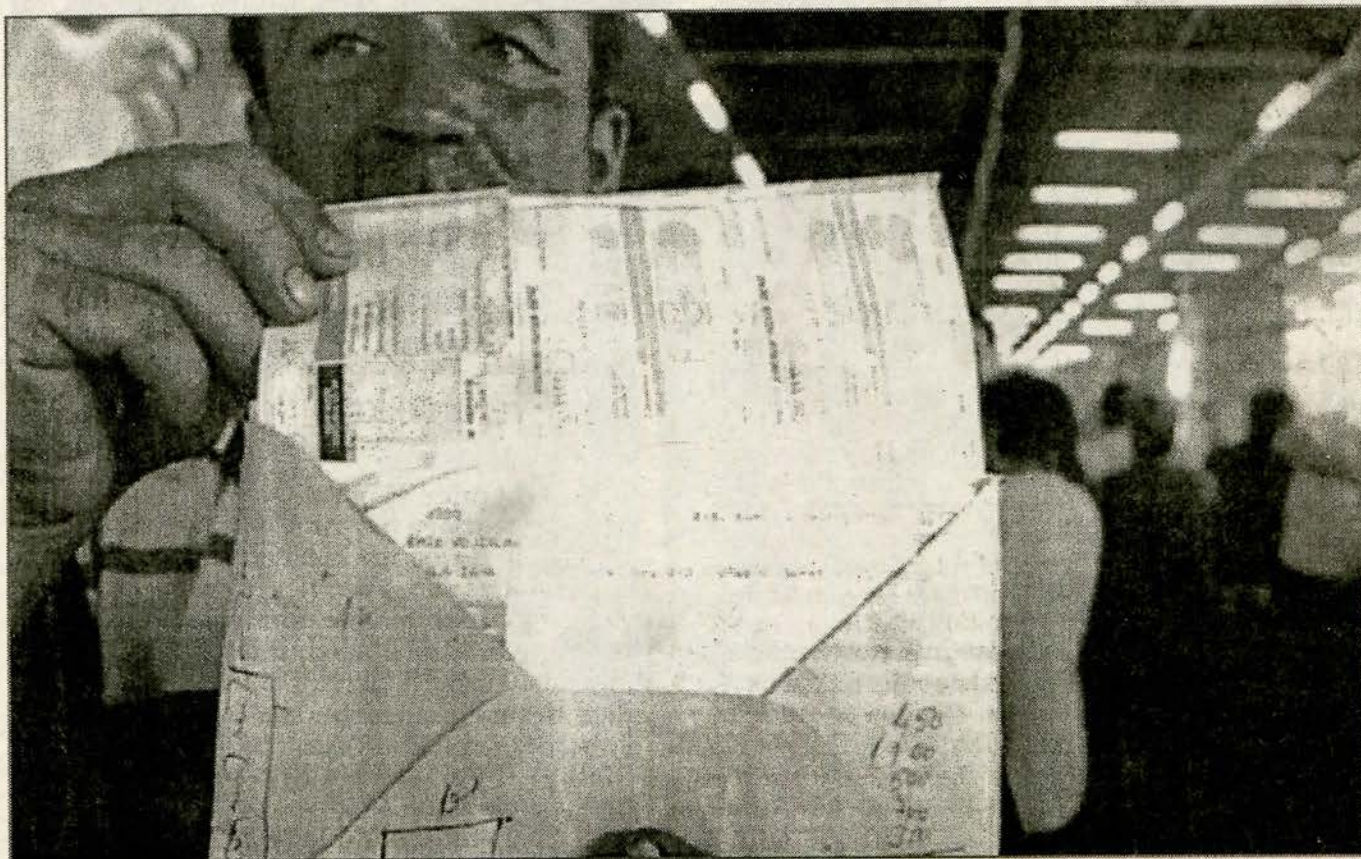
Очигледно је да досовска власт није у стању ништа да створи. Она скоро две године живи на донацијама. То је главни разлог што цену струје мора да доведе на ниво просте репродукције.

Нови тарифни систем је корак назад у односу на претходни који је такође био лош и са њим ће недостатак струје бити још већи. Овај тарифни систем терет поскуљења сваљује на најугроженији слој, који има мало и мало троши а не дотиче оне који много троше. У Србији 5 одсто потрошача троши преко 30 одсто енергије. Велики потрошачи овим системом неће бити демотивисани да и даље троше, па према томе ни потрошња неће бити мања. Највеће је поскуљење за оне који троше до 600 киловат сати месечно. Грађани који троше између 100 и 300 киловат сати, уз гомилу потврда и доказа, можда ће успети да се ослободе фиксне накнаде која се уводи уместо ангажоване снаге, и износи око 90 динара.

Нови тарифни систем прављен је да привидно удовољи грађанима јер се лако израчунава утрошена енергија, за разлику од претходног система у коме је фигурисала снага а не енергија. Али, сви системи у свету се састоје од два елемента: снаге и енергије, истичу експерти у ЕПС-у објашњавају-

ћи зашто је нови тарифни систем још гори од претходног. Снага дефинише комфор електричне струје, а енергија оно што утрошите. То је лакше разумљиво на примеру аута. Иста је цена горива и за југо и за мерцедес, али је експлоатација Мерцедеса већа. Међутим, сада је укинута ангажована снага али су остале блок тарифе које су биле привремени елемент који је регулисао социјалну политику. Најбоље решење би било да је остала снага а да су се блок тарифе смањивале, јер мора да се дође до уједначене цене производа, наглашавају експерти у ЕПС-у.

Упркос покушају министра Ђелића да обмане јавност тврдњом да поскуљење струје неће утицати на инфлацију и да неће бити подизања цена бензина, експерти тврде да ће најновије поскуљење струје повећати инфлацију за 15 до 18 одсто до краја године. Пораст цене струје директно је узроковао раст цена на мало у јулу за 3,54 одсто. Грађани ће ефекат раста цена електричне енергије осетити и у наредних месец – два, пошто још нису сви произвођачи укључили ово поскуљење у цену својих производа, подаци су до којих је дошао Савезни завод за статистику. Завод је саопштио и да је укупан раст цена на мало у Југославији у јулу био 3,9

поскупљења струје свађује на најугроженији слој

НА ИВИЦУ ЕГЗИСТЕНЦИЈЕ

Председник Самосталног синдиката Србије, Миленко Смиљанић, позвао је министра рударства и енергетике да још једном размисли о проценту поскупљења и пронађе решење, како би се умањиле последице по буџет грађана. У супротном, Синдикат најављује генерални штрајк за јесен, не само због цене струје, већ и због лошег материјалног положаја радника.

одсто. У Србији су цене порасле за 4,1 одсто. Индустијски непрехрамбени производи у просеку су скупљи за 8,6 одсто највише због нове цене струје, каже мр Драги Стојиљковић, помоћник директора Завода.

После поскупљења струје неке пекаре су подигле цене пецива и до 50 одсто. Представници индустрије млека и млечних производа и месни комбинати нису још најавили поскупљење својих производа, али је очигледно да све индустрије које користе бар расхладне уређаје морају да промене цене производа.

На повећање свих цена на тржишту, сигурно ће битно утицати и повећање цена услуга српске железнице од 40 одсто. И сарадници Г-17 признају да ће повећање цене струје повући инфлацију.

Рачуни за струју биће већи од месечних прихода

Ново поскупљење струје највише погађа најсиромашније. Тим поводом огласио се и Синдикат пензионера Независност који је оценио да ће поскупљењем струје бити угрожено око 350.000 пензионера чија примања не прелазе 3.900 динара месечно. Многи ће за плаћање рачуна за струју морати да издвоје пола пензија, а неким ће за рачуне отићи и цео месечни приход. Међутим, све укупно, биће угрожено преко милион грађана Србије, каже председник синдиката Милан Ђурић. „Долази до ситуације да ће сви грађани чији су приходи испод 6.000 динара, а њих је преко милион у Србији, само пензионера има око 780.000, са овим повећањем цена доживети да ће им животни стандард пасти, односно да ће код великог броја, можда 100.000 домаћинстава, рачуни за струју бити већи од месечних прихода”, истиче Ђурић.

Кори Удовички није успела да убеди чланове Самосталног синдиката Србије да је струја морала да поскупи и да је то у интересу запослених. Председник тог синдиката, Миленко Смиљанић, позвао је министра рударства и енергетике да још једном размисли о проценту поскупљења и пронађе решење, како би се умањиле последице по буџет грађана. У супротном, Синдикат најављује генерални штрајк за јесен, не само због цене струје, већ и због лошег материјалног положаја радника. Претходно је министарка, на седници Већа поменутог синдиката, покушала да објасни неминовност поскупљења, али присутни нису прихватили такво образложење. Према оцени Смиљанића, нов ценоник за струју штити велике потрошаче на рачун тзв. малих потрошача, који ће највише осетити поскупљење. Смиљанић је истакао да га је највише иритирао начин на који је Кори

Удовички најавила поскупљење струје. „Тај нови министар је одједном измислио меру да душло буде повећана цена струје. Једноставно се једна драстична и опасна мера октропише. 'Народе мој, имаћеш струју, једва чекам да ти то објасним како ће то да те усрећи, а ти тога овог тренутка ниси свестан'. Ја сам рекао да ће добити Нобелову награду ако у томе успе”, рекао је Смиљанић.

Поскупљење струје погубно за стандард становништва

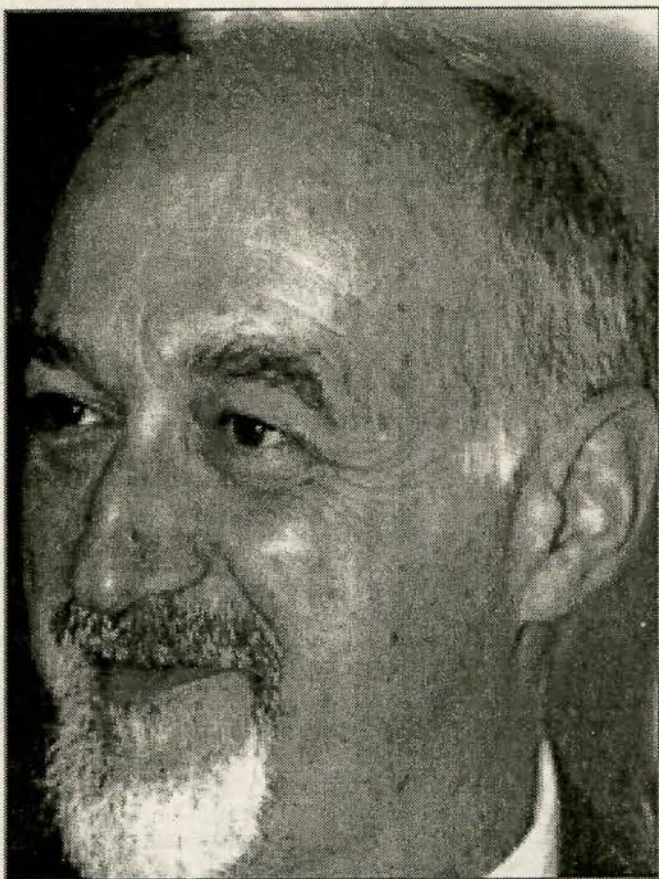
И Асоцијација слободних и независних синдиката упозорава да ће поскупљење струје погубно да се одрази на стандард становништва. „Поручујемо властима да бисмо били срећни када би Србија имала такву привреду, пензије, а радници такве плате којима би без проблема могли да плаћамо утрошене киловате по новим ценама, а да нам притом, остане нешто и за храну и за лекове. Тек када се наше зараде приближе европском стандарду можемо очекивати и уредно измиривање енормних рачуна за струју”, истичу у Асоцијацији слободних и независних синдиката.

Ново повећање струје осуђују и представници Уједињеног гранског синдиката „Независност”. „Радикалним повећањем цена електричне енергије, без адекватног социјалног програма Владе Србије највећи део грађана доводи се на ивицу одржања голе егзистенције”, наглашавају у овом синдикату. „Сваки озбиљни програм економских реформи мора да саржи и социјални програм и механизме како да заштити најугроженије категорије становништва. Ова Влада свакодневно показује да за њих пут у Европу значи само даље гажење људског достојанства и пребацивање терета на оне који имају најмање.” Поред свега, досовска власт још најављује да струје на јесен неће бити уколико је држава не увезе.

Уз ТА пећи енормни рачуни

Дневни лист „Политика” добио је податке од експерата који су израчунали колико ће коштати грејање електрич-

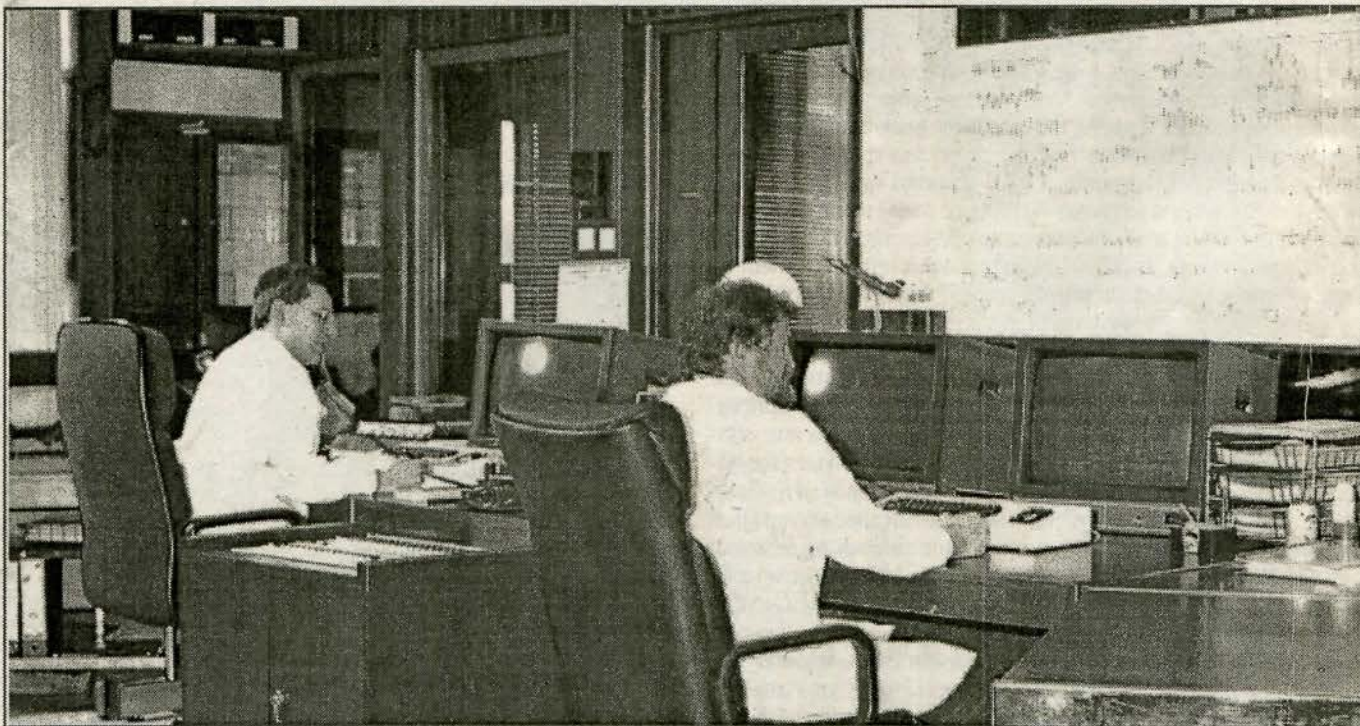

ном енергијом и поручили да ће коришћење термоаккумуляционих пећи и ове зиме бити скупо због чега би требало прећи на друге енергенте. Према рачуници до које су дошли експерти уколико домаћинство, примера ради, троши на догревање стана 400 киловат – сати, његов основни рачун од око 1.100 динара колико ће издвајати потрошачи којима на осталу потрошњу, односно рад свих кућних апарата изузев пећи одлази 600 киловат- часова (од чега половина ноћу) биће увећан 760 динара, ако грејалице укључују у време ни-

же тарифе, односно за око 1.350 динара уколико собе догревају током дана. Дакле, за струју ће ови потрошачи укупно издвајати око 1.860, односно приближно 2.450 динара. Уколико се за грејање утроши 600 киловат – сати, то може основни рачун да увећа за 1.100 динара код потрошача који воде рачуна о нижој тарифи, али и за чак 2.060 динара код оних који не маре много за јевтиније ноћне киловат – сате, пише „Политика“. За грејање просечно изолованог стана површине 40 квадрата, у коме домаћинство током целе зиме одржава температуру од 20 или 21 степен, потребно је, кажу експерти, 1.000 киловат сати електричне енергије месечно. За ову количину струје, уколико имају ТА пећи, грађани ће издвајати 1.830 динара, а ако грејалице укључују да-

Пораст цене струје директно је узроковао раст цена на мало у јулу за 3,54 одсто. Грађани ће ефекат раста цена електричне енергије осетити и у наредних месец – два, пошто још нису сви произвођачи укључили ово поскупљење у цену својих производа, подаци су до којих је дошао Савезни завод за статистику.

њу, око 3.470 динара. Када се у обзир узме и основна потрошња од 600 киловат – сати њихово укупно месечно задужење ће износити 2.930, односно 4.570 динара. Да би се грејао стан од 60 квадрата потребно је, 1.800 киловат – часова струје месечно. Домаћинства која ову количину струје утроше на ТА пећи платиће је 6.060 динара (уколико се преко дана не догревају) плус 1.100 динара за киловат – часове које утроше остали кућни апарати. Уколико имају котлове на струју и у највећој мери користе скупље дневне сате, њихов рачун за струју износиће 11.180 динара плус, наравно, 1.100 динара колико износи основни рачун. Примера ради, они чије ТА пећи утроше чак 5.000 киловат – сати електричне енергије, месечни рачун за грејање плаћаће 22.100 динара, док ће иста потрошња, али за грејање котловима стајати чак 43.250 динара. У односу на ове износе додатних 1.100 динара за основну потрошњу у домаћинству, права су ситница.

Где су и шта раде неки од кључних актера у ланцу превара и крађа ЕПС-а

НОВАКОВИЋ УКРАСИО НОВИ СТАН НА ДЕДИЊУ ВРАТИМА ОД 20.000 ЕВРА

• Горану Новаковићу је министарско место служило искључиво за убирање дебеле провизије од набачених добрих послова приватној фирми ЕФТ Вука Хамовића и Војина Лазаревића • Вук Хамовић је раније финансирао Ђинђићеву странку, а премијер му данас враћа стваре дугове ипак ипшво Хамовић добија најбоље послове и омогућено му је да се комилејсан енергејски увоз обавља преко његовој ЕФТ-а • Стваре лојове заменили су нови – директор Електиродистрибуције кога је ипшва-вио Ђинђић, Драган Новаковић купио кућу на Гардошу у бр. 32 б

У претходним бројевима „Велике Србије” детаљно смо писали о људима који подривају ЕПС а тиме и Србију, о великом лоповлуку и пљачки коју организије врхушка ЕПС-а, наравно, у спрези или преко појединих људи из Владе. Међутим, неки од кључних актера у ланцу превара и крађа ЕПС-а су једноставно покупили лову и мирно отишли и ником ништа. Један од тих је и претходни министар рударства и енергетике.

Изгледа да се врло брзо заборавило на Горана Новаковића који је, како сазнајемо, остао без функције јер се замерио Ђинђићу, а сукобили су се око поделе неке провизије. Новаковић је министарско место служило искључиво за убирање дебеле провизије од „набачених” добрих послова приватној фирми ЕФТ (Енергетски финансијски тим) Вука Хамовића и Војина Лазаревића преко које се и дан данас обавља комплетан енергетски увоз. Колико је бивши министар Новаковић добро искористио своју министарску позицију (читај: колико се добро накрао) сведочи и стан на Дедињу у Толстојевој 52, који је ваљда зарадио од министарске плате. Како „Велика Србија” сазнаје бивши министар је

„Не”, рекао је он тада, „то није истина, живим у изнајмљеном стану.” Неколико месеци касније, повређена сујета добро упућеног извора натерала га је да се докопа доказа који потврђује да су Новаковићеве нови власници стана у кући у Толстојевој 52. Доказ је колико чврст толико и ироничан, јер је реч о папиру због којег је Новаковић изгубио министарску фотељу – рачуну за струју на име Новаковићеве супруге Амуре, на адреси – Толстојева 52. Бивши министар енергетике овога пута није био доступан да ово коментарише или демантује.” „Репортер” уз текст објављује и поменути рачун за струју.

Дангубић отворио фирму „CROSSROAD”

Још један који је напустио ЕПС (када се добро нафатирао и опет ником ништа) је Радивоје Дангубић. Он је био најјачи човек, сива еминенција који је десет година владао ЕПС-ом. Сада је отворио нову фирму која се зове „Crossroad” и већ има послове у Републици Српској на прању котловских постројења на термоелектранама у тој републици. Дангубић је, како сазнајемо, био доушник ДБ а то потврђује и чињеница да се сада налази у згради која је власништво ове Службе на углу улица Влајковићеве и Мајке Јевросиме.

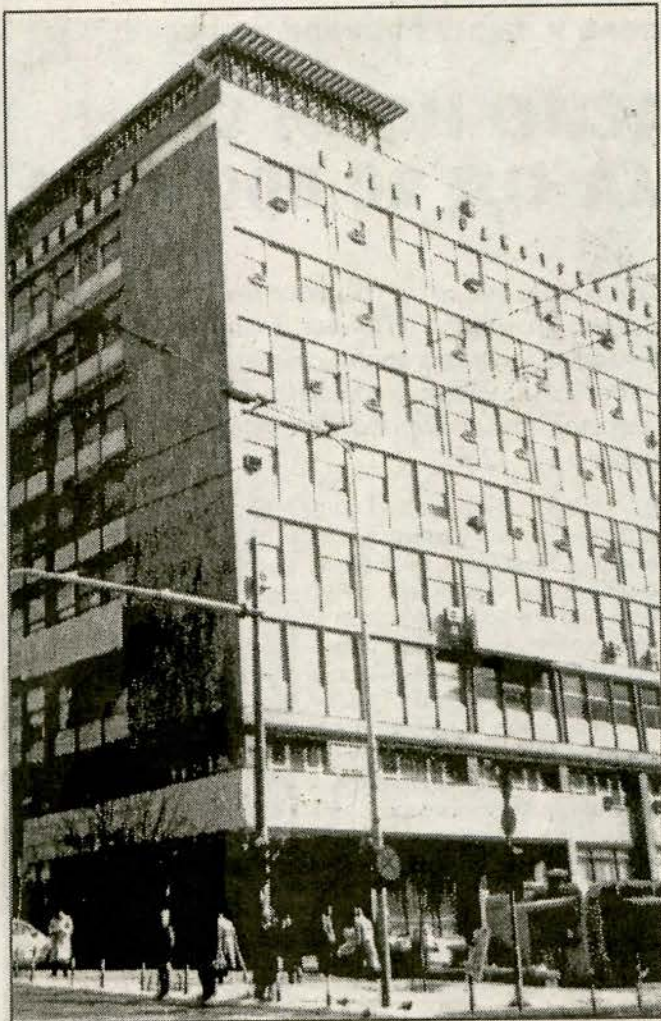
Све конце у ЕПС-у су вукли Вукчевић и Новаковић. Новаковић је био задужен за појављивања у јавности. У ланац превара и крађа био је као главни помагач укључен и Влада Марјановић, директор Дирекције за управљање ЕПС-ом. Сада је круг актера остао исти, само без Новаковића. Али, у ЕПС-у се ништа неће променити док не оду Вукчевић, Герић, Марјановић и ДОС који стоји иза њих

стан купио од неког бившег комунисте из македонског руководства и реновирао га. Посебна перверзија у овој причи је податак да врата којима је министар украсио свој нови стан имају вредност 20.000 евра.

Подсетићемо читаоце да је недељник „Репортер” још почетком године од Новаковића покушао да добије потврду за информацију коју је поседовао да је министар купио кућу на Дедињу коју он тада демантује. Међутим, „Репортер” је у међувремену дошао до необоривог доказа. У броју 221, од 16. јула 2002. године, овај недељник објављује текст следеће садржине: „Кад је један анонимни извор тај тако непопуларан новинарски термин у Србији, пре готово шест месеци дојавио редакцији 'Репортера' да је тадашњи министар енергетике Горан Новаковић купио кућу на Дедињу, питали смо министра да ли је то истина.

Кућа у Толстојевој 52 – власник једног стана је Новаковић

Једна група бивших, ожалошћених што више не могу да черупају ЕПС, формирала је групу Е-4, што би требало да се односи на енергију, економију, екологију и ефикасност. Они се представљају као опоненти Министарству и руководству ЕПС-а, мада док су били у том истом руководству поткрадали су ЕПС као што то чине и ови садашњи. У групи се, поред осталих, налазе смењени директор ЕПС-а Крсто Вуковић и бивши технички директор ЕПС-а Миљан Вуксановић. Ту је и проф. Рајаковић са Електротехничког факултета, иначе бивши кандидат за директора ЕПС-а.

Ђинђић враћа старе дугове

Вук Хамовић, кога смо малопре поменули као једног од власника ЕФТ-а (други је Војин Лазаревић) је човек који је раније финансирао (не знамо да ли још увек то чини) Демократску странку Зорана Ђинђића. Он је веома вешто поткупио највише руководство у Србији, Црној Гори и Републици Српској. То је, дакле, што се тиче Србије, веза Ђинђић – Хамовић. Даље, Горан Новаковић је, као и Димитрије Вукчевић, дошао на место на којем је био преко Вука Хамовића, а онда су на конкурс изабрали „великог“ професора, квази-интелектуалца, потрчка и послушника који због сујете и жеље за влашћу пристаје на све. Овај последњи портрет се односи на генералног директора Љубомира Герића и цитиран је онако како су га описали људи из његовог окружења. Све конце у ЕПС-у су вукли Вукчевић и Новаковић.

Новаковић је био задужен за појављивања у јавности. У ланац превара и крађа био је као главни помагач укључен и

Ако се сећате оптужби које су пале на рачун претходног директора Електродистрибуције Ускоковића који је на том месту био 15 година и оптужен да је за то време купио 30 кућа, шта мислите за које време ће новопечени досовски директор Новаковић да превазиђе свог претходника када је већ сад купио кућу за 120.000 евра на Гардошу бр. 32 б.

Влада Марјановић, директор Дирекције за управљање ЕПС-ом. Круг актера је остао исти, само без Новаковића. Али, у ЕПС-у се ништа неће променити док не оду Вукчевић, Герић, Марјановић и ДОС који стоји иза њих.

Ревитализација Ђердапа још није почела

Како „Велика Србија“ сазнаје још увек није одлучено ко ће добити посао на ревитализацији Ђердапа. Још је за време претходне власти тадашње руководство планирало да обави такозвану ревитализацију објеката у Обреновцу на блоковима А. Вођени су интензивни преговори и уговор за ревитализацију Ђердапа је у лето, пред октобарски пуч, био пред закључењем. Да је све ишло нормалним током радови би отпочели још 2001. године.

Није било јасно зашто је актуелно руководство одустало од тога када постоје понуђачи (шест или седам светски угледних извођача радова се пријавило) и када је тендерска документација завршена. Очигледно се посао спремао за некога ко је, не економски него политички подобнији да би тај посао добио. Сада, како сазнајемо, на једном тасу су Руси иза којих стоји „Лукоил“, који су, иначе, заврбовали сада већ бившег министра Новаковића, а на другом тасу су Американци на чијој страни је Ђинђић због политичке подршке.

За садашњу лошу ситуацију у којој се налази ЕПС крива је Влада и лоша кадровска политика. Одлуке везане за ЕПС препуштене су уском кругу људи, који позиције на којима се налазе користе искључиво за стицање личне добити, а стручњаци се питају само у сегменту одржавања техничке производње. Због грешака Владе, јер је неспособна да створи било шта а онда нас убеђује да мора беспоговорно, послушнички да прихвати сваки хир ММФ-а, и због грешака оних који управљају ЕПС-ом испаштају грађани којима намећу да струју треба што мање да троше. Под паролем да нас уведе у Европу враћају нам точак историје уназад. Двадесет први век до нас није стигао, са ДОС-ом на власти никада и неће.

ГЕНЕРАЛА БУХУ УБИО КРИМИНАЛАЦ МАКА, БЛИЗАК ЦАНЕТУ ЖАПЦУ

На конференцији Српске радикалне странке, која је одржана у Савезној скупштини 6. августа 2002. године, присутним новинарима обратио се проф. др Војислав Шешел: Даме и господо, Српска радикална странка наставља своју интензивну борбу са мафијом која је овладала нашом државом, и савезним и републичким структурама власти. Мафија данас код нас представља и законодавну и извршну власт, а настоји да у потпуности преузме и судску. Никада ни у једној европској земљи мафија у овој мери није контролисала све политичке токове, није диктирала услове живота, није диктирала елементарне људске делатности, није контролисала и привреду и политику и друштвене делатности и све оно што чини организован људски живот.

Један од најтежих удараца који смо задали мафији овде у Савезној скупштини био је резултат рада Анкетног одбора поводом убиства министра одбране Павла Булатовића. Било је великих проблема када је формиран тај Анкетни одбор. Све досовске странке покушале су да спрече његово формирање, да спрече и само стављање иницијативе на дневни ред. Тада смо, срећом, имали подршку црногорских парламентарних партија, формиран је Анкетни одбор, али као да нико није очекивао да ће тај Анкетни одбор успешно радити. Када смо успели да у великој мери раскривамо убиство министра одбране Павла Булатовића, да утврдимо са веома великим процентом сигурности и име непосредног извршиоца тога убиства, против нас су се окренуле све владајуће партије и у Србији и у Црној Гори. Нису успели да блокирају објављивање резултата нашег рада. У томе су нам помогли многи слободоумнији медији у Београду, дневне новине које су у наставцима објављивале стенограм са

Михајловић и полиција знају да је Мака убио Буху

Не жалимо ми генерала Бошка Буху, јер је и он био упетљан у разне мутне радње и криминал, али смо хтели данас да вам саопштинмо име његовог убице. Генерала Бошка Буху убио је криминалац, плаћени убица, под именом Жељко Максимовић Мака. Он се склонио у Црну Гору. Душан Михајловић и наша полиција знају да је Жељко Максимовић Мака убио генерала Бошка Буху, али уопште не реагују, као да је некоме драго што је нестао Буха, зато што је много знао, што је много упетљан и што је хтео вероватно о неким стварима и јавно да говори након што је смењен са кључних функција у полицији, након што је склоњен са положаја где је могло да се одлучује. Ми отворено питамо - зашто се крије име убице? Докле ће да се крије? И докле ће Душан Михајловић обећавати да ће преврнути и небо и земљу, а преврне само неки нарамак сена, пије у питању ни пласт био, вероватно му ни Гури, ни Сретен Лукић не би били довољни да преокрене цели пласт сена.

седница Анкетног одбора. Часопис „Српска слободарска мисао“ је објавила у целини, а ја сам сада вама донео, белу књигу о убиству Павла Булатовића, зборник свих докумената о раду Анкетног одбора. Стенограм Анкетног одбора и извештај, скупштинске расправе у Већу грађана и у Већу република и све новинске коментаре, реаговања политичких субјеката у нашим медијима и тако даље. Ово је оптужница против досовске власти. Ова бела књига показује да је та власт у суштини мафијашка, криминализована. Показује методологију њеног деловања.

Доласком Дос-а на власт легализована мафија

Настављају се мафијашки обрачуни широм Србије, у мафији опет долази до одмеравања односа снага међу оним главним. Видели сте у недељу је пуцано на Љубишу Буху званог Чуме, једног од вођа сурчинске мафије поред Драгољуба Марковића власника Крмиво - продукта, кога све више зову Крмивоје. Зашто је дошло до тог обрачуна? Знате, зато што су они сувише нагло избили у сам мафијашки врх. Раније се знало ко је главни, то је био Станко Суботић Цане и други неки чак и полицијски генерали.

Долазак Дос-а на власт легализовао је мафију у целини и довео до промене односа снага међу мафијашким шефовима, до промене њиховог положаја у мафијашкој хијерархијској структури. Наравно, када пуцају на једног мафијаша онда држава дигне сву војску на ноге, чак хеликоптерске јединице, а када страда генерал полиције онда иду па чизмама

преврћу сено по травњацима поред хотела „Југославија”. Мисле наћи ће негде испод сена убице генерала Бошка Бухе.

Криминалне радње министра иностраних послова

Дошли смо до података о крупним криминалним радовима министра иностраних послова, Горана Свилановића у Министарству на чијем се челу налази. Приликом реконструкције зграде Савезног министарства иностраних послова, односно, реконструкције другог спрата, где се налази кабинет министра уговорена је цена са извођачем радова „АС комерцстаном” од 24.000.000 динара. Извођач радова, мимо пројектне документације, без анекса уговора, извело је додатне радове, супротно мишљењу Министарства грађевине Србије. Ви знате да је та зграда и под посебном заштитом државе као културно добро, а мишљење Министарства грађевине је веома важно због саме структуре објекта и подношљивости објекта у погледу нових додатних радова, оптерећења темеља, структуре зграде и тако даље. Тако да су обрачунати радови на износ од 43.000.000. С обзиром да није било основа за исплату, поднета је кривична пријава Републичком министарству унутрашњих послова одсеку за привредни криминал 24. јуна 2001. године. О свему је упознат Горан Свилановић, он је више пута обилазио извођење радова, све се одвијало под његовим непосредним надзором, он је о свему одлучивао, а постављено је и овде у Савезној скупштини посланичко питање – „да ли ће реконструкција кабинета коштати 1.000.000 марака?” Испоставило се да та реконструкција кошта 1.500.000 марака. Без икаквог основа извођачу су 28. децембра 2001. исплаћена сва средства са налога који је потписао Данило Вучетић, вршилац дужности генералног секретара. По кривичној пријави ни тада ништа није предузето од стране Републичког министарства унутрашњих послова и Душана Михајловића као ресорног министра, а радови ни до данас нису завршени. Реч је о 1.100 квадратних метара корисне површине, у тај простор ни данас није усељен, не користи се за одговарајуће намене, не користи се тренутно ни за какве намене.

Сада је у иностранство упућено 65 одсто кадрова из Црне Горе у разним комбинацијама Досоваца са Социјалистичком народном партијом и међусобним пребијањем рачуна и интереса и тако даље, кога треба ухватити, кога треба обезбедити, коме треба омогућити да на основу девизне плате стиче неко озбиљније богатство.

Ниједан амбасадор од 5. октобра 2000. године није испунио услове за упућивање на рад у иностранство, па је налаз Управног инспектората Савезне владе проглашен службеном тајном.

Тражите од Савезне владе налаз њеног управног инспектора по питању испуњавања услова наших амбасадора за обављање амбасадорског посла. Тамо после постоје подзаконски правни акти којима се регулише шта који амбасадор треба да испуни да би могао да буде послат у иностранство, чак да похађа школу ако није реч о професионалном дипломати. У Титово време се ишло на похађање дипломатске школе, а камоли сада када је тај процес у оспособљавању дипломатских служби знапредовао и успех доипломатије преваходно зависи од стручности, способности, и образовности амбасадора, а не од његовог статуса у политичкој хијерархији.

Спреман сам да одговорим на сва ваша евентуална питања и она која се тичу ове четири тачке дневног реда данашње конференције за штампу, а и сва друга могућа.

Новинар: Најавили сте скромну председничку кампању, можемо ли да знамо како ћете је финансирати без обзира што је скромна?

Др Шешел: Финансираће се добровољним прилозима чланова и симпатизера Српске радикалне странке. Ми већ путујемо по унутрашњости Србије, у неким местима добијамо бесплатне термине на локалним телевизијским станицама, негде то већ треба да се плати, наши општински и окружни одбори прикупе тај новац и плате где није претеран износ. Ми овога пута одустајемо од штампања предизборних плаката и постера, уопште то нећемо имати. Од 1. септембра крећемо са митинзима у свим већим градовима Србије, терет финансирања тих митинга пада на наше окружне и општинске одборе. Дакле, оно што је потребно да се један митинг организује то ће бити њихови трошкови. Ми настојимо да наша кампања буде што јефтинија, имаћемо већи

Свилановић на основу лажних дневница узео 30.000 евра

Горан Свилановић три четвртине радног времена, проводи на службеном путу где наплаћује пуне износе девизних дневница иако су му сви трошкови плаћени. То се такође може проверити у Министарству иностраних послова. Овлашћени службеници тамо претпостављају да је он по том основу незаконито узео око 30.000 евра, на основу тих лажних дневница за оне трошкове који су му у потпуности плаћени од неког другог фактора.

У дане државног празника, 2. и 3. јануара 2002. године, када државне установе нису радиле, без јавног огласа, са услужним понудама изабран је „АС комерцстан” за адаптацију петог спрата Савезног министарства иностраних послова, тако што му је одмах уплаћено 80 одсто аванса 12.000.000. Што је недозвољено и незаконито, радови нису завршени, а исплата је одмах обављена.

Од приправника до амбасадора кадрови се у Министарству иностраних послова попуњавају искључиво по партијској припадности, по партијској линији.

Српска радикална странка поднела кривичне пријаве против високих државних функционера

Српска радикална странка је поднела кривичне пријаве против Горана Веслића, саветника савезног министра унутрашњих послова, Владимира Поповића Бебе, директора Бироа за комуникацију Владе Републике Србије, Горана Петровића, бившег начелника Ресора државне безбедности Министарства унутрашњих послова Републике Србије, а сада функционера Савезног министарства за иностране послове и шефа Обавештајне службе савезног Министарства иностраних послова и Радета Терзића, окружног јавног тужиоца у Београду, због кривичног дела злоупотребе службеног положаја, с обзиром да су гестаповским методама припремали обрачуни против челника Српске радикалне странке, примењујући средства која су апсолутно недозвољена, уцењујући људе да лажно сведоче, да подносе фалсификоване доказе и тако даље о чему сте јуче обавештени на конференцији за штампу бившег члана Српске радикалне странке, Петра Панића. Тај текст смо вам дали у целости тако да нема разлога да вам говорим о садржају.

број специјалних издања нашег листа „Велика Србија“ и то је све. Дакле, веома скромна кампања, ми смо и ове две године живели од неке страначке уштеђевине, нисмо сада у ситуацији да идемо на неки скупли облик кампање. А ви знате и раније да ми никада нисмо имали неку скупу кампању.

Мака близак Ценету Жашцу

Новинар: Господине Шешељ, можете ли нешто више да кажете о човеку за кога тврдите да је убио генерала Буху? Да нам кажете које доказе имате и да ли је неко наручио то убиство?

Др Шешељ: Да. Моји докази су из полицијских извора. Полиција располаже свим подацима. Тај човек Жељко Максимовић Мака је познат по томе што припада гангстерском мафијашком клану Станка Суботића званог Цане Жабац. Дакле, Жељко Масимовић Мака је веома близак Станку Суговићу Цанету Жашцу. Ја још немам доказ да му је Цане Жабац Станко Суботић наложио да убије Бошка Буху, али знам поуздано да су веома блиски и да припада том мафијашком клану. Знате, могуће је да је неко други позајмио плаћеног убицу, и тога има у мафији, један клан позајми другоме. Када је убијен министар одбране, Павле Булатовић, онда је вероватно београдски мафијашки клан позајмио убицу из Црне Горе.

Новинар: Можете ли да кажете нешто више око ове кривичне пријаве везане за Савезно министарство унутрашњих послова? Ко је поднео ту пријаву?

Др Шешељ: Поднели су људи који су били у то све верзирану, а кривична пријава је на надлежном месту. Људи из Министарства иностраних послова су поднели.

Новинар: Нисте казали одакле вам докази.

Др Шешељ: Рекао сам да су моји докази из полицијских извора. У полицији још увек има часних људи. Тражите из-

јашњење од Душана Михајловића. Нека Душан Михајловић одговори на питање, да ли зна да је Жељко Максимовић Мака убио генерала Бошка Буху, па да видимо шта ће да одговори. И ако зна зашто је до сада то крио?

Буха је много знао

Новинар: Да ли можда знате какав је мотив био за убиство?

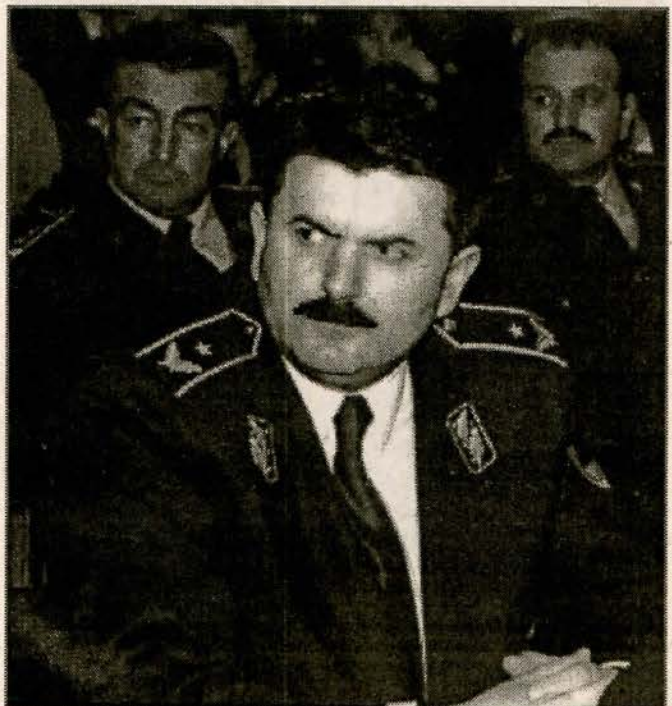
Др Шешељ: Бошко Буха је вероватно много знао и био је незадовољан својим статусом, својим положајем. Ви знате, он је смењен па је гурнут у Републичко министарство на неки безначајан посао, да се бави неким канцеларијским послом, који је можда предвиђен за чин поручника или капетана у најбољем случају, није генералски положај. Био је потпуно гурнут у страну. Вероватно је због тога био незадовољан и изражавао то незадовољство. Не могу ја сада да говорим о стању у коме се тада налазио Бошко Буха, јер ја се не сећам да сам га икада у животу срео, али знам да је и он био умешан у неке прљаве радње и о некима сам својевремено говорио, још док је био командир станице полиције у Сопоту, па надаље.

Знате, полицијски генерал који иде без пратње у три сата ноћу по београдским сплавовима, где се зна да се крећу криминалци, већ изазива сумњу својим понашањем. У три сата ноћу, шта ће тамо полицијски генерал? Ја између 10 и 11 навече легнем да спавам, а он у три сата ноћу по сплавовима. Ја разумем младе људе, неочењене, који у та доба излазе, али шта ће он матор у три сата ноћу по сплавовима, још му из неке агенције неке девојке доведу да би га намамили да дође. Ја сам вам поменуо име власника те агенције на једној од конференција за штампу итд. Девојке које су биле у друштву с њим. Не могу ја да оптужујем те девојке, али очигледно га је неко намамио да буде у то време тамо.

Новинар: Имам ја још једно питање. Да ли знате ко је власник ове фирме која реновира зграду?

Др Шешељ: Па, ви сте новинари успешни у томе, ви ћете то врло брзо сазнати. Биће вам врло интересантно када сазнате. Не можемо ми све да вам кажемо на једној конференцији за штампу, чекајте полако, тек смо почели.

Ако немате више питања, хвала вам. Ако неко није добио књигу, а жели, изволите.

Како је потпредседник српске Владе по налогу

ЧОВИЋ ФАЛСИФИКОВАО

Човић је у сарадњи са ОЕБС-ом, по налогу америчког амбасадора Вилијема Монтигомерија, фалсификовао бирачке спискове, већиначки је променио однос српске и албанске популације у којима ове друге и омогућио да Албанци добију већину. Циљ је био да се пресече веза Србије са Македонијом. Питање је и зашто је Човић минирао улазак Српске радикалне странке и Српског покрета обнове у Коалицију за Бујановац и тиме омогућио осипање гласова ако његов задатак није био – предаја Бујановца.

Бујановац је предат терористима. Председник ове општине први пут је Албанац Ариф Нагиби из екстремистичке Партије за демократско деловање. Чланови ове партије, као и већина Шиптара, недавно су скинули терористичку униформу тзв. Ослободилачке војске Прешева, Бујановца и Медвеђе, и своје деловање легализовали кроз мултиетничку полицију а сада и освајањем власти које је омогућио амерички и шиптарски миљеник Небојша Човић. Ариф Нагиби освојио је 51.22 одсто гласова (12.363 гласа), а представник Коалиције за Бујановац Новица Манојловић 48, 78 одсто (9.735 гласова). Представници албанских политичких партија имају чак 24 од 41 одборничког мандата. Коалиција за Бујановац има дванаест одборника, а Коалиција „Опстанак” коју чине Српска радикална странка и Српски покрет обнове освојила је пет одборничких мандата. На изборе је од уписаних 37.059 бирача изашло 22.734 или 60, 39 процената.

„Просто смо морали да изгубимо ове изборе. Они су само легализација продаје Бујановца од пре две године. Човић је Шиптарима обећао Бујановац и то сада мора пошто – пошто да се оствари. То је био главни циљ његових прљавих предизборних игара којима је разбио српско бирачко тело и поделио српске гласове, убацујући нове кандидате. Како иначе објаснити чињеницу да је забранио српским избеглицима да гласају иако они по закону имају право на то? Верујете ли да је он лично, у сред гласања извадио 12 бирачких листића из кутије, на једном бирачком месту? Зар није индикативно да амерички амбасадор у Београду, Вилијам Монтигомери то прокоментарише речима: „Човић је изнад закона”, истичу Срби у Бујановцу.

На попису 1999. године у Бујановцу је било 60 одсто Срба. Тачно је да се доста њих одселило, али то није могло у тој

Срби у Бујановцу знају да су избори лажирани и да је Небојша Човић пизом опструкција омогућио Шиптарима ову победу. Избори су заказани у време када шиптарска дијаспора долази на годишњи одмор. Бирачке спискове за 5000 Шиптара који живе на Косову и Метохији, ОЕБС није доставио Изборној комисији како би се спречило душло гласање. Велики број Шиптара који живе на Косову и Метохији нису одјављени из СО Бујановац.

мери да поремети однос српске и албанске популације јер се и велики број Албанаца одселио и отишао у иностранство. Резултати последњег пописа никада нису објављени а сам попис је продужен за десет дана. Потпредседник досовске Владе Небојша Човић је у сарадњи са ОЕБС-ом, по налогу америчког амбасадора Вилијема Монтигомерија, фалсификовао бирачке спискове, већиначки је променио однос српске и албанске популације у корист ове друге и омогућио да Албанци добију већину. Циљ је био да се пресече веза Србије са Македонијом. Питање је и зашто је Човић „минирао” улазак Српске радикалне странке и Српског покрета обнове у Коалицију за Бујановац и тиме омогућио осипање гласова ако његов задатак није био – предаја Бујановца.

На изборима је било очигледног кршења изборног закона, а најдрастичнији пример је на бирачком месту 59 у Основној школи „Бранко Радичевић” где је гласање трајало до 5.30 ујутру, након што су Срби, чланови Бирачког одбора напустили гласачко место. Шиптарима је ово, иначе, омогућено уз посредовање Небојше Човића, шефа Мисије ОЕБС Стефана Санина и неизбежног амбасадора САД Вилијема Монтигомерија. Све сами „заштитници” српских интереса.

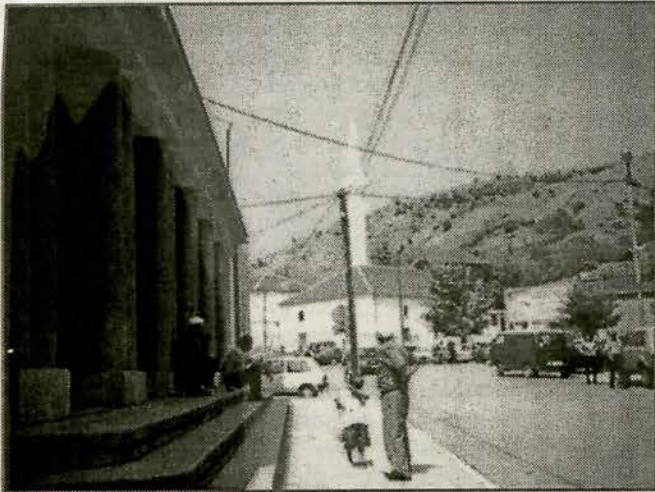
„У Великом Трновцу непосредно пред изборе појавио се неки фантомски списак од 1.800 имена, да се убаце у бирачке спискове. Да не помињем да су наши представници у Лучанима буквално били киднаповани јер нису хтели да потпишу записник са толиким нерегуларностима. На крају је морала полиција да их ослободи,” истиче Тацковић.

Нови шиптарски центар – Врање

Терористи не одустају од свог главног циља, а то је стварање „Велике Албаније” која обухвата поред Косова и Метохије, и југ Србије, део Црне Горе и део Македоније. На једном предизборном плакату Нагиба Арифџија, истог тог који поручује да ће бити председник свих грађана, писало је да ће наставити тамо где су стали, код референдума о отцепљењу Бујановца, Медвеђе и Прешева из 1992. године.

америчког амбасадора предао Бујановац терористима

БИРАЧКЕ СПИСКОВЕ

„Пре неколико дана седео сам с једним Шиптаром. Не знам како се зове. Представио ми се као „стари иредентиста”, из 1981. године. Говорио ми је како су њихови „црни орлови”, елитна јединица терористичке ОВПБМ, „спремни да узлете”, како знају све положаје наше жандармерије. У њиховим главама, ово је завршена прича – југ Србије је њихов,” каже Слободан Јовановић, потпредседник Општинског одбора Српске радикалне странке. Он истиче да је њихова намера да се шире даље по Србији и имају план да на исти начин, етничким чишћењем и манипулацијама као са овим изборима и пописом, преотму и Врање и Лесковац. „И у Врању је почела продаја српских имања, Шиптари су већ купили двадесетак српских станова. Интересантно је да у последњих неколико година Врање постаје нови шиптарски центар – оно што је некада било Гњилане,” наглашава Јовановић.

Александар Чотрић, потпредседник СПО тврди у изјави коју су пренели медији да су потпредседник српске Владе Небојша Човић и министар унутрашњих послова Зоран Живковић поставили ултиматум Србима из Бујановца да 55 одсто одборничких мандата мора да припадне Демократској алтернативи и Демократској странци и да члан странке Зорана Ђинђића мора да буде градоначелник. Он истиче да су се челници ДОС-а свакодневно возили полицијским

До двадесет сати на гласање је изашло свега 4.000-5.000 Шиптара и кандидат Новица Мапојловић био у предности у односу на Арифџија а продужетком гласања створена је могућност да победи кандидат Албанаца.

Бирачко место 59 није једино у коме се гласало до раних јутарњих сати, па свим албанским бирачким местима гласало се до зоре. По закону материјал са бирачких места предаје се одмах по затварању, дакле то је требало да буде око 20 часова 28. јула, а Шиптари су предавали материјал 29. јула у поноћ. На силу и под претњом отворана су бирачка места и после 20 часова у шиптарским срединама, а све, паравно, уз присуство и асистенцију Небојше Човића и Вилијема Монтгомерија. Чланови бирачких одбора су били малтретирани и застрашвани и био им је забрањен увид у лична документа и бирачки списак. На неким местима (шпр. У.С. Лучапе) затворани су у тоалет и није им било дозвољено да напусте бирачко место док не потпишу записник. На многим местима гласање није било тајно. Чланови бирачког одбора говорили су Албанцима за кога да гласају, чије име да заокруже. Затим, било је више гласачких листића пеглоаних који су гласали. Целе поћи су у Бујановац стизали пуни аутобуси Шиптара са Косова на гласање.

циповима и хеликоптерима и претили Србима затвором и губитком посла уколико гласају за „српске националисте.” Чотрић каже да су огорчени Срби одлучили да бојкотирају изборе, јер су знали да је циљ режима, да по налогу страних газда, Албанци завладају Бујановцем, пресецајући контролу Србије над кључним путем Београд – Скопље – Солун.

У време док је писан овај текст, Срби у Бујановцу протестују сваке вечери незадовољни радом потпредседника Владе, уз транспаренте и повике : „Нови избори”, „Човић, издаја”, „Продани смо”, „Преварени смо” и „Србија, Србија”. Незадовољан народ потписује петицију да се Небојша Човић прогласи за непожељну особу у овом граду. Како сазнајемо од Срба у Бујановцу, Човић је забранио медијима да пренесе било шта. Нервозно обилази Србе, прети, зове уличарима оне што протестују.

У Бујановцу се у организацији Одбора за људска права потписује петиције за поништавање избора на свих 60 бирачких места у општини. Светислав Величковић, председник Одбора истиче да све предизборне радње, притисак на српску страну и повлађивање Албанцима говоре да изборе треба поништити у целости. „У чувеној бирачкој јединици 59 гласање је настављено под притиском страних дипломата. Ми смо пре избора тражили од Стефана Санина обја-

У Бујановцу је српски народ изложен свакодневним провокацијама Албанаца који по 6-7 пута дневно пролазе у дугачким колонама возила, снажно трубећи и машући албанском заставом. Додацивање Шиптара на улицама уз псовке, чарке на верској основи, део су свакодневице за Србе. На све то полиција не реагује, а српско становништво је све напетије, на ивици стрпљења. По шиптарским селима, уобичајена су појава споменици шиптарским терористичким командантима и уз њих високо подигнута албанска застава. На споменицима пише да су потпули од руку „српског окупатора.“

вљивање резултата пописа и достављање спискова оних који су гласали на Косову и Метохији. Нисмо добили ни једно ни друго. Анализа Одбора говори да у општини Бујановац има тек око 40 одсто Албанаца, што је у супротности са податком да су они овде већинска национална заједница," наглашава Величковић. Агенција „Фонет“ 1. августа незванично сазнаје да још није прегледан сав изборни материјал и да постоје бирачки спискови у којима нема потписа бирача да су били на гласачким местима иако су гласачки листићи на њихово име убачени у кућује.

Председник Изборне комисије Радивоје Ристић два пута је подносио оставку. После првог покушаја да поднесе оставку саопштено је да су разлог притисци које је на Ристића вршио председник Координационог тела Небојша Човић и представници међународне заједнице да одбаца приредбе Коалиције за Бујановац због неправилности на локалним изборима на југу Србије. Онда је Ристић сам себе демантовао, и вероватно под притисцима још неко време остао на месту председника Изборне комисије да би поново поднео оставку, а овог пута због наводне болести.

Општински суд у Бујановцу је донео одлуку да поништи изборе на 11 бирачких места где гласају Албанци. На овим местима гласање ће бити поновљено у недељу 11. августа, одлучила је Општинска изборна комисија, на првој седници у новом саставу, после оставке председника Радомира Ристића. Ово неће битије променити однос снага јер је већ одлучено да Бујановац мора да буде предат терористима.

Све ове незаконитости нису сметале посматрачкој мисији ОЕБС-а за праћење избора да по окончању избора саопшти да су избори у три општине на југу Србије „начелно спроведени у складу са опредељењима ОЕБС-а за демократске изборе и стандардима Савета Европе.“ Шеф ове мисије Николај Вулцанов сам ток избора, уз одређене примедбе оценио је као успешан.

Халими тражи помоћ од Човића

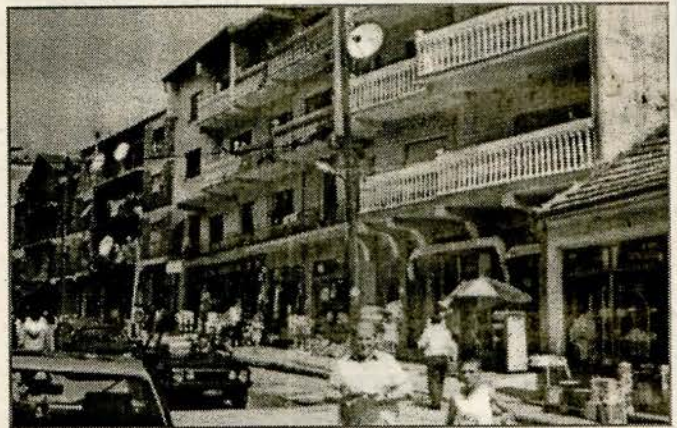
Изборима су, очигледно, после Шиптара најзадовољнији Човић и Запад. Вођи шиптарске Партије за демократско деловање Ризи Халимију само сметају протести Срби. Ваљда би најбоље било кад се не би бунили што је Бујановац предат терористима. Кад су Халимију засметали Срби он се обратио ни мање ни више него лично потпредседнику Владе Небојши Човићу. Тачно је да је Човић најомраженија особа код Срба на југу Србије и тачно је да не може да помогне Србима али зато може да помогне Шиптарима и са њима има одличну сарадњу. Када је у Прешеву највише воли да се релаксира седећи у некој шиптарској кафаници са Халимијем и Монтомеријем.

Амерички миљеник Човић је отишао у Вашингтон да прими признање за послушно извршавање свих њихових налага и одмах из далеке Америке поручио да су „за организацију избора на југу Србије српске и југословенске власти добиле највишу оцену САД, али је изражена и забринутост због догађаја у Бујановцу што је оцењено као антидемократски протест неколицине људи што међународна заједница неће толерисати.“

Фарса се наставља оценом Човићеве странке, Демократске алтернативе да локални избори у Прешеву, Бујановцу и Медвеђи представљају „победу демократских власти којом је настављен процес мирног решавања кризе на југу Србије.“

После преваре којом је Шиптарима омогућено да победе, Човић лицемерно изјављује да „не треба стварати илузију да Срба има више, када их заправо нема толико. Срба у Бујановцу дефинитивно има мање него Албанаца. Избори у Бујановцу са мањим проблемима протекли су у реду... Ко је победио у Бујановцу, Медвеђи и Прешеву? Победили су наши грађани, држављани СРЈ и Републике Србије.“

Још једна чињеница која говори у прилог тези да је све припремљено да Шиптари победе на овим изборима је и коалициони споразум који је потписан уочи избора. Овај споразум ће највећу корист да донесе Човићевој Демократској алтернативи, јер у њему пише да уколико председник општине буде Албанац, потпредседничко место припада Демократској алтернативи. Од укупног броја мандата, 45 процената деле остале чланице коалиције, а 30 односно 25 одсто, припада Човићевој Демократској алтернативи и Ђинђићевој Демократској странци. „Овај споразум је последица нагодбе око председничког кандидата, јер је из игре непосредно пред изборе елегантно елиминисан Стојанча Арсић, бивши ЈУЛ-овац и човек који је био све ближе Човићев сарадник на локалном терену. У игру је ушао Новица Манојловић (ДС) уз притисак потпредседника Демократске странке

Зорана Живковића," рекао је новинарима Горан Ташковић.

После предаје Бујановца Срби се спремају за одлазак

На југу Србије Медвеђа је остала већинска српска општина. У Прешеву има само 3 одсто Срба, и власт тамо годинама држе Албанци.

После Човићевог шефовања на југу Србије Шиптари су почели необуздано да се шире заузимајући и претварајући у своја места окупљања поједине делове Бујановца. Можете онда да замислите каква је тек ситуација у Прешеву где живи мање од три одсто Срба. Човићеве „успешне“ акције довеле су до тога да Албанци отворено најављују припајање подручја југа Србије Косову и Метохији. На другој страни Срби се свакодневно суочавају са мучним и болним преживљавањем, неизвесношћу, страхом за сопствену безбедност. После Човићевог „сређивања ситуације“, нарочито после

предаје Бујановца терористима, већина Срба се спрема да се исели и да напусти своју дедовину.

У Прешеву где је ситуација још гора, оно мало Срба што је остало такође се спрема за одлазак. Срби у Прешеву кажу да су услови за живот немогући јер 30.000 Шиптара угрожава и малтретира 3.000 Срба. Човић, који се у Прешеву обично састајао само са Ризом Халимијем, председником СО Прешево а не са Србима, и не крије за кога ради, он се сам хвалио у Бриселу, да је од 12.000 интерно расељених Албанаца на југу Србије успео да врати кућама 6.500, а да од 250.000 прогнаних Срба са Косова и расељених друге националности није успео да врати ниједног.

„Просечан Србин размишља како да прода кућу да би могао да једе хлеб. Дошло је дотле да мораш да продаш дедовину и очевину да би могао да живиш, а Шиптар само довлачи камионе, бави се бизнисом, и ви можете да видите колико се камиона креће Бујановцем, да је то рад на велико, огромне зараде, избегава се порез, корумпира се полиција,“ прича нам Јован из Бујановца.

„Ја сам решио да продам кућу због деце, јер ја немам никаквог права да уништавам њихову будућност,“ прича нам Небојша Николић из Прешева. „Ако сам ја уништио себе немам права да то урадим њима, они имају право на живот на школовање, на све. Чекам повољну прилику да продам кућу јер ме ништа не везује овде. Ја немам посао, деца немају адекватно школовање, нису безбедна, нема елементарних услова за живот.“ објашњава Небојша. „На ивици смо живаца. Осећамо се као грађани другог реда. Нама су угрожена људска права,“ каже Мирјана из Прешева.

Албански терористи се спремају за освајање нових територија

Терористи се неће зауставити док не постигну циљ. Бивши краљ Албаније Лек Зогу припрема, уз помоћ албанских терориста, војску којом би остварио циљ - „Велику Албанију“ тврди скопски лист „Дневник“ позивајући се на добро обавештене изворе, а преноси београдски „Глас.“ Лист пише да је на састанку одржаном 8. јула у касарни Косовског заштитног корпуса у Гњилану, коме је присуствовао и Лек Зогу, договорен фронтални напад на македонске снаге безбедности пре почетка избора у Македонији 15. септембра. Састанку су, наводи „Дневник“ присуствовали лидер Алијансе за будућност Косова Рамуш Харадинај, а од македонских Албанаца Невзат Халили, Руфи Османи, Исни Шаџири и бивши командант ОНА Џезаир Шаџири познат као Хоџа. На састанку је договорено да се појачају напади на македонске граничаре, а да се након тога започне широки герилски рат у урбаним срединама у Македонији, да би потом за три месеца започео фронтални рат са македонским снагама безбедности. Нова албанска војска зваће се „Краљевска армија“, тврди лист и додаје да је договорено да за две го-

дине она освоји што више територија на Балкану. За почетак краљ Лек је на састанку у Гњилану команданту Хоџи дао два – три милиона долара за деловање у Македонији, а извесни Јакуб Асити именован је за врховног команданта Кумановског региона. „Дневник“ истиче и да обавештајци имају податак да се у Кумановско – липковском региону налазе сви команданти Косовског заштитног корпуса, односно 112. бригада, који су од Бугарске већ наручили софистицирано наоружање и који очекују да оно стигне у Македонију.

„Фронтом за Македонију“, према писању „Дневника“ руководи Извршни комитет од 15 чланова са седиштем у Тетову. У тај фронт улазе „Армија Илирида“, и „Национални орлови“, који су задужени за шпијунажу и контрашпијунажу, а већ су формиране и војне јединице „Шарске дивизије.“

Медији преносе да нова албанска терористичка организација под називом „Републиканска армија Илириде“ увелико оперише на северу Македоније и да се њихове базе налазе на Косову и Метохији. Ова, како медији пишу, поверљива сазнања НАТО обавештајца обелоданио је македонски премијер Љупчо Георгијевски, уз оцену да су управо те групе са око 200 наоружаних терориста одговорне за недавне нападе на карауле Македоније, дуж граничног појаса према Косову и Метохији. Георгијевски је изнео званична поверљива сазнања из Брисела да се на челу те нове терористичке организације налази бивши политички лидер Партије демократског просперитета Невзат Халили, пишу „Новости“. „Много тога ће зависити од глобалног развоја ситуације на Косову и Метохији, од исхода избора на југу Србије, али највише од председничких избора у Србији. Све су то аргументи који указују да идеје о освајању нових територија за стварање 'Велике Албаније' нису угашене,“ упозорава македонски премијер.

Међутим, нису то никакве нове терористичке организације, све су то исти шиптарски терористи који спроводе терористичке нападе на Косову и Метохији, југу Србије, Македонији, а повремено намерно пласирају неко ново име у медијима, како би се стекао утисак њихове веће бројности. То нам је недавно у разговору потврдио и Албанац из Трновца, иначе пријатељ покојног терористе познатог под надимком командант Леша на питање о терористичкој организацији „АНА“. „Ма каква АНА, 'ајде бре, могу и ја да причам свашта. Све је то једно исто. Американци су наредили, па они цео свет контролишу. Американац што каже, то ти је. Он ти каже данас ово, сутра не, ти слушаш...“ објашњава Албанац. Открио нам је и каква је однос био између Леша и Човића. „Леша је волео Човића, он кад се састану увек каже – Где си потпредседниче!“

А потпредседник Небојша Човић је изгледа обавио задатак на југу Србије, сада га обавља на Косову и Метохији.

ОСУЂЕН БЕЗ ДОКАЗА

Судски процес који је имао за циљ да се изађе у сусрет наложима Запада (ДОС-овци су ту убележили плус код америчке администрације) било је суђење Ивану Николићу, резервисти ВЈ. Николић је без доказа да је учинио дело за које је оптужен (а то је према преиначеној оптужници ратни злочин) осуђен на осам година затвора. Досовска власт је успела да пошаље поруку Западу – не треба нам Хашки суд, само рецимо којег Србина и колико Срба треба да окривимо и пошаљемо иза решетки, ми то можемо

Притисак Запада, прецизније Америке, да Југославија беспоговорно мора да извршава све њихове захтеве и наметнуте услове, а да би јој уделили који долар, изгледа, на нашу несрећу, постиже ефекат који је америчка администрација хтела. Бестидно удворичко понашање досовске власти нема граница. Америка је рекла које све српске патриоте треба испоручити Хашком трибуналу (том несуду који је у њиховим рукама) и ДОС-овци су то брже-боље урадили (остали су још неки до којих не могу да дођу). А онда је Америка рекла да нема довољно места у затвору Хашког суда и да би Срби, а да би доказали колико су послушни требало сами да покрећу процесе пред домаћим судовима против ратних злочинаца, иако су припадници војске и полиције против којих је било доказа да су починили ратни злочин (њих више од четири стотине) већ процесуирани, одмах по завршетку рата.

Међутим, то се прећуткује јер не иде у прилог тези коју пред Хашким судом Запад хоће да докаже – да су Срби систематски и организовано радили на етничком чишћењу у Србији Албанаца, а преко Дрине муслимана и Хрвата. Да не помињемо сада и лицемерје САД које неће да подрже оснивање Сталног кривичног суда да припадници њихових армија не би одговорали за ратне злочине. Они су унапред амнестирани од сваке одговорности и слободни да чине зло. Као врхунац хипокризије они и суде жртвама својих злочина. И српски народ је једна од њихових жртава, а досовска власт им свесрдно помаже да га сместе на отгуженичку клупу.

Судски процес који је имао за циљ да се изађе у сусрет наложима Запада (ДОС-овци су ту убележили плус код америчке администрације) било је суђење Ивану Николићу, резервисти ВЈ. Николић је без доказа да је учинио дело за које је оптужен (то је према преиначеној оптужници ратни злочин) осуђен на осам година затвора. Досовска власт је успела да пошаље поруку Западу – не треба нам Хашки суд, само рецимо којег Србина и колико Срба треба да окривимо и пошаљемо иза решетки, ми то можемо.

Петочлано кривично веће Окружног суда у Прокупљу, којим је председавао председник овог суда Драган Таџић, осудило је, 8. јула ове године, тридесетогодишњег Ивана Николића резервисту Војске Југославије на осам година затвора за кривично дело ратног злочина. Николић је, према оптужници, 24. маја 1999. године у селу Пендух на магистралном путу Подујево – Приштина, убио са више хитаца

из своје аутоматске пушке ЦЗ кал. 7,62 мм два цивилна лица албанске националности браћу Бахрија и Влазнимија Еминија из села Сибовац, општина Подујево.

Након изрицања пресуде, Николић је, обраћајући се председнику Судског већа рекао да није крив и да њега није осудио Окружни суд у Прокупљу. „Осудили су ме Владан Батић и Зоран Ђинђић јер је ово политички процес”, рекао је Николић. Његов адвокат Саша Чупић истиче да тај судски процес има политичку позадину и да је пресуда донета без материјалних доказа. „Сматрам да је таква осуђујућа пресуда безобзирно гажење права, изведених доказа и утврђених одлучних чињеница за пуку политичку корист, заорнуту реториком виших циљева и међународних стандарда из кухиње Брисела, Хага и Вашингтона”, рекао је Чупић.

Запад задовољан пресудом

Позитивне оцене које су уследиле након изречене пресуде из Вашингтона и Хага показују да је зарад тога Николић жртвован, зарад досовског додворавања Хагу и америчкој администрацији за шаку долара. Ево неких реаговања које су пренеле агенције.

У „Стејт департменту” пресуда војном резервисти Ивану Николићу за ратни злочин на Косову, оцењена је као „корак у правом смеру” када је реч о обавезама Југославије према Међународном трибуналу у Хагу. Вест о осуди дочекана је

са одобравањем и у Комитету за међународне односе Конгреса САД, чији експерти приводе крају предлог законске одредбе о помоћи и међународној подршци Србији у фискалној 2003. години, помоћи и подршци за које је сасвим извесно да ће поново бити зависне од сарадње Београда са Трибуналом.

И у Хагу су задовољни када се Срби представљају као ратни злочинци. Координатор за информисање београдске канцеларије Хашког трибунала Матијас Хелман изјавио је да пресуда Ивану Николићу представља веома важан догађај за правосуђе у Србији. „Могу да кажем да је веома важно да се за ратне злочине суди не само пред Трибуналом, него и пред домаћим судовима,” рекао је Хелман. Он је поновио да ће пред Хашким трибуналом бити суђено „веома малом броју људи” који су се налазили у цивилним и војним структурама и додао да је „велики број непосредних извршилаца злочина из средњих и нижих нивоа командног ланца” који ма би требало да суде локални судови.

Николић осуђен по налогу Досоваца

После изречене пресуде Ивану Николићу општро је реаговало Удружење бораца рата 1999. године. Председник тог Удружења Зоран Ристић и председник ДСС за Топлицу каже да тај судски процес има политичку позадину. „Процес није ни по правди ни по закону. Оно чега смо се прибојавали догодило се. После наручене оптужнице, дошло је и до наручене пресуде”, каже Ристић.

„Суђење несрећном Ивану Николићу је по свему виђеном права позоришна представа, одиграна у месту које није случајно одабрано,” рекао је Новица Радосављевић председник ОО СПО за Топлицу.

„Када је и последњи шиптарски терориста пуштен из затвора у Србији, Иван Николић је без доказа осуђен по налогу досовске власти. Све ово се догађа у време када Америка не признаје ниједан међународни суд, нити одговорност за своје војнике који се налазе широм планете,” каже Живота Владимировић, председник ОО СРС.

Окружно јавно тужилаштво је 1. септембра 1999. године подигло оптужницу против Ивана Николића због кривичног дела убиства. Окружни суд у Прокупљу је 13. септембра 1999. године донео пресуду којом се Николић ослобађа од оптужбе. На жалбу окружног јавног тужиоца Врховни суд Србије укинуо је пресуду Окружног суда у Прокупљу и предмет вратио на поновно суђење.

Иван Николић је скоро годину дана био незаконито притворен. Николићев адвокат Саша Чупић у завршној речи истиче да Веће Врховног суда Србије не доноси Решење о укидању ослобађајуће пресуде, већ дописом, наредбом Окружном затвору у Прокупљу објашњава да је притвор и даље на снази и да се оптужени Николић приведе у затвор и

Нико од сведока није видео нити изјавио да је видео да је Иван убио двојицу Албанаца. Сам процес суђења има много недостатака и извођење доказа било је оскудно. Није било записника о обдукцији лешева, нити доказа да је обдукција вршена. Није извршено вештачење Николићеве аутоматске пушке са нађеним чаурама на увиђају и утврђивање да ли потичу од испљивања метка из ње. Није дошло ни до вештачења куршума уколико је пронађен. „Међутим, без обзира на ове недостатке, изведени докази вештачења и саслушања многобројних сведока доводе до закључка да се Оптужница не темељи ни на једном релевантном доказу да је оптужени Николић извршилац дела које му се ставља на терет,” истиче Чупић.

даље држи у притвору. „Да у поменутом Решењу стоји 'до правоснажности пресуде', можда би ова наредба и имала неког смисла. Одредба члана 146, став 1. Законика о кривичном поступку је јасна.

Наиме, после предаје оптужнице суду, до завршетка главног претреса, притвор се може по прибављеном мишљењу државног тужиоца, када се поступак води по његовом захтеву, одредити или укинути само Решењем Већа. Значи да је оптужени Николић без новог Решења Већа, већ само на основу дописа председника Судског већа, у притвору од 8. августа 2001. до данас, што је незамисливо и незабележено у пракси, преседан. Зато је притвор Николића незаконит,” нагласио је Чупић у завршној речи.

Оптужница против Николића изненада преиначена

Окружно јавно тужилаштво је 17. априла 2002. године изненада преиначило оптужницу против Николића којом је дошло до преквалификације од кривичног дела убиства из чл. 47 ст. 2, тач. 6 КЗ Републике Србије на кривично дело ратног злочина против цивилног становништва из чл. 142 ст.1 КЗ Југославије. „Оптужница се мења, а да образложење остаје исто,” каже Чупић. „Тужилац то мора да учини јер је државно Тужилаштво Србије доставило обавезну инструкцију да се измени оптужница,” додаје Николићев адвокат.

58

14

к. 5/01

Записник о главном претресу
(пред окружним судом)

им преко окружног суд. Прокупљу на дан 14.11.2001. год.

Састав	Странке, браниоци и заступници
Президијум - суда,	Тужилац: <u>Мирослав Николић</u>
<u>Драган Ташић</u>	<u>Окружни јавни тужилац</u>
Чланови већа	Оптужени: <u>НИКОЛИЋ ИВАН</u>
<u>Милан Бајовић</u>	<u>из Прокупља</u>
Браниоци:	
<u>Николић Ковица</u>	Браниоци: <u>Десимир Станковић</u>
<u>Повић Зоран</u>	<u>адвокат из Прокупља</u>
<u>Вукановић Милош</u>	
Записничар	Оштећени:
<u>Весна Миланковић</u>	

Предмет претреса: _____
кримично дело из члана _____ КЗ

Почетак главног претреса

Председник већа отвара заседање, објављује предмет главног претреса и утврђује да су дошли сви лица осим: _____

Председник већа објављује састав већа. Странке се приговарају саставу већа.

Главни претрес је јаван.

Веће одлучује да се претрес одржи и у одсуству недозвољених лица — да се о потреби саслушања лица која долазе одлучи.

Председник већа позива оптуженог и од њега уима личну описку.

Оптужени се налазио у истражном затвору — притвору од _____

Председник већа опозива сведоке и вештаке и упућује оптуженог у смислу чл. 311. ст. 1-3. ЗКП.

Претрес почиње у _____ часова.

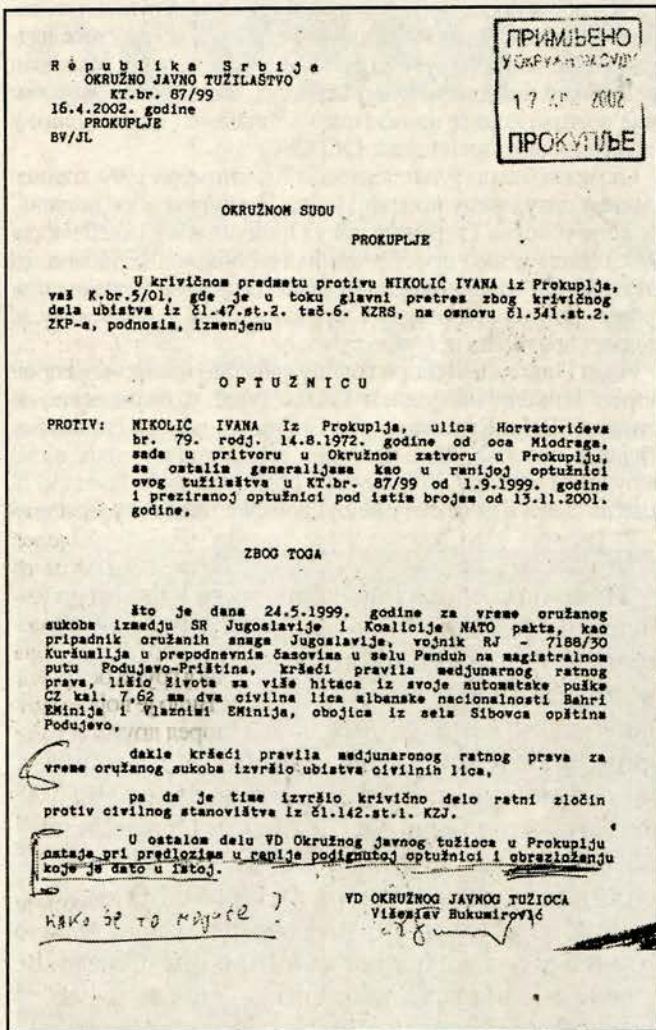
Јавни тужилац чита оптужницу.

По прочитању оптужнице председник већа наређује да у заседању остане само оптужени _____

остале оптужене упућује на место за њих одређено.

Иступа заступајући оптуженог _____

изјављује:

Нема доказа да је Иван убио Албанца

Тог 24. маја 1999. године моторизована јединица Војске Југославије која припада Приштинском корпусу, у чијем саставу се налазио и Николић, војник обвезник у резервном саставу, кретала се из Куршумлије у правцу села Батлава магистралним путем Куршумлија – Пришттина. Док су се кретали од Подујева према Лужану чула се пуцњава. То је дубоко у забрањеној зони за кретање цивила. Јединица се зауставила да утврди одакле се пуца и војници су изашли из камиона. Видели су двојицу Албанаца обучене као цивиле. Даљи развој догађаја различито описују сведоци. Међутим, нико од сведока није видео нити изјавио да је видео да је Иван убио двојицу Албанаца.

Сам процес суђења има много недостатака и извођење доказа било је оскудно. Није било записника о обдукцији лешева, нити доказа да је обдукција вршена. Није извршено вештачење Николићеве аутоматске пушке са нађеним чаурама на увиђају и утврђивање да ли потичу од испаливања метка из ње. Није дошло ни до вештачења куршума уколико је пронађен. „Међутим, без обзира на ове недостатке, изведени докази вештачења и саслушања многобројних сведока доводе до закључка да се Оптужница не темељи ни на једном релевантном доказу да је оптужени Николић извршилац дела које му се ставља на терет,” истиче Чушић.

Ниједан сведок није могао да потврди да је Николић убио ту двојицу Албанаца, напротив, њихово сведочење потврђује Николићеву причу и налаз вештака да је на њих пуцало више војника.

Иван Николић је приликом саслушања на главном претресу 14. новембра 2001. године изјавио: “Колона у чијем сам се саставу ја налазио бројала је четири до пет камиона, ја сам био у последњем камиону. Када смо се кретали у колони и ишли према Батлави у једном тренутку се зачула пуцњава са наше леве стране. Истог тренутка зауставио се камион у коме сам се налазио и сви смо изашли из камиона, плашећи се да евентуално нисмо можда нападнути. Када сам изашао из камиона приметио сам да се у јарку са леве стране коловоза налазе два цивила. Лежала су у јарку.

Пошто су лежали у јарку један поред другог, ја сам са упереном аутоматском пушком пришао оштећенима и једном руком сам држао пушку уперену према њима и наредио им да изађу ради утврђивања њихових идентитета. И један и други су делимично устали, ја сам их повукао и рекао да легну на коловоз. Послушали су ме. Када сам их извукао на коловоз одмах сам прешао са друге стране камиона да погледам и уверим се да се можда не ради о евентуално некој засеци. Док сам био са друге стране камиона нисам могао да видим шта се дешава са њима. Уверио сам се да нема никакве заседе и поново се вратио према оштећенима.

Када сам оштећене оставио на коловозу након извлачења из јарка око њих се створила група војника која је истрчала из осталих камиона. У повратку, то јест пролазећи поново иза осталих камиона, али сада у супротном смеру, приметио сам да су оштећени почели да трче коловозом и то више дијагонално према левој банкини. Тада сам ја почео да вичем да стану. Оштећени нису послушали моју команду наставили су да трче. Више пута сам их упозорио да стану. Превалили су отприлике 10 до 15 метара до места где сам их оставио када сам ја запуцао из своје аутоматске пушке. Ја сам пушку откочио оног тренутка када сам ишао према банкини десних задњих точкова претпоследњег камиона како би се уверио да ли има заседе или не. Када сам опалио увис пушка је била припремљена за рафалну паљбу.

Оног тренутка када сам ја једним кратким рафалом пуцајући увис покушао оштећене да упозорим да не беже зачула се паљба од стране осталих војника. Остали војници су се налазили иза мене када сам зачуо њихову паљбу. Нисам пратио где завршавају њихови пројектили. Нисам регистровао тренутак када су оштећени пали на коловоз. Моји другови су пуцали у оштећене са 15 до 20 метара. Нико од нас није пришао оштећенима да види да ли су живи или не. Сви смо се затим покупили и ушли у своја возила. Том приликом ја нисам видео да је ико од старешина пришао оштећенима да се увери шта се њима догодило. Не сећам се да је ико од старешина нама рекао зашто смо пуцали нити пак да је тражио објашњење зашто је дошло до пуцњава.

Ја сам опалио кратки рафал увис оног тренутка када је један од сада покојних почео да трчи и да бежи са места где сам их оставио, у тренутку када сам видео да се он десном руком машио према појасу, тачније према својим грудима. Ја сам тада схватио да се можда код њега налази нешто од оружја и тада сам запуцао у ваздух,” изјавио је Николић на главном претресу.

Том приликом Иван Николић је још истакао: “За наводе из моје одбране које ми је предочио председник Већа да сам на главном претресу од 13. септембра 1999. рекао да сам пуцао у оштећене са осталима и да сам их усмртио, одговарам да је то игра речима, да то није моја формулација, и да то није тачно. Ја јесам пуцао, али само увис.”

Николићу је предочен и навод из његове одбране да је на главном претресу 13. септембра 1999. рекао да је пуцао „увис и за њима – Шиптарима”. Он је рекао да је све то игра речима, и да ово „и за њима” схвата да је пуцао „изнад њих”.

На Албанце пуцало више војника

Из исказа вештака проф. др Славише Добричанина, специјалисте за судску медицину произлази да је на Албанце пуцало више особа а не само једна, због већег броја и положаја рана. Вештак је констатовао на основу фотодокументације начињене у Институту за судску медицину Медицинског факултета у Приштини да је код Бахрије Еминија видљиво шест улазних рана, а код Влазнима Еминија осам улазних рана (улазна рана подразумева и излазну рану). У питању је дакле 14 пројектила. „Повреде су углавном биле од ватреног оружја и све су нанете из даљине. Не одбацујем могућност да је на покојног Бахрија Еминија пуцано из више правца и пуцано са различитих висина у односу на његово тело...”

Пажљиво сам слушао изјаву оптуженог и могуће је да је неко од војника, ако је заиста пуцао, тако пуцао и са камиона, или да је неко од тих који су пуцали, пуцао и из канала поред пута при чему се добијају ови различити правци канала (мисли на канале у телу од пројектила) у односу на осовину према тлу... Не могу ни да тврдим нити да искључим, према локализацији повреда и према правцима канала да је на Бахрија Еминија пуцано само са једног места или са више места истовремено од стране особа различитог телесног раста, али се сигурно искључује рафална палба из аутоматског оружја јер су правци канала различитог положаја и ниједан са другим није паралелан,” констатовао је вештак проф. др Славиша Добричанин приликом саслушања на претресу одржаном 14. новембра 2001. године.

„Што се тиче Влазнима Еминија све повреде у пределу

леђа су нанете, гледајући по њиховом распореду највероватније једним рафалом. Једино повреда у пределу десне надлактице која се продужава према грудном кошу има правац канала с десна на лево, при чему је на њега могао да пуца још неко или да је задобио повреду у тренутку када се окренуо у десно што је мање вероватно,” рекао је вештак.

Сведок Дејан Милосављевић из Куршумлије, професионални официр, водник прве класе на главном претресу 14. новембра 2001. године, рекао је да су се пуцњи зачули када су Албанци пршли и последње возило и удаљили се 10 до 20 метара од њега. „Пуцњи су долазили од војника који су били на коловозу. Неки војници су се налазили у самом возилу. Нисам приметио војнике који су се налазили у возилима. Отприлике поред сваког возила на коловозу налазила се група војника. Највећа група војника налазила се иза последњег возила. Пуцала је ова група која се налазила иза последњег возила. По мени та група је можда имала 20 до 30 војника. Окривљени Иван је био у тој групи...”

Сећам се, по мојој процени, цела та група је пуцала било појединачном палбом било рафално. Пуцали су из стојећег става. Нисам приметио на који начин је пуцала ова група то јест да ли су им се пушке налазиле у висини кука или у висини рамена. Нисам приметио да се окривљени различито понашао од осталих војника који су се налазили у групи. Ова група је била распоређена у једној класичној групи без неког реда тј. не у једном формацијском строју. Било је војника који су се налазили један иза другог, један поред другог и томе слично...

Оштећени су након испалењених рафала пали у канал поред пута, али ја не знам да ли им је неко прилазио. Не сећам се да ли је капетан Драган Милић долазио до места одакле се пуцало.

После настављеног кретања и доласка на Батлаву, које је било наше одредиште, капетан и ја смо поднели извештај то јест објаснили нашем претпостављеном мајору Томи Добрићу оно што се догодило код нашег пута. Не сећам се да ли је мајор питао ко је убио двојицу Албанаца, а ја нисам чуо да је поменуто име окривљеног Ивана. Ја сам касније чуо да је окривљени привиден после два-три дана јер се из разговора војника наводно сазнало да је он извршилац. Ја не знам да је критичном приликом окривљени Иван пуцао из пушке,” закључио је сведок Дејан Милосављевић.

И сведоци Дејан Павловић, Слободан Јоковић и Радиша Златановић потврђују да је више особа пуцало.

Дејан Павловић је приликом саслушања 24. априла 2002. године рекао: „Ја сам са јединицом која је кренула из Житорађе, 23. маја 1999. године, пошао камионом за Батлаву, где смо истога дана и стигли негде око 15 часова. Када смо стигли чуо сам од војника да је један наш камион остао у квару у Куршумлији. Сутрадан је тај камион стигао са још једним камионом и из њега су изашли људи које ја познајем: Иван Николић звани Лале, Ђира звани Срце, Цока из ФОМ-а, Бане Манић из Прокуља и још неки војници из Бруса чија имена не знам.

Чим су сишли Иван Николић Лале је рекао ту пред окушњима: „Подоше две балије”, а то су потврдили ту присутни војници из камиона. Када су војници почели да се распитују да ли је то био напад, Лале Николић је објашњавао да су се прво чули неки пуцњи, да су ови Шиптари почели да беже и он је ту рекао да је он пуцао, а онда се придружио Бане рекавши да је и он пуцао. Касније су се и други који су изашли из камиона хвалили да су и они пуцали....” каже Павловић.

Ђира и Лале су причали како су ови Шиптари који су побигли хтели да баце бомбу на камион, па је зато пуцано на њих,” истакао је сведок Дејан Павловић.

Број КН _____	
К.бр. 5/01	
ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ СВЕДОКА	
састављен дана	24.04.2002.
ИМ...	године пред
суда	Prokuplje, Ljubomir Jovanović
у кривичном поступку против	NIKOLIC IVANA
због кривичног дела из члана	КЗ.
Ljubomir Jovanović	— сведок
	Pavlović Dejan zv. "Ђира"
Закључак	Сведоци сведока присуствују и дају изјаву
Trailović Lidiја	
	оштрењени
	Браници
Зачето у 10,30 часова	
Сведок је опоменуто да је дужан да говори истину и да не сме користити превртљив, узорен је на последње давања лажног исказа, као и да није дужан да одговори на појединачна питања, ако је вероватно да би тим изјавом себе или свог блиског сродника тешко оштетио, материјално штети или кривичном погону (члан 229. ЗКП), на на општа питања сведок даје одговоре:	
1. Име и презиме	PAVLOVIC DEJAN
2. Име оца	Pavlović Vukadin
3. Занимање	policiјar SUP-a Prokuplje
4. Борбениште	u Prokuplju, ul. Ozrenska br. 29
5. Место рођења	u Prokuplju
6. Година рођења	22.12.1972. god.
7. Однос са окривљеним и оштећеним	nesrodan sa okr.
За овај сведок о самом предмету износи следеће:	

Сведок Слободан Јоковић рекао је: „Негде у рејону села Лужане стала је колона и с обзиром да је у камиону заједно са многим било још десетак или дванаест људи чуло се негде у даљини бомбардовање, а онда је неко из камиона рекао да пуцају на нас, па смо сви искочили и залегли у јарак поред пута. Чуо се рафал – рафална паљба, али мислим да је било и појединачних пуцања после ових рафала.”

Сведок Радиша Златановић тврди да му је капетан Милић рекао да има проблема у рејону села Лужане, где је дошло до пуцњава и према његовим речима пуцано је на њих, узвраћено је паљба и у тој размени ватре погинула су двојица Шиптара.

Ниједан доказ није потврдио оптужницу државног тужиоца

Николићев адвокат Саша Чулић истиче у завршној речи да је на основу изведених доказа недвосмислено утврђено да је више лица пуцало у правцу оштећених. „Од почетка истраге, а потом и након оптужења, државном тужиоцу је крунски доказ да се оптужени Николић хвалио да је убио двојицу Албанаца, што су уосталом и други чинили хвалећи се на исти начин. Ово је једино што је понудила оптужба, чиме се не доказује ништа. Не може се ово хвалисање, ако је њега и било, посматрати ван околности и прилика у току ратних дејстава на Косову и Метохији, нити бити темељ оптужнице против Николића, јер је ноторна чињеница да су се многи хвалили различитим подвизима у току ових ратних година, а да нису ни опалили метак из пушке, неки чак нису ни били на ратишту.

Значи одлучна чињеница није утврђена, а то је из чијег оружја, односно, чији пројектили су довели до рањавања и смртне последице оштећених,” закључује Чулић.

Николићев адвокат наглашава и да се овај догађај не може посматрати изоловано од прилика, услова, времена и места дешавања. „У условима агресије на нашу земљу од стране једног војног савеза – НАТО-а, омогућено је и војно дејство терористичке ОВК на снаге безбедности ове земље. Зато се релативизује свако питање кривице оних који су учествовали у одбрани ове земље. Од 24. марта до 8. јула 1999. године војне и полицијске снаге су се бориле са непријатељем на земљи и у ваздуху.

Чињеница је да је инцидентна ситуација настала недозвољеним кретањем два припадника албанске националности на територији на којој кретање цивилним лицима није било дозвољено по наређењу Команде Приштинског корпуса Војске Југославије. На овом терену су постојали учестали напади припадника ОВК и то по сценарију који је неретко подразумевао извиђање и праћење колона ВЈ од стране лица која су била у цивилу.

На овом подручју постоје ровови дуж пута на раздаљини од 150 до 200 метара и правцем од Подујева до Бајгоре. У близини овог подручја односно на истој релацији је погинуо водник који је дотурао храну војсци, од терориста обучених у цивилно одело. Шиптарски терористи, односно припадници ОВК су се хвалили да воде герилски рат против наше војске. Пре неколико дана медији су пренели изјаву сведока Албанца, припадника ОВК, на суђењу пред Хашким трибуналом да је постојала читава једна бригада од 500 – 600 лица без униформе. При оваквом стању и учесталим нападима авијације на колоне војних возила, понашање припадника Војске Југославије је изазвано и не може се посматрати ван реченог контекста.

Немогуће је очекивати од војника рационално размишљање у ратним, а свакако ирационалним условима. Зато, када се чује пуцњава, када оправдано сумњате, као у многим приликама до овог догађаја и када вам другови гину од терориста, нема времена за рационално размишљање. То је тренутак када проради исконски нагон за преживљавањем и рефлексни инстинкт за самоодбраном.

Неоснована кривица је највећа несрећа, јер свака казна за почињено недело је лакша од неосноване оптужбе и клевете. Треба ли подсетити на стару изреку да је боље ослободити 99 криваца, него осудити једног невиног.

Након овако напрасно измењене оптужнице и у време политичких и свакојаким других притисака међународне заједнице на нашу земљу, поставља се оправдано питање, да ли се овде ради о индивидуализацији кривице или пак о наметању представе о колективној одговорности читавог народа. Онај ко је бомбардовао ову земљу сада захтева од ње да оне који су је бранили начини ратним злочинцима. Тиме међународна заједница себе амнестира и то је највећи апсурд који се данас дешава.

Да ли је могуће да нико не види или не жели да види да оваква суђења нису суђења појединцима, већ предворје неког другог суђења. Да ли је могуће да нисмо свесни да сами отварамо Пандорину кутију и да ће на широм отворена врата, колико сутра уследити тужбе за накнаду штете пред Међународним судом правде у Хагу.

Свакако да не постоји намера да се оправда смрт било ког лица или да се амнестирају НН извршиоци, али је сигурно, односно као неспорно утврђено да извршилац није оптужени Иван Николић. Ниједан доказ није потврдио оптужницу државног тужиоца,” закључио је адвокат Чулић.

Николићев адвокат најавио је жалбу на пресуду.

Осим Николића, још двојицу припадника резервног састава полиције Сашу Цвијетина и Дејана Демировића чека суђење пред овим судом, такође за ратни злочин против цивилног становништва. Према писању недељника „Сведок” и они су већ одговарали пред Кривичним већем Окружног суда у Прокупљу, којим је председавао Бранко Никетић, али је због недостатка доказа обустављен поступак. У разговору за „Сведок” Божидар Филиповић, прокупатки адвокат који заступа Дејана Демировића каже да су у питању политички разлози. „Наша држава хоће да покаже да и ми можемо да судимо за ратне злочине. Поступак који се води против Демировића показује да наше правосудје није спремно да води овако сложене случајеве. Најпре би требало да се прикупе сви докази, па тек онда да се подигне оптужница. Суд не може да као релевантан доказ узме оно што прикупљају КФОР и невладине организације, нити поступак може да се води без саслушања оштећених, у овом случају породице погинулих,” истиче Филиповић.

Колико је далеко спремна да иде ова власт зарад додворавања Западу, то знамо. Не верују у владавину права, верују у владавину силе, за њих не постоје никакве вредности, спремни су на све. Што су они дуже на власти народ је све дубље у блату. Ако хоћемо да испливамо, знамо шта нам је чинити.

Претензије Хрвата ка запоседању наших територија нису угашене

ХРВАТСКЕ ПРОВОКАЦИЈЕ

Изгледа да је неким стираним држављанима једног пооднева (намерно) изненада пало на памет да нелегално улове на територију суседне државе, а када је уследила сасвим очекивана реакција онда се ствари пермутују па онај ко је провоцирао оптужује супротну страну да је провокатор

Баш недељу дана пре седмогодишњице највећег масовног истребљења и егзодуса једног народа у новијој светској историји који су над Србима у РС Крајини започели Хрвати, догодио се тзв. инцидент код Шаренградске аде који јасно показује ко је од самог почетка имао аспирацију ка освајању туђих територија.

Око овог инцидента подигло се доста прашине у јавности, али много више у Хрватској него код нас. Домаћи медији преносили су само извештаје, док су се хрватски тенденциозно упустили у опширно коментарисање и „напумпали“ читав догађај до невероватних граница не би ли створили адекватну позадину за запоседање још којег дела српске територије ако је икако могуће. Према доступним информацијама јасно је да је Војска Југославије обављала свој редовни задатак у складу са Споразумом о разграничењу из 1992. године. Шаренград се налази у Хрватској а Шаренградска ада припада Југославији и налази се на десној страни дунавске обале, 15 километара северно од Бачке Паланке и три јужно од села Младеново.

Југословенска страна чврсто се држи међународног права по коме се подразумева да се замишљена гранична линија повлачи по средини реке, а власти у Загребу то не прихватају. Изгледа да је неким страним држављанима једног пооднева (намерно) изненада пало на памет да без икакве најаве уплове на територију суседне државе. А када је уследила сасвим очекивана реакција онда се ствари пермутују па онај ко је провоцирао оптужује супротну страну да је провокатор.

Тако хрватски министар иностраних послова уобичајену процедуру Војске која чува границе своје земље до врхунца драматизује називајући их „пушњем у односе Хрватске и Савезне Републике Југославије.“ Он оцењује да се после поме-

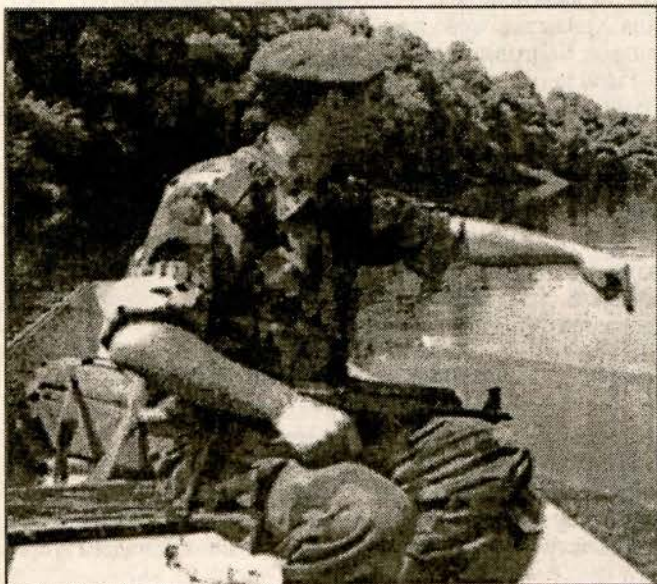
нутог инцидента може очекивати и заоштравање сукоба око Превлаке. Како преносе медији, Пицула сматра да су инциденти код Шаренградске аде на граници Југославије и Хрватске и проблеми око граничног прелаза код Костајнице у БиХ „намерно изазвани зато што и Југославију и БиХ очекују избори, па део политичких снага у тим земљама мисли да треба заоштрити односе са суседима“.

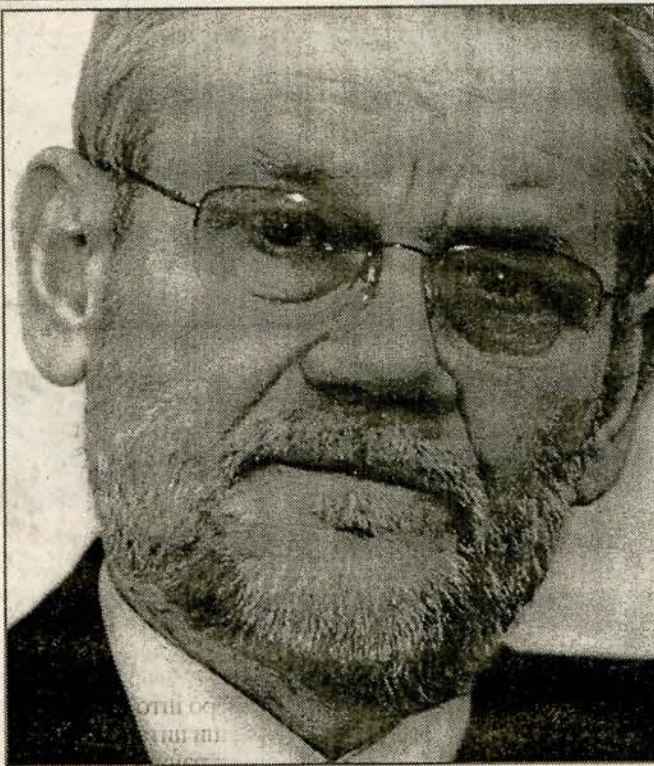
Намерно изазван инцидент, сада је већ сасвим јасно, хрватска страна покушава да искористи за реализацију својих претензија према деловима наше земље, и то је једини могући одговор на питање – зашто су се локални хрватски званичници одлучили на ову провокацију.

Хрвати покушали илегално да пређу границу

„Хрватска гранична полиција организовала је илегални прелазак државне границе на овом делу Дунава, 15 километара одлуке, дакле ван званичног прелаза. И да нам је пријавила тај прелазак, он би био илегалан, јер не може да се обави ван званичних државних прелаза. Посебну дозволу за прелазак границе и улазак у пограничну зону издаје само СМУП,“ каже за „Недељни телеграф“ капетан Ненад Динић. „Брод са хрватским путницима пратила су три хрватска полицијска чамца, док је један остао у позадини као заштита. Хрвати су већ били три и по километра у нашој територији кад су дошли у рукавац. Ту су их сачекали наши граничари и три пута упозорили: „Стој, пуцају!“ Неко је одговорио: „Ми смо најављени“ а онда је неко до Хрвата опсовао: „Мајку вам глупу четничку!“ Како брод није стао, граничари су испалили прво рафал, а потом два појединачна хица у воду. Кад су то видели Хрвати су се ућугали и стали. Моја одлука била је јасна и недвосмислена. Зауоставили смо страни брод у илегалном преласку границе. Пуцали смо јер нису поступали по нашим командама и јер је претила опасност да се њихов прелаз претвори у упад хрватске граничне полиције на територију Југославије,“ објашњава капетан Ненад Динић.

Председник Скупштине општине Бачка Паланка Звездан Кисић, који се нашао у чамцу са хрватском делегацијом и покушао да их одговори од акције илегалног преласка границе, тврди да је све ово политичка игра Ивице Рачана који је инсценирао случај са Шаренградском адом да би ојачао своје позиције у Хрватској. „Два дана пре тог догађаја, двојицу момака из Бачке Паланке, који су се купали на плажи у Паланци, и такмичећи се препливали Дунав, хрватска полиција је ухапсила и задржала у затвору у Илоку, што су, како кажу, починили прекршај по Закону о преласку државне границе. Наиме, дечац су се тамо одморили и приликом враћања назад њихова погранична патрола их је покупила на скоро педесетак метара од наше обале. Интервенисао сам да се деца пусте. После изрицања условне казне, забране уласка у Хрватску на годину дана, пуштени су,“ објашњава Кисић и додаје да је онда из Загреба стигла Рачанова наредба да се направи нови инцидент.

Циљ Хрватске – интернационализовање граничног питања

Хрватска и њени медији иду далеко у оптужбама да Срби узурпирају њихове територије (иако се дешава управо обрнуто) стварајући на тај начин повод да се гранично питање интернационализује, што и сами донекле признају, не би ли преко Запада успели да издејствују да део српских територија за које су заинтересовани пређе у њихове руке.

Хрватски медији су позивајући се на неименоване највише изворе у Хрватској јавили да је Војска Југославије овим инцидентом посебно хтела да помогне Републици Српској да се одложи решење граничне црте са Хрватском код Костајнице, јер је, како кажу, део којим би требало да иде граница од рата под контролом Републике Српске, а Хрватска га схвата делом своје територије. Из свега, у Загребу закључују да су и аде и острва на Дунаву, а и на Уни део хрватске територије, али да их СРЈ и РС годинама узурпирају, односно окупирају и да зато изазивају инциденте како би одложили њихов повратак Хрватској. Загребачки „Југарњи лист“ тврди, позивајући се такође на хрватске изворе, да би Хрватска могла да интернационализује те граничне спорове, а могуће је и повлачење хрватског амбасадора из Београда, иако се за сада о томе не размишља.

„Хрватска није цјеловита“, поручују хрватски лидери

Од 28. јула поподне, хрватске локалне радио-станице у источној Славонији и западном Срему емитују патриотске песме и потпирују ратничку атмосферу, а хрватски лидери дају патриотске изјаве: „За Хрватску земљу се пролијевала крв. Треба имати на памети чињеницу – Хрватска није цјеловита!“, пише „Недељни телеграф“. Хрвати на овој дунавској међи, дугој 27 километара, имају врло јаку пограничну полицијску јединицу. Чини је око 150 полицајаца, који свакодневно патролирају средином реке наоружани кратким топовима и аутоматским оружјем.

За патролу Дунавом користе шест брзих глисера и 15 па-

Још један податак може да буде врло индикативан у закључивању шта је позадина читавог инцидента и коме је он ишао у прилог. Наиме, хрватски премијер Ивица Рачан поручио је југословенској страни да би требало да повуче војску с границе према Хрватској и да демилитаризује гранично подручје. „Војска на граници и звецкање оружјем није решење за земљу која жели сарадњу и добре односе са сусједима“, лицемерно је закључио Рачан на седници Владе.

тролних чамаца са ванбродским моторима „мекјурџи“ које су добили на поклон од САД, сазнаје овај недељник. Американци су на Хрватској обали код Шаренграда и Опатовца инсталирали сателитске прислушне уређаје, уз помоћ којих Хрвати прислушкују све војне, полицијске и српске службене везе и разговоре. За време рата Шаренградска ада била је хрватски центар за прислушкивање Војске Југославије и Врховне команде ВЈ, јер су на њој били инсталирани покретни системи за тајно праћење нашег електронског саобраћаја, пише „Недељни телеграф“.

У селу Младеново, удаљеном свега два километра од аде, налазио се штаб генерала Животе Панића, а у Карађорђево, удаљеном осам километара ваздушном линијом, био је Штаб Врховне команде ВЈ и Слободана Милошевића. Резиденција Слободана Милошевића у Виру удаљена је свега четири километра. Са Шаренградске аде хрватска тајна служба (ХИС) тајно је снимала разговоре Слободана Милошевића. Хрвати би хтели да Шаренградска ада остане њихов центар за прислушкивање. Хтели би да нам одузимањем аде одсеку Дунав, да не можемо да будемо подунавска земља и да нас изолују од Европе, сматрају мештани Младенова, пише „Недељни телеграф“.

Хрватски медији тенденциозно наелектрисали ситуацију

Писање хрватске штампе отишло је толико далеко у коментарима да је попримило форму фарсе. Хрватски „Вијесник“ оцењује да је инцидент у ствари „луцањ у европеизацију регије“, а нешто даље и да он показује како „је тешко решавати проблеме са државама које су у институционалном нeredу и у којима неки делови земље нису под контролом“. У једном од текстова „Вијесник“ тврди да би „СРЈ требала Хрватској, само на сјеверној страни границе, вратити више од 10.000 хектара земљишта које сада контролира.

Ријеч је о хрватским прекодунавским цеповима на бачкој страни Дунава укључиво с Вуковарском и Шаренградском адом, али и о прекодунавским цеповима који допиру готово до Апатина и до општине Сомбор. На јужној пак страни границе, дакле на улазу у Боку Которску, Хрватској би се требала вратити контрола над припадајућим дијелом мора којим сада господари црногорска односно југославенска страна, чији би војници такођер требали напустити висове изнад Конавала (хрбат Бјелотине и узвисину брда Косаре) на којима се протуправно налазе.

Према нашем Министарству вањских послова, Хрватска на лијевој обали Дунава има око 11.500 хектара свог територија, а СР Југославија на десној обали има отприлике десет пута мању површину...“, пише „Вјесник“.

Па, иако је од Хрватске, много је. Како извештавају новинари, медији у Хрватској су прилично наелектрисали ситуацију, јер већ у насловима говоре о хапшењу 25 Хрвата које је југословенска војска у недељу ухапсила, и више сати, с

вуковарским жупаном држала заробљене, односно, испитивала их. Пише се и о оружаним инцидентима на Дунаву, а преносе се и приче становника Илока који, наводно, страхују од нове агресије из СРЈ, па траже од хрватске војске и полиције да их заштити. „Вечерњи лист“ тенденциозно објављује личне приче са учесницима и сведоцима инцидента, о наводној узнемирености и шоковима које су мештани доживели и „неправди“ која им се догодила поделом Шаренградске аде.

Лист преноси и „бурне реакције удруга и странака“ у којима се каже да ХДЗ од Владе захтева да неодољно концентрише политичке и дипломатске напоре на решење граничних проблема и са СРЈ и са БиХ. Оне хрватским политичарима замерају и да после инцидента нису били довољно енергични. Наредног дана лист доноси чак и резултате истраживања поводом Рачановог поступка након инцидента на југословенско-хрватској граници. „Јесу ли грађани задовољни реакцијама хрватских власти на инцидент на Дунаву? уписао је лист и изнео да је у истраживању које је за ове новине спровела агенција ТИЦ само 18,3 посто испитаника изјавило како је реакција била „примерена“.

Чак 45,7 посто грађана сматра да се влада поставила „недовољно одлучно“, 18,7 посто одговорило је да је реакција била „погрешна“, а 17,3 посто испитаника одговорило је „не знам“. Намере хрватске стране видљиве су и из изјаве хадзеовца Бранимира Главаша који, како преноси „Вечерњи лист“ каже да је једини начин да премијер покаже да му је стало до националних интереса био да се у року 20 минута на Шаренградску аду искрцало 50 хрватских специјалаца.

Војска поступила по Уставу и закону

Поводом овог инцидента званично се огласила и Војска Југославије. Начелник Одељења пограничне службе ВЈ пуковник Радомир Милосављевић изјавио је да је ВЈ поступала по правилу службе, закону и Уставу када је зауставила чамце са хрватском делегацијом на Дунаву. Он је рекао да Војска није имала информације, нити јој је било званично најављено да ће тога дана бити преласка преко Дунава.

Он наглашава да је поступак који је Војска спровела у складу с прописима пошто ВЈ није имала најаве преласка Дунава. „Сви захтеви за скупове и манифестације који се одигравају на граничним тремежама достављају се савезном МУП, он захтев доставља нама, а ми обавештавамо надлежну пограничну јединицу да ће на том делу бити организована одређена активност. О конкретној активности ВЈ није имала никакав податак“, каже Милосављевић. Он наводи да према његовим сазнањима ни савезна, ни републичка, ни бачкопаланачка полиција нису имале најаве о преласку Дунава.

Милосављевић је истакао и да су пограничне јединице ВЈ три пута упозоравале хрватску делегацију која се кретала у четири чамца ка том острву и да је припадник пограничне службе ВЈ тек после тога испалио рафал упозорења поред чамца, након чега су чамци пристали. После тога приведена су 24 хрватска држављанина и један држављанин СРЈ, а одмах је пуштено четворо деце и четворо старца који су се, такође, налазили на чамцу, каже пуковник. Међу приведенима били су и жупан вуковарско-сремски Никола Шафер, градоначелник Бачке Паланке Звездан Кисић и заменик градоначелника Илока Жељко Сладетић. Војска Југославије је приведене испитивала два и по сата и након тога их предала полицији, која их је вратила у Хрватску.

Коментаришући наводе неких хрватских медија да је Војска Југославије провоцирала, Милосављевић каже да о томе нема ни говора.

„То није провокација, то је редовна процедура, редован задатак“, каже пуковник и додаје да је Војска у складу са спо-

разумом о разграничењу из 1992. обезбеђивала границу да ће то и будуће чинити, све до усвајања новог споразума који ће регулисати границу између Југославије и Хрватске.

У прилог тврдњи да је Хрватска та која провоцира и којој је користан инцидент, говори и изјава вуковарског жупана Николе Шафера који каже да је „добро што се то догодило, као упозорење да се већ једном реши питање граница и да се види какви људи чувају ону другу границу.“

Организована политичка манипулација

Градоначелник Бачке Паланке оптужује је хрватску страну да је намерно изазвала инцидент, јер се оглушила о његова упозорења да се не иде према Шаренградској ади, а да су се они упугили према том острву на инсистирање хрватске стране. Ево шта он каже о томе како је дошло до инцидента: „На иницијативу жупана вуковарско-сремског Николе Шафера и доградоначелника Илока организован је састанак у месту Шаренград. Повод су били заједнички проблеми комуникације две општине. Група мештана Шаренграда, након тврдње Жељка Славичића да су добијене дозволе пограничних власти и војске за одлазак на Шаренградску аду, кренула је ка циљу и поред мог упозорења. Ја сам упозоравао да се не иде без писане дозволе наших државних органа, неопходне у таквим случајевима. Нажалост, мени је као председнику општине жао што је дошло до граничног инцидента, а посебно што је искоришћено моје присуство у, највероватније, организованој политичкој манипулацији и провокацији, а све у циљу да проблем границе СРЈ и Хрватске, путем таквих притисака, буде интернационализован“.

Звездан Кисић наводи да је Војска поступила по правилима службе, као и да је имала коректан однос према свима који су чамцима прешли на територију СРЈ без неопходних папира. „Ми сви смо, доградоначелник, жупан и ја, отишли са свим грађанима да Војска узме податке јер то је, фактички, улазак страних држављана на територију СРЈ. Узети су подаци, затим су грађани враћени у року од сат и по до два назад на хрватску обалу. Војска је професионално обавила посао и ја могу само да им се захвалим на коректности“, закључио је Кисић.

Док нас представници хрватске власти блате на сваком кораку оптужујући нас за инцидент који су они испровоцирали, наш државни врх покушава читав догађај да представи као „изоловани инцидент који, како они кажу, неће пореметити билатералне односе...“ и тако даље у истом стилу.

Какав ће бити епилог догађаја које су Хрвати тенденциозно драматизовали да би реализовали своје интересе остаје да се види.

Ко се богати на штету „Телекома” и грађана Србије

КРАЂЕ У МЕЂУНАРОДНОМ САОБРАЋАЈУ

Појединци у „Телекому” заједно са интернет провајдерима организују велике крађе у међународном саобраћају а пословодство овог предузећа ћуши. Зашто надлежни у „Телекому” нису ништа учинили да спрече пљачку када им Закон о системима веза обезбеђује правну заштити? Ко ме одговара да се овај криминал настави? Шта раде генерални директор Драшко Петровић, председник Управног одбора Драгор Хибер, и други? Зашто прикривају криминал, кога ништа?

Недавно је обелодањено да појединци у „Телекому” заједно са интернет провајдерима организују велике крађе у међународном саобраћају којима се на штету Телекома и грађана Србије појединци богате. Наиме, формиран је велики број тзв. кућних централа, које усмеравају саобраћај из иностранства ка домаћој телефонској мрежи. На овај начин заобилази се класичан међународни саобраћај, односно међународна централа у иностранству и међународна централа Телекома у Београду.

У Телекому су пре седам – осам месеци уочили да је међународни саобраћај у паду, а то је, наравно, драстично умањило и девизне приходе. Међународни саобраћај бележи пад од око шест одсто месечно. Иначе, на основу овог саобраћаја на рачун у Швајцарској стиже девизни приход где се обрачун врши у златним францима. Неки подаци говоре да „Телеком” месечно губи до 500.000 евра. Међутим, поставља се кључно питање – зашто надлежни у Телекому нису ништа учинили да спрече пљачку када им Закон о системима веза обезбеђује правну заштиту? Ко ме то одговара да се овај криминал настави? Шта раде генерални директор Драшко Петровић, председник Управног одбора Драгор Хибер, и други? Зашто прикривају криминал, кога штите?

Законом о системима веза и међународне везе прописано је да је „предузеће за телекомуникације „Телеком Србија” а.д. једини оператор на територији Републике Србије за унутрашњи и међународни саобраћај и пренос података у

У сваком Уговору о пружању услуга директног бирања корисник услуга је потписао да се „обавезује да ће додељене услуге користити за своје потребе, да своје право коришћења не може уступити другим лицима, и да Телеком Србија има право да изврши контролу наменског коришћења у техничком и експлоатационом погледу.” Зашто „Телеком” није вршио контролу и зашто је дозволио овај криминал? Намеће се једини логичан закључак, да је и у врху „Телекома” неке то одговарало.

стационараној мрежи.” Даље одредбе овог закона предвиђају да су „радио-станице за рад у фиксној сателитској служби саставни део система веза ЈПГТ.” Када је у питању међународни саобраћај Закон каже да „Телеком Србија” а.д. успоставља међународне везе са системима веза других земаља на основу међународних уговора који обавезују СРЈ (члан 115, став 1). То је, дакле, стандардни међународни саобраћај.

Даље је прописано да системи веза поред услова из овог Закона морају испуњавати одговарајуће услове из међународних уговора и стандарде који обавезују СРЈ (члан 115 став 2), „Међународне везе граде се и успостављају са системима веза других земаља на начин којим се не нарушава технолошко јединство система веза СРЈ, односно интереси безбедности земље (члан 115, став 3).” „Савезни орган управе надлежан за послове саобраћаја и веза, у сагласности са Савезним секретаријатом за одбрану и Савезним органом управе надлежним за унутрашње послове, издаје дозволу за повезивање система веза са системом веза друге земље (члан 116, став 1).”

Закон о системима веза предвиђа и казне за непоштовање одредби овог Закона. Тако је непоштовање члана 115, ст. 2 и 3 санкционисано као привредни преступ (члан 137, став 1 тачка 7) „ако свој систем веза повеже са системом веза друге земље противно условима из овог Закона или одговарајућим условима из међународних уговора или стандардима који обавезују СРЈ или на начин којим се нарушава технолошко јединство система веза СРЈ или интереси безбедности земље.”

Непоштовање члана 116, став 1 санкционисано је као прекршај (члан 138, тачка 9) „ако свој систем веза повеже са системом веза друге земље без дозволе надлежног савезног органа управе.”

Telekom Srbija a.d.

Preduzeće za telekomunikacije
Direkcija za biznis korisnike
Beograd, Vuka Karadžića 10
Tel: 3210-175, Fax: 3023-245

Beograd, 06.09.2001. godine
T-01/12-38663/2001 MM

Matični broj: 17333950
Šifra delatnosti: 110302

**UGOVOR
O PRUŽANJU USLUGE DIREKTNOG BIRANJA**

Ugovorne strane:

1. Preduzeće za telekomunikacije "TELEKOM SRBIJA" A.D., Beograd, Takovska 2, (u daljem tekstu Telekom Srbija), i
2. Inter-tech, Beograd, Kneza Višeslava 63 (u daljem tekstu Korisnik usluge).

Član 1.

Telekom Srbija se obavezuje da obezbedi mogućnost direktnog biranja za pretplatničku centralu Korisniku usluge u ulici Gospodar Jovanova 15, Čačak, za opseg numeracije od 100 (sto) brojeva koja će sa jednom centralom ATC Čačak biti povezane sa jednom ovonegativnom priključnom tačkom.

Član 2.

Za dodeljenu uslugu vršće se naplata prema Cenovniku TT usluga, odnosno prema cenovnom stavu 3.13.2. za završavanje pretplatničkog odnosa i prema cenovnom stavu 3.13.8.5. za mesečnu pretplatu.

Član 3.

Korisnik usluge se obavezuje da će u roku od 6 dana, od dana potpisivanja ugovora uplatiti iznos iz Člana 2. na ime zasnivanja pretplatničkog odnosa.

Mesečnu pretplatu iz Člana 2. za 100 (sto) lokalnih telefona sa direktnim biranjem, koji će se koristiti u opsegu numeracije javne telefonske mreže, Korisnik će plaćati u iznosu od 35% cene pretplate za glavni telefonski priključak za opseg numeracije od 100 brojeva.

Vrednost jednog impulsa utvrđuje se Cenovnikom TT usluga, a realizovan broj impulsa naplaćuje se nezavisno od ovog ugovora.

Član 4.

Troškove izgradnje sistema prenosa od ATC Čačak do ulice Gospodar Jovanova 15, Čačak, snosiće Korisnik. U slučaju da pretplatničku centralu korisnika održava Telekom Srbija A.D. zaključuje se poseban ugovor o održavanju.

Član 5.

Telekom Srbija je obavezan da dodeljenu uslugu pruža u skladu sa propisima, tako da se Korisnik može istom neprekidno i nesmetano služiti.

Član 6.

Ovaj Ugovor je sačinjen između stranaka na neodređeno vreme. Svaka stranaka može otkazati Ugovor pismenim putem. Otkazni rok traje 30 dana, a može biti i kraći ukoliko postoji uzajamna saglasnost za raskid Ugovora.

Član 7.

Preduzeće za telekomunikacije "Telekom Srbija" A.D. ispostavlja račune TT usluga jednom mesečno unapred. Dužničko - poveriljski odnos za TT usluge nastaje prvog dana u mesecu. Plaćanje se vrši u roku naznačenom na računu. Korisnik može TT usluge plaćati "Nalogom za prenos sredstava" (virmanom). Za neblagovremeno plaćanje računa naplaćuje se kamata utvrđena Zakonom.

Član 8.

Korisnik se obavezuje da će dodeljene usluge koristiti za svoje potrebe. Korisnik svoje pravo korišćenja ne može ustupiti drugom licu, a Telekom Srbija ima pravo da izvrši kontrolu namenskog korišćenja u tehničkom i eksploatacionom pogledu.

Član 9.

Eventualne sporove nastale iz ovog Ugovora rešavaće nadležni sud.

Član 10.

Obaveze iz ovog Ugovora ispunjavajuće se u skladu sa Opštim uslovima za vršenje TT usluga (Sl. list SFUJ 2/86).

Član 11.

Ovaj Ugovor je sačinjen u 4 (četiri) istovetna primerka, od kojih svaka ugovorna strana dobija po 2 (dva) primerka.

Član 12.

Ugovor je sačinjen u Beogradu, dana 06.09.2001. godine, a primenjuje se od _____, godine.

Za Telekom Srbija A.D.
Direktor Direkcije za biznis korisnike
[Signature]
T-01/12-38663/2001 MM
Miroslav Kouvatzić

Korisnik usluge
[Signature]
[Signature]

**Ugovor o pružanju usluga direktnog biraња
– параван за криминал**

И недељник „Време” позабавио се овом темом и објаснио како функционисше класичан а како нелегални међународни саобраћај. „Корисник који позива Србију из иностранства с домаћим корисницима може да комуницира преко две дигиталне и једне аналогне централе. Када домаћа централа задужена за примање међународних телефонских позива добије позив, прослеђује га некој од главних централа, па све до корисника. На тај начин Телеком Србија остварује свој девизни приход, а профит се, зависно од договора дели између две компаније држава између којих се одвија међународни разговор.

Када појединац из иностранства одлучи да користи услуге неке од новооснованих фирми које нуде услуге телефонских разговора са Србијом, његов позив иде преко локалне централе, затим преко натпровајдера, па све до кућне централе, одакле се преко локалне мреже позив дистрибуира све до крајњег корисника. Дакле, за посао су потребни партнери у две државе, фирма регистрована, на пример за пружање интернет услуга и веза између натпровајдера и кућне централе која може да буде знајмљен међународни вод, сателитска веза или попречна веза са неким интернет провајдером. Главну добит међу партнерима остварује углавном она страна која се бави продајом импулса корисницима.

Велики број кућних централа нема нити једног свог претплатника, али имају велики долазни саобраћај када се то не очекује: на пример фирма Intertech из Шида у просеку око десет сати увече бележи саобраћај од 19,6 Ерла, што представља готово стопроцентну искоришћеност линија. Примера ради, то је око три пута више од искоришћености веза РТС-а, полиције или луксузних хотела. Ради се о добро организованом послу, а већина фирми има 'кућне централе' широм Србије чиме избегавају преусмеравање позива ка трећој зони националне мреже, 'каже за „Време” један од званичника Телекома."

Власници „кућних централа” склопили су провобитно Уговор о пружању услуге директног бирања са „Телекомом Србија”, али он им је послужило само као параван а они су се преоријентисали на нелегални транзит међународног саобраћаја. Дакле, они уопште не поседују опрему на коју су се Уговором обавезали већ користе интернет или сателитски линк да би заобилазили легални ток саобраћаја. Питања на која руководство „Телекома” не даје одговоре су :1) Ко је у телефонску мрежу укључивао сателитске станице интернет провајдера? 2) Ко је дозволио да интернет провајдери успостављају везе преко сателита? 3) Да ли постоје дозволе за рад сателитских станица и ко их је издао? 4) Шта је радила Дирекција за интерну ревизију „Телекома Србија”?

У сваком Уговору о пружању услуга директног бирања корисник услуга је потписао да се „обавезује да ће додељене услуге користити за своје потребе, да своје право коришћења не може уступити другим лицима, и да Телеком Србија има право да изврши контролу наменског коришћења у техничком и експлоатационом погледу.” Зашто „Телеком” није вршио контролу и зашто је дозволио овај криминал? Намеће се једини логичан закључак, да је и у врху Телекома некое то одговарало.

„Телеком” није зауставио криминал а могао је

Закон о поштанским, телеграфским и телефонским услугама који регулише облигационе односе између предузећа ПТТ (у овом случају Телеком Србија) и корисника телеграфских и телефонских услуга, као и преноса података прописује да се телеграфско – телефонске (ТТ) услуге обављају на основу уговора, под условима одређеним овим Законом и општим условима за обављање ТТ услуга.

КРИМИНАЛ

А услови одређени овим Законом прописују да „прикључење претплатничких уређаја за пренос података на ТТ мрежу обавља овлашћено лице предузећа 'Телеком Србија' а.д." Даље, да „претплатник за пренос података не сме на ТТ мрежу да прикључи уређаје које није пријавио предузећу 'Телеком Србија' а.д.", и да „предузеће 'Телеком Србија' има право да повремено обавља преглед исправности претплатничких уређаја и инсталација за пренос података и да проверава да ли се ти уређаји и инсталације користе и одржавају у складу са одредбама овог Закона и општих услова за вршење ТТ услуга."

Такође, Закон прописује да „Телеком" може претплатнички уређај за пренос података привремено да искључи из саобраћаја „ако претплатник не дозволи преглед исправности уређаја за пренос података." А претплатнички однос између претплатника за пренос података и „Телекома" може престати „ако претплатник за пренос података прикључи на

Питања на која руководство „Телекома" не даје одговоре су: 1) Ко је у телефонску мрежу укључивао сателитске станице интернет провајдера? 2) Ко је дозволио да интернет провајдери успостављају везе преко сателита? 3) Да ли постоје дозволе за рад сателитских станица и ко их је издао? 4) Шта је радила Дирекција за интернет ревизију „Телекома Србија"?

ТТ мрежу уређаје за чије прикључење предузеће 'Телеком Србија' није дало сагласност" или „ако претплатник не користи уређаје за пренос података на начин и под условима утврђеним уговором о заснивању претплатничког односа" или „ако претплатник за пренос података не дозволи преглед исправности претплатничких уређаја и инсталација и после истека привременог искључења."

Такође, „правно лице или појединац коме су дати у закуп телеграфски или телефонски водови за пренос података или поједини уређаји за пренос података, закупљени вод или уређај не може дати у закуп (подзакуп) или по другом основу предати на употребу другом лицу."

Надлежне у „Телекому" обавезује да изврше контролу квалитета телекомуникационих средстава и Правилник о контроли квалитета телекомуникационих средстава и објеката.

Члан 7 овог Правилника прописује да „телекомуникациона средства у власништву предузећа и лица изван Заједнице ЛПТТ која се прикључују, уграђују или користе у телекомуникационој мрежи, подлежу контроли квалитета према одредбама овог Правилника и према техничким прописима Заједнице ЛПТТ, и то пре прикључења у телекомуникациону мрежу."

Шта се све утврђује контролом квалитета телекомуникационих постројења прописано је у члану 46 „а) да ли су радови извршени према одобреној инвестиционо – техничкој документацији, б) да ли за уграђену опрему постоји атест, односно атести из члана 18 овог Правилника, в) да ли постоје докази о извршеним контролним испитивањима сходно члану 32 и 37 овог Правилника, г) да ли изведени радови одговарају техничким прописима Заједнице ЛПТТ, а у недостатку ових, одговарајућим прописима ЈУС-а, у недостатку ЈУС-а условима утврђеним уговором између инвеститора и техничке организације, д) да ли извршени радови испуњавају услове дате у дозволи за грађење."

„Када су у питању телекомуникациона средства из члана 7 овог Правилника, састав комисије за контролу квалитета телекомуникационих постројења споразумно одређују ин-

Telikom Srbija
POSREDOVANJE U TELEKOMUNIKACIJAMA I P

Дирекција за квалитет корисника
11000 Београд
Вука Караџића 10

Тел: (011) 301 32 08
Факс: (011) 301 32 33
Брз: Т-0112-374 374 / 1
Датум: 11 јун 2002. године

ДИРЕКЦИЈА ЗА МРЕЖУ

Предмет: Реализација Радног налога генералног директора и
заменика генералног директора бр. 37371 од 05.05.2002.

У складу са поменутиим Радним налогом потребно је да за телекомуникационе
капацитете додате наведеним корисницима битно извршите измена према следећој табели:

R. br.	Korisnik	Telekom. kapacitet	Numeracija	Onmoguciti
1.	Vinet	2xА-интерфејс	3219 600 – 3219 999	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
2.	Tehnicom	4xISDN PRI	3060 700 – 3060 789 3060 800 – 3060 889 3080 810 3080 812	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
3.	Apsolut OK	2xА-интерфејс 1xISDN PRI	3107 600 – 3107 799 Лазаревац	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
4.	Informatka	5xISDN PRI	3020 444 3020 445 3020 446 3020 331 3020 342	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
5.	Inter-Tech	2xА-интерфејс 1xISDN PRI 1xА-интерфејс 1xISDN PRI 1xISDN PRI	3537 400 – 3537 499 Ћић Чаћак Врњаче Смедерско	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
6.	Žig Hemic	1xISDN PRI	Обреновац	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже
7.	Soa Leader	1xISDN PRI	Обреновац	Генерисање позива према претплатничким фиксне тт мреже

С поштовањем,

ДИРЕКТОР СЕКТОРА
ЗА MARKETING I PRODAJU
C. Pucinski
Саванбра Релиа

веститор и ПТТ предузеће на чијој се територији налази телекомуникационо постројење," пише у члану 55.

На чињеницу да надлежни у „Телекому" нису ништа учинили да зауставе криминал, иако су им сва правна средства била на располагању, указује и Синдикат „Телекома". Пословодство је дозволило да поједини одговорни радници у предузећу „Телеком Србија" заједно са интернет провајдерима организују велике крађе у међународном саобраћају коришћењем интернет опреме.

Интернет провајдери су преко сателитских станица повезали своје уређаје са иностранством иако је то, према члану 4 став 3. Закона о системима веза, могло да се оствари само преко радио-станица у фиксној сателитској служби предузећа „Телеком Србија". Запослени у „Телекому" незаконито су укључивали у телефонску мрежу сателитске станице интернет провајдера.

Пословодство „Телекома" није се чак ни обратило надлежним државним органима за помоћ, Савезном министарству саобраћаја и телекомуникација у вези незаконитог остваривања међународних веза и Министарству унутрашњих послова у вези несумњивог криминала и учињене материјалне штете „Телекому". Нису поднели ни кривичну пријаву Окружном јавном тужилаштву у Београду, што је обавезно по члану 224 Закона о кривичном поступку.

Остаје неразумљиво и зашто је Трговински суд донео привремене мере којима се одлаже могућност да „Телеком" искључи оне који се баве криминалом. Неки тврде да надлежни у „Телекому" нису обезбедили довољно неопходних података Трговинском суду.

Дневни лист „Политика" у Телекому сазнаје да је као мера заштите могуће уједначавање цена телефонској импулса у унутрашњем саобраћају, што значи знатно поскупљење као што се догодило у Хрватској и Словенији где су страни партнери ове проблеме решили приближавањем цена у локалном и међународном саобраћају. „На тај начин нестаје

разлог и мотив оних који зарађују на разлици у цени између локалног и међународног саобраћаја.

Колика та разлика може бити јасно илуструје чињеница да цена импулса у локалном саобраћају (два минута у јаком и четири минута у послеподневним, ноћним и викенд сатима) износи свега 0,3644 динара за физичка лица и 0,6023 за правна лица. Истовремено у међународном саобраћају минут разговора са Америком (пета зона) кошта 53,46 за физичка и 88,36 за правна лица."

Србија губи профит и због рифајлинга међународног саобраћаја

Међутим, овде прича није крај. Овоме треба додати и причу о рефајлингу међународног саобраћаја. Недељник „Време“ је, у броју 601 детаљније обрадио ову тему. Објашњавајући шта је заправо рефајлинг овај недељник пише: „Према лаичком схватању то би могло да се разуме као преусмеравање саобраћаја од једне ка другој земљи. На пример, уколико је неком провајдеру исплативије да саобраћај између двеју земаља преусмери преко трећег оператора, он то чини тако да у овом случају свако остварује одређени профит, посебно земља која рефајлира саобраћај и из које долази трећи оператор.

Уместо да профит деле земље које су постигле билатералне споразуме и које су повезане водовима, у деобу профита укључује се и додатни оператор. У српском случају то значи да „Телеком Италија“ годинама остварује профит рефајлирањем долазног међународног саобраћаја према Србији, па тако позив из САД бива усмерен према Италији, а тек потом до крајњег корисника у Србију. Према договореним уговорима профит између САД и Италије деле два оператора, а „Телеком Србија“ профит остварује једино у

међународним разговорима између Италије и Србије."

Иначе је, према уговору, страни саобраћај препуштен италијанском и грчком партнеру, компанијама ОТЕ и „Телекому Италија.“ Дакле, у међународној дирекцији Телекома Србије ради италијански директор коме су вероватно важнији интереси његове земље него наши.

Ипак, и ово дозвољавају и они који се, изгледа, не мешају у свој посао. Нипта нису урадили да поврате профит који губи „Телеком“ ни генерални директор „Телекома“ Драшко Петровић, а није реаговала ни Заједница ЛПГГ. И даље остаје питање – ко ће да стане на пут криминилу због кога су на губитку и Србија и њени грађани?

БЕСКРУПУЛОЗНИ ДЕКАН КАДАР ДЕМОКРАТСКЕ СТРАНКЕ

Обишње на рачун Милана Вишњића, декана Медицинског факултета у Нишу, иначе дугогодишњег члана Вишњићеве странке и савезног посланика и љушине са свих страна ња и од самих чланова Демократске странке

Каквим кадровима располаже Демократска странка Зорана Вишњића најбоље могу да кажу сами њени чланови. Реч је о декану Медицинског факултета Универзитета у Нишу, Милану Вишњићу, иначе дугогодишњем члану Демократске странке и савезном посланику. Требало би да се ради о угледном професору који је постао декан Медицинског факултета после октобарског пуча, међутим, према ономе што тврде чланови ове странке и ономе што је обелоданила група професора са овог факултета, у питању је обичан криминалац, крајње бескрупулозна и властољубива особа.

Стицајем околности дошли смо у посед дописа који је група чланова Демократске странке упутила председнику и свим потпредседницима странке и у којем их моли да предузму конкретне потезе када је у питању Милан Вишњић. У наведеном допису пише: „Након дужег суздржавања, а у нади да ће поједини чланови странке увидети своје грешке и не баш значајне пропусе, обраћамо Вам се са молбом за конкретним потезима.

Неки од чланова наше странке, због својих личних интереса, праве нам негативну рекламу, баш у ово време за које се може рећи да је преломно за успех реформи у Србији. Конкретан пример за то је наш члан и посланик у Савезном парламенту др Милан Вишњић из Ниша.

Због својих превасходно личних интереса нагомилео је многобројне функције, тако да ниједну не може ваљано да одради. Конкретно, он је истовремено:

- декан Медицинског факултета у Нишу са просеком студирања испод седам,
- редовни професор који никада није био у звању асистента-приправника и асистента, те због тога грубо нарушава члан Закона о Универзитету који предвиђа ревизију избора и реизбора у звања наставника и сарадника,
- клинички лекар у Нишу,
- савезни посланик,
- лекар консултант у многим приватним клиникама,
- члан у више управних одбора,
- клинички лекар у Пироту...

На Медицинском факултету у Нишу, где обавља функцију декана, довео је свиту својих рођака, те због тога, а вероватно и материјалних разлога, не сме да покрене антикорупцијску кампању, без обзира што има списак професора који „продају” испите. Овај списак су, иначе, сами студенти са конкретним доказима предали декану, након 5.10. 2000. године. Међутим, декану Вишњићу наведени списак служи за уцењивање професора, што је једнако одобравању тј. прикривању и саучесничтву у криминалу. Иначе, према јавној

Број:	11. 06. 2002
Опш:	202/002
Опш:	01 3631

MINISTRU ZA PROSVETU REPUBLIKE SRBIJE, prof. dr Gali Kneževiću
REKTORU UNIVERZITETA U NIŠU, prof. dr Zoranu Milenkoviću
SAVETU, DEKANU, PRODEKANIMA I PRAVNOJ SLUŽBI MEDICINSKOG
FAKULTETA U NIŠU

Obaveštavamo Vas da je postupak za izbor Dekana Medicinskog fakulteta u Nišu protekao na neregularan način, odnosno, grubo su povređena pravila propisana Zakonom o Univerzitetu.

Prva materijalna povreda je učinjena kada je upućen zahtev katedrama da dostave mišljenje o eventualnoj podršci sadašnjem Dekanu Medicinskog fakulteta, prof. dr Milanu Višnjiću, kao i da se eventualno predlože novi kandidati za dekana. Time su napravljena dva gruba prekršaja zakona:

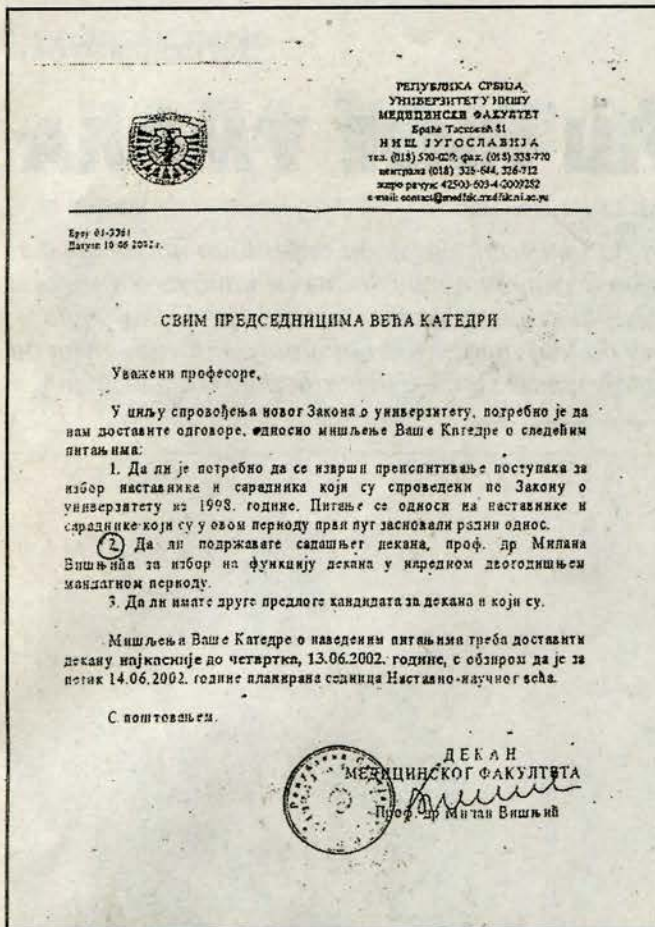
- 1) Zakon o Univerzitetu ne sadrži kategoriju podrške;
 - 2) Kandidati su stavljeni u neravnopravni položaj u demokratskoj trci.
- Sledeći prekršaj je učinjen na Nastavnom-naučnom Veću fakulteta održanom 18.06.2002. godine. Ovdje su napravljena tri grube proceduralne greške:
- 1) Predlog za izbor Dekana nije izvršen u dnevni red i naknadno je razmatran pod tačkom Tekuća pitanja;
 - 2) I pored toga što na Veću nije predložen kandidat za izbor Dekana obavljeno je glasanje na predlog Dekana Milana Višnjića da se izabere Milan Višnjić;
 - 3) Bez obzira što su sa katedri postojali predlozi za druge kandidate nisu stavljeni na glasanje za izbor.

Molimo da se kompletna procedura izbora Dekana ponovi u skladu sa Zakonom o Univerzitetu.

Prilog dostavljam:

- 1) Član 110. Zakona o Univerzitetu koji se odnosi na izbor Dekana.
- 2) Preporuku predloženima Veću katedri na koji način treba dati podršku postojećem Dekanu (tačka 2) ili eventualno predložiti drugog kandidata (tačka 3).
- 3) Dnevni rad Nastavno-naučnog veća koji nije predviđao izbor i glasanje za Dekana.

u Nišu,
21.06.2002.

изјави савезног министра Зорана Живковића, а приликом посете премијера др Зорана Ђинђића Нишу, Медицински факултет у овом граду је најкорумпиранија наставно – научна институција.

Приликом свог покушаја да се изабере поново на функцију декана, по новом Закону о Универзитету, направио је тако несмотрене потезе, да је група професора то јавно обелоданила.

По граду је штампан и умножаван материјал са потписом др Милана Вишњића, који смо успели да набавимо и део тог материјала вам достављамо.

Очекујемо у што скорије време ваше конкретне потезе, како се не би углед странке злоупотребавао и користио за личне интересе”.

Допис је потписала група чланова Демократске странке.

Оптужбе професора и асистената

Крајем јуна 2002. године, група од десетак професора и асистената Медицинског факултета Универзитета у Нишу оптужила је декана Милана Вишњића да је незаконито спровео процедуру избора декана и повредио правила из Закона о универзитету. Они су упутили захтев министру за просвету и спорт, Гаши Кнежевићу, ректору Универзитета у Нишу, Зорану Миленковићу, Савету, декану, продеканима и правној служби Медицинског факултета у Нишу за преиспитивање овог поступка.

Професори у захтеву под називом ”Рецепт партијским друговима како незаконито задржати напречац зграбљене функције” траже да се хитно понови процедура за избор декана факултета у складу са Законом о универзитету. Противе се предлогу да Вишњић опет буде на челу ове наставно-научне установе, истичу да је поступак за избор декана Ме-

дицинског факултета протекло на нерегуларан начин и да су повређена правила прописана Законом о универзитету.

У захтеву истичу да је прва материјална повреда учињена када је упућен захтев катедрама да доставе мишљење о евентуалној подршци садашњем декану Медицинског факултета, Милану Вишњићу као и да се евентуално предложе нови кандидати за декана.

Тиме су направљена два груба прекршаја Закона: Закон о универзитету не садржи категорију подршке, а остали кандидати су стављени у неравноправан положај у демократској трци, наглашава се у захтеву. Даље, професори истичу да је, 18. јуна 2002. године, на седници Наставно-научног већа факултета грубо прекршена процедура, јер предлог за избор декана није био уврштен у дневни ред и накнадно је разматран под тачком „текућа питања”. И поред тога што на Већу није предложен кандидат за избор декана обављено је гласање на предлог декана Милана Вишњића да се он реизабере. Без обзира што су на катедри постојали предлози за друге кандидате, они нису стављени на гласање за избор, истичу професори у захтеву.

Иначе, чланом 110 Закона о универзитету који се односи на избор декана предвиђено је:

„Декана факултета бира и разрешава Савет факултета. Кандидате за декана предлаже Веће факултета.

Кандидат за декана предлаже кандидате за продекана из реда наставника факултета.

Исто лице може бити изабрано за декана, односно продекана највише два пута.”

У допису који је Вишњић 10. јуна упутио свим председницима већа катедри он им препоручује на који начин треба дати подршку постојећем декану или евентуално предложити другог кандидата. Али, када се предлаже подршка старом декану онда је бесмислено да се предлажу нови кандидати, који се тиме стављају у неравноправан положај.

ЈУГОСЛАВИЈА ЈОШ НИЈЕ УМРЛА

Евројска унија ипренујно разматра коју опцију да примени, да ли да директно посредује или изврши политичку интервенцију. Уколико се овдашњи политичари не договоре како ће изгледати будућа држава учиниће по Хавијер Солана. Она ће изгледати онако како одговара Евројској унији
Наши политичари добиће само историјску шансу да имај документи који, доушљајући да о судбини људи са овог простора одлучују они који не знају ништа о њиховој историји и традицији

Слободан, по националности Србин, ожењен Хрватом, до пада Крајине живео је у Загребу. Када су избегличке колоне српских прогнанника напустиле свој некадашњи завичај за Слободана су настали дани тешког живота. На послу се свакодневно суочавао са шиканирањима својих хрватских колега а и брак је почео да му се креће низбрдицом. Спаковао је кофере и са децом дошао у Србију. Пошто дуго година легалним путевима није могао да добије југословенско држављанство, уз помоћ пријатеља измувао је и постао држављанин Црне Горе. Сада се Слободан поново налази на мукама. Свакодневно се буди са питањем хоће ли по други пут за кратко време постати избеглица. Слободан није усамљен случај.

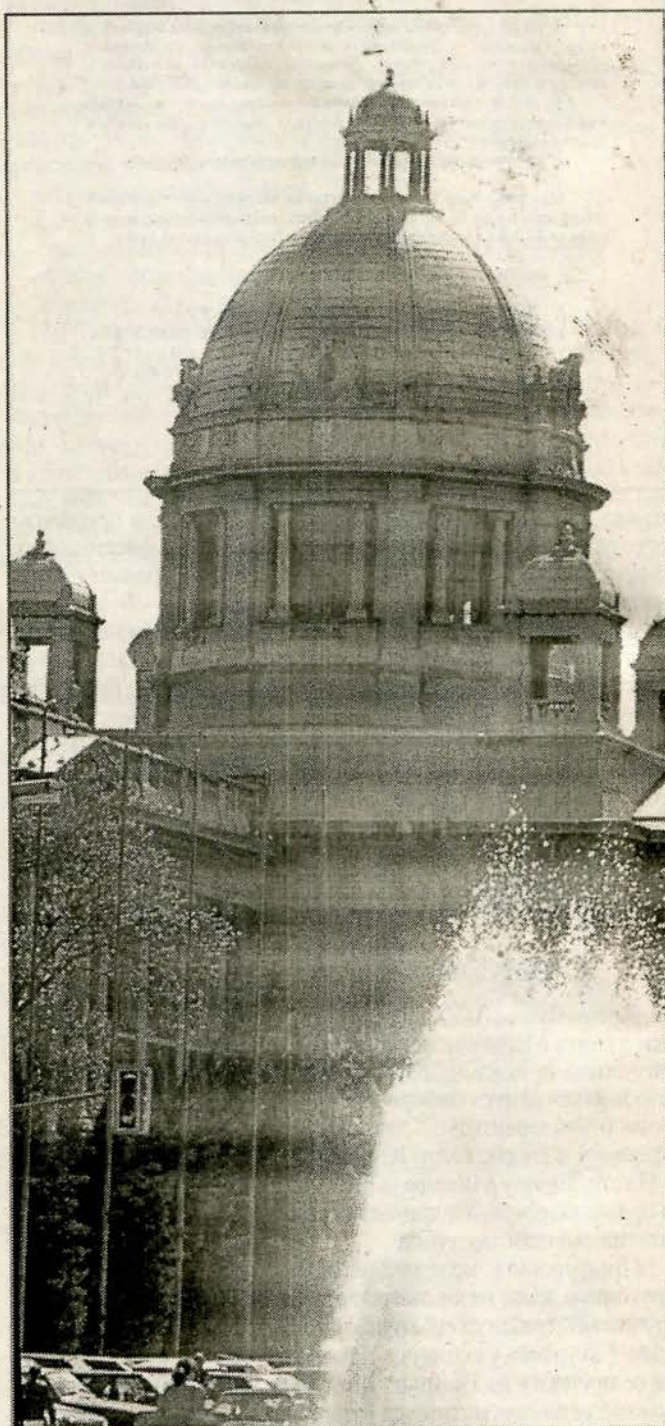
Иако разноразни експерти стално говоре да се у животи-ма становника Југославије ништа значајно неће променити живели они у заједничкој држави или у самосталној Србији или самосталној Црној Гори већина њих волела би да се коначно на случај Југославије стави тачка. Да се разреши енигма да неко изађе пред народ и каже од данас ћете живети у таквој и таквој држави, и више нема прекрајања државних граница. Уместо свега тога србијанска и црногорска власт својим грађанима приређује свакодневна непријатна изненађења. Поткомисија за писање Уставне повеље будуће заједнице Србије и Црне Горе, и даље је без договора о томе како треба да изгледа будућа заједничка држава.

Владан Батић, као председник Демокришћанске странке Србије, редовно се смеши грађанима Србије, са рекламних билбордова и телевизијских спотова, поручујући им да само самосталност Србију спасава, агонија у каквој ће држави ти исти грађани живети убудуће и даље траје. Агонија је још већа јер грађанима Србије представници Републичке и Савезне владе, чији је један од потпредседника Владан Батић, обећавају живот у заједници Србије и Црне Горе. Питање опстанка заједничке државе и њеног уставног уређења је тако постало једно од главних оруђа у предизборним кампањама, које су захватиле обе републике.

Појединачни политички интереси поново су превагнули над друштвеним. Судбина заједничке државе мења се из дана у дан, на основу процене воље бирачког тела. Политичка надмудривања су толико далеко одмакла да су представници србијанске и црногорске власти почели својим изјавама да нервирају јавност којој нико да пружи одговор хоће ли живети у једној заједничкој држави или ће републике кренути свака својим путем.

Нова држава добар предизборни маркетинг

Споразум, који је потписан 15. марта, о заједничким основама на којима треба да почива нова држава Србије и Црне Горе, требало је да стави тачку на читав случај. То се

будуће заједнице

– КАДА ЋЕ НЕ ЗНА СЕ

међутим није десило. Чим је представник Европске уније за Балкан, Хавијер Солана, спаковао своје кофере, овдашњи политичари проценили су да им се на кратко исплати да буду мало непослушни. Политичка врхушка у обе републике разбежала се на све стране сматрајући да је питање заједничке државе врло добар сегмент за једну предизборну кампању. Још на самом почетку читаве ујдурме, према неким наводима, Социјалистичка народна партија, својим захтевима на савезном нивоу покушала је да опструише Споразум.

СНП је тражио да се представници за будући парламент заједнице бирају непосредним изборима. Насупрот томе, у црногорској скупштини ДПС је изашао са предлогом да се представници будућег парламента делегирају из посланичких редова у обе републике. Представници Демократске партије социјалиста, пак, тврде да је то била само још једна представа за Црну Гору уочи локалних избора. СНП се примирио после телефонског разговора који је имао председник партије Предраг Булатовић са Хавијером Соланом. Булатовић је том приликом укорен због опструкције споразума. Пацке је добио и црногорски председник Мило Ђукановић. Солана је Ђукановићу замерио због неодмерених изјава да београдски споразум црногорску самосталност само одлаже на три године.

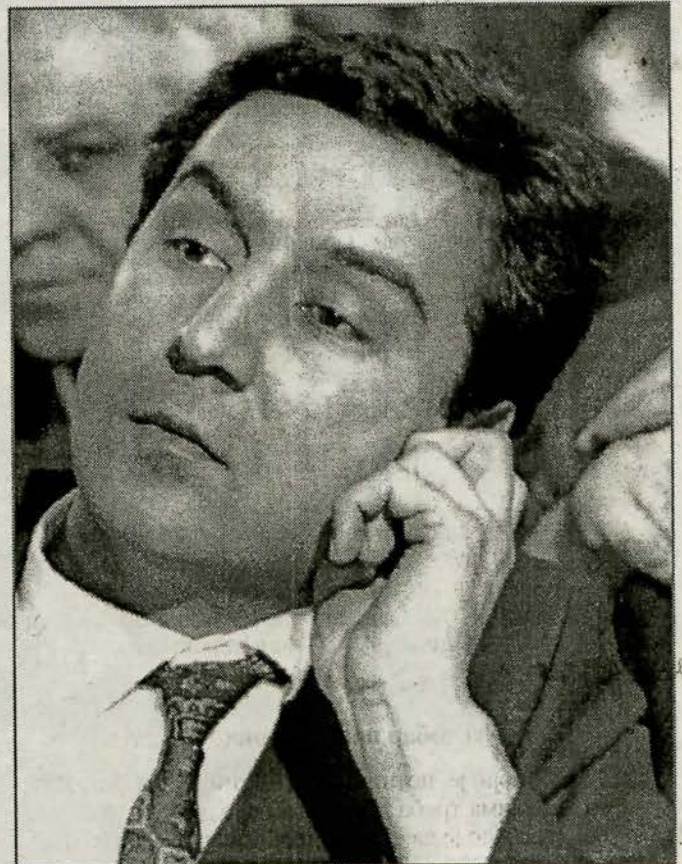
Ствари ништа боље не изгледају ни у Србији. Иако се, као представници Републичке владе, изјашњавају за Споразум о заједничкој држави и њеном уређењу, приватно сви лидери ДОС-а имају различита мишљења. Грађанима Србије, зависно од процене своје политичке снаге, лидери нуде различите модалитете будуће државе. Најажурнији је био председник Демокришћанске странке Србије, који је са кампањом за самосталну Србију кренуо још почетком пролећа.

Батић прилично неуспешном кампањом покушава да покаже да је независност Србије један од предуслова за демократске процесе.

Кампање такве врсте вероватно не би ни било да аналитичари нису, почетком године изашли у јавност са подацима о веома слабом рејтингу Батићеве партије међу бирачима. Министар правде у Влади Републике Србије морао је нешто да уради да би био примећен међу бирачима. Одлучио се за кампању за самосталну Србију. Снимио је рекламни спот, изнајмио рекламни простор на билбордовима и због својих ставова добио огроман медијски простор.

Последњи извештаји маркетиншких агенција о наклоњености бирача говоре да је министар правде ипак сулудо потрошио паре на кампању. Владан Батић и његова партија и даље међу гласачима стоје врло лоше. Уколико би се на изборима појавили самостално не би освојили ниједан одсто гласова. Општу кампању за независност Србије, једно време водио је још један представник ДОС-а, Велимир Илић и Нова Србија. После несуђене фабрике дувана у Илићевом родном граду и аутопута, градоначелник је сматрао да ће имати више среће са кампањом за независну Србију. Био је то још један од промашаја овог политичара. Можда би и остали лидери ДОС-а имали шта да кажу на ову тему али се не усуђују. Вероватно резонују да им се више исплати да хуће него да падну у немилост Европске уније.

Они који су пак за заједнички живот у истој држави ипак како да изађу пред грађане и кажу како ће тај мали монструм, како многи називају ту нову државу, односно заједни-

Бошњаци конститутиван народ

Члан комисије Есад Дурџевић, представник коалиције Листа за Санџак предложио је да у новој држави Бошњаци добију статус конститутивног народа. Бошњаци Санџака захтевају да им се уставном повељом гарантује статус конститутивног народа, као континуитет права стеченог у бившој СФРЈ. То право бошњака, према предлогу Есада Дурџевића било би остварено путем усвојавања Већа народа и реџија при будућем савезном парламента. По тексту Повеље, Скупштина би требало да буде једнодомна и да има укупно 125 посланика, од којих 90 из Србије и 35 из Црне Горе. Дурџевић је оценио да европски концепти нове државе, који заснивају представници Војводине и Санџака све више добија на снази и постаје интеграциони фактор између два сувереноваљена концепта.

цу, изгледати. Грађани ће тако морати још да попричекају на одговор да ли је будућа Унија Србије и Црне Горе једна држава или су то две државе. Опозицији која би по овом питању могла што-шта корисно да каже, није ни пружена прилика да у јавност изађе са својим ставовима. На округлим столовима који су се бавили будућом државом учествовали су само представници власти док су за већи део опозиције врата била затворена.

Лицитирање повеље

Политика надмудривања резултирала је са два нацрта Уставне повеље, која ће се наћи пред уставотворном комисијом. Једна уставотворна повеља је предлог црногорске стране, односно ДПС-а без СНП-а, а друга предлог савезног и српског парламента. Упућени тврде да се са усаглашавањем ставова двеју страна није далеко стигло. Поткомисија би тек требало да разматра уводни део повеље под називом Општа начела. Међутим, проблема ће бити и у том уводном делу, јер до краја није доведена прича ни о уставним правима, слободама грађана и људским правима.

Песимисти спомињу могућност да Споразум о преуређењу односа Србије и Црне Горе, буде враћен његовим потписницима на тумачење. Најављена је и могућност поновног доласка у Београд чланова Венецијанске комисије па и самог Хавијера Солане. Сва размимоилажења јављају се, како тврде аналитичари због тога што се обе преговарачке стране нису помериле са почетних позиција. Кључно питање и даље остаје, да ли је нова федерална јединица држава или само савез две независне и самосталне државе. Постојеће разлике резултат су два различита концепта схватања нове заједнице.

По једнима заједница Србије и Црне Горе била би држава са изворним надлежностима, а по другима заједница две суверене државе које су на њу пренеле неке од својих надлежности. Према црногорској верзији повеље, будућа државна заједница није држава у правом смислу речи, јер нема изворне државотворне надлежности већ државе чланице на њу преносе само део својих овлашћења. Члан комисије за израду Уставне повеље из црногорске Социјалдемократске партије Борислав Бановић изјавио је, како преноси штампа, да црногорска страна није више спремна на било какве уступке или компромисе са српском страном.

Он је казао да су после израде нацрта црногорске повеље постојеће разлике постале још израженије. По свему судећи, на крају ће ипак о томе у којој ће држави живети грађани Србије и Црне Горе одлучити неко други. Аналитичари се слажу да су то заправо јасне поруке бирачима да од компромиса око различитих схватања нове државе нема ништа и да ће на крају суд о свему дати представници међународне заједнице. Оцењује се да ЕУ тренутно разматра коју опцију да примени - директно посредовање или политичку интервенцију. Извесно је ипак да, не буде ли договора Хавијер Солана ће написати Уставну повељу каква одговара Европској унији. Он ће то урадити тако што ће да седне за сто и напише је или ће се пак послужити политичким уценама и посао препустити својим београдским колегама.

Званичном Београду и Подгорици још раније је стављено до знања да је уовавање Уставне повеље један од услова за пријем Југославије у Савет Европе. Наши политичари добиће само историјску шансу да тај документ потпишу, допуштајући да о судбини људи са ових простора одлучују, они који не знају ништа о њиховој историји и традицији. Уколико би овдашњи политичари успели да се усагласе око једног нацрта Уставне повеље, експерти Европске уније треба да направе студију о изводљивости пројекта нове државе.

Страна помоћ праћена политичким уценама неће се избећи ни овог пута. Министар иностраних послова Горан Свилановић је још раније најавио такав расплет догађаја као сасвим нормалну ствар. Недавно је са сличним ставовима изашао у јавност и саветник председника Савезне Републике Југославије Слободан Самарџић. Самарџић истиче да је кључ за решавање различитих ставова представника Црне Горе и Србије посредовање представника Европске уније. На тај начи и сам председник СРЈ Војислав Кошћуница, који је раније истицао да је будућност заједничке државе унутрашње питање њених грађана, признаје да спас види у Соланином посредовању.

По свему судећи, још једном ће о нашим животима одлучивати тамо неки странци.

Подређујући једну такву велику и озбиљну ствар као што је држава, ускостраначким интересима српска и црногорска власт препустиће стварање нове државе, Солани.

Нова држава без главног града

Нова држава би лако могла да остане и без главног града или би био могао да буде, умесно Београда, неки други град. Један део црногорске делегације сматра да главни град не треба да постоји, већ да постоји само седиште савезних институција од којих би неке биле смештене и у Подгорици. Есад Дуцевић, председник коалиције Листа за Санџак, најавио се с предлогом да главни град будуће државе буде Нови Мазар. Иако, по мишљењу већине заједничке држава би морала да има хитну, засијаву и грб сагласност није постигнута ни по овом питању.

Као непремосива барјера најавио се предлог црногорске делегације да будућа држава има само заједничку засијаву. Према њиховом предлогу засијаву би била подељена на два верификална дела. Црногорски део био би светлоплаве боје са импликацијама државног грба, док је Србији остављено да изабере своју сирану. Интересантно мишљење по овом питању изнео је и пошпредседник ДПС-а Светозар Маровић. - Наши симболи треба да буду осмеси на лицу грађана, што би били моји предлози за оне хералдичаре који се баве више прошлошћу, а ја се бавим будућношћу - истакао је Маровић у интервјуу даиом листу „Полишика“.

Зашто приватизација није донела резултате?

КОМЕРЦИЈАЛНИ АРАНЖМАНИ ОВДАШЊИХ ПОЛИТИЧАРА

Ошката је крајем осамдесетих година у Србији започео процес приватизације на ову тему донео је више закона. Иако су поједини економисти оцењивали да ће овај последњи, који по реду, донео је позитиван заокрет у процесу власничке трансформације све чешће се могу чути критике на рачун његових аутора. Највише се сипражује да неће бити довољно кућаца за српска предузећа и фабрике. Инвестициона клима је јако лоша

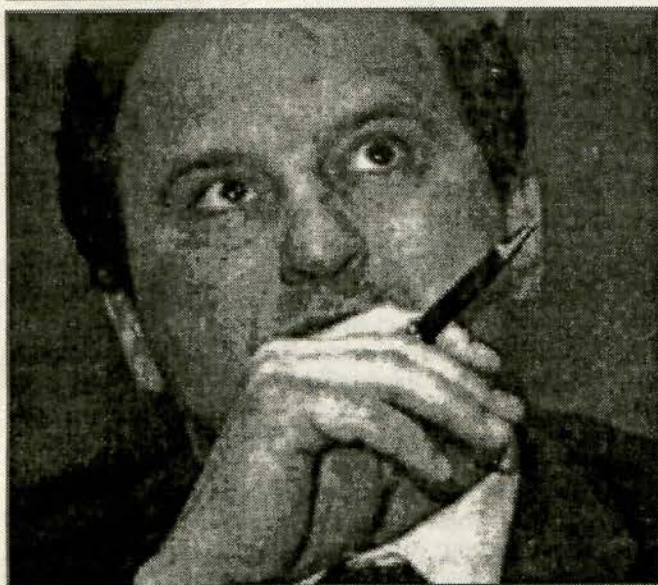
Оно што је вредело продајом је сумњивим сираним компанијама док правој улива сираној капишала, према проценама сиручњака, заправо неће ни бити. За финансијског савејника изабран је "BNP Paribas", француска банка, која је једна од највећих банака у Европи. За правног савејника Агенције у поситију продаје „Беоипирола“ изабрана је канцеларија „Harisons Solicitors“. „Harisons“, је изабран директно без прећходног иендерског процеса. Ниједна друга правна фирма није била позвана да да своју понуду. За Харисонса је познато да има иесне кониакције са „Делојит и иуш“ консултантском фирмом, која је дала много кандидата за разна места у Министарству за приватизацију, укључујући и лично министра за приватизацију Александра Влаховића

Министар за привреду и приватизацију републике Србије, Александар Влаховић, огорчен честим критикама приватизације српске привреде, апеловао је на јавност да се прекине са ловом на вештице. Према његовим речима, приватизација у Србији је добро стартовала, али сада појединци својим неодмереним изјавама прете да је угрозе. „Онај ко има паре и спреман је да их уложи не мора да доказује њихово порекло“, сматра Влаховић.

Влаховић је истакао да је јединствена порука Владе Србије, да домаћи предузетници треба да учествују у процесу приватизације, јер је процес јаван и у њему може свако да учествује и нема повлашћених. Он је нагласио да су приватни предузетници добродошли као потенцијални купци дру-

штвених предузећа. Упућени, с друге стране, тврде да су министрове речи далеко од истине. На намештеним тендерима, предузећа углавном купују или странци или директори који су годинама поткрадали те исте фирме. Равноправне тржишне утакмице заправо нема. Многи се слажу да није реч о приватизацији већ о распродаји српске привреде.

Уместо да се изабере модел приватизације по угледу на Чешку или Пољску, где су радници разним ваучерима учествовали у власничкој трансформацији фирми, у којима су радили, запослени се разноразним уценама, приморавају да се одрекну и оно мало акција које су у њиховом власништву. Послови у вези продаје, припреме документације, проналажења купаца, склапања купопродајног уговора, препуште-

ни су страним консултантским фирмама. Разноразне консултантске фирме, најчешће сумњивог реномеа, уз позамашну новчану надокнаду, помажу овдашњим фирмама да лакше преброде и савладају процес власничке трансформације.

Оно што је широј јавности непознато је да, поменуте консултантске фирме имају склопљене комерцијалне аранжмане са људима из врха српске власти, тако да предузећа најчешће завршавају у рукама директора, који су годинама те исте фирме пељешили, или сумњивим страним инвеститорима. С друге стране, највећу зараду од такве продаје остварују стране консултантске фирме и људи из врха српске власти. Радницима су одузете све могућности да, по угледу на остале земље источне Европе, узму своје учешће у

Ко продаје „Беопетрол”

За правног саветника Агенције у поступку продаје „Беопетрола” изабрана је канцеларија „Harisons Solicitors”. „Harisons” је изабран директно без претходног тендерског процеса. Ниједна друга правна фирма није била позвана да да своју понуду. Наравно, посао је уговорен за пристојан хонорар, односно 0,7 одсто од продајне цене „Беопетрола”. „Harisons” је адвокатска канцеларија у Београду која нема дозволу за рад Адвокатске коморе па је зато још чудније зашто је избор пао баш на ову фирму. Канцеларију води Марк Харисонс, енглески правник, који је дошао у Србију средином деведесетих година. За Харисонса је познато, да има тесне контакте са „Делојт и Туш”, консултантском фирмом, која је дала много кандидата за разна места у Министарству за приватизацију, укључујући и лично министра за приватизацију Александра Влаховића. После овог сазнања многе ствари су заиста јасније.

приватизацији. Бесплатне акције које ће им бити подељене дуги низ година им ничему неће служити. Дивиденде које ће акције донети шест година сливаће се у Државни акцијски фонд. Представници синдикалних организација, који траже своја права, такође су често изложени претњама такозваних експерата.

Откако је основана, средином 2001. године, Агенција за приватизацију, је страним инвеститорима испод реалне цене

продала три цементаре и још неколико мањих фирми путем аукцијске продаје. До краја године, на листи за продају, наћи ће се још око 50 фирми. Иако, представници власти често истичу да су у питању предузећа која послују са великим губицима и чија је опрема у јако лошем стању, свака од поменутих фирми остварује годишњи промет већи од 50 милиона евра.

Међу компанијама које ће се наћи на продаји налазе се и Беопетролове пумпе, две фабрике цигарета, шећеране и фармацевтске фабрике. Експерти за приватизацију поставили су себи за циљ да се процес власничке трансформације заврши у што краћем року не би ли били проглашени за најбоље менаџере, којима је Србија била само одскочна даска за послове широм света. Оно што остане после њиховог рада овдашњу власт превише не додиче. Уосталом и зашто би ако су у питању неки заједнички интереси. Таквих примера је много.

Случај „Беопетрола“

Почетком пролећа Агенција за приватизацију Републике Србије, потписала је уговор са консултантским фирмама које ће пружити саветодавну услугу Агенцији у поступку власничке трансформације овдашњих предузећа. Једна од тих фирми, које су закорачиле у процес приватизације је и а.д. „Беопетрол“. За финансијског саветника изабран је „BNP Paribas“, француска банка, која је једна од највећих банака у Европи.

За правног саветника Агенције у поступку продаје „Беопетрола“ изабрана је канцеларија „Harisons Solicitors“. „Harisons“, је изабран директно без претходног тендерског процеса. Ниједна друга правна фирма није била позвана да да своју понуду. Наравно, посао је уговорен за пристојан хоноар, односно 0,7 одсто од продајне цене „Беопетрола“.

Интересантно је да одлука о прихватању услуга поменуте фирме није дошла из Агенције за приватизацију Републике Србије, већ директно из Министарства за приватизацију. Многи запослени у Агенцији сматрали су да је начин избора скандалозан. Избор саветника није обављен у складу са правилима Светске банке и у директној је супротности са међународном праксом, која предвиђа тендерске процесе приликом склапања било каквих послова. „Harisons“ је адвокатска канцеларија у Београду која нема дозволу за рад Адвокат-

ске коморе па је зато још чудније зашто је избор пао баш на ову фирму. Канцеларију води Марк Харисонс, енглески правник, који је дошао у Србију средином деведесетих година. За Харисонса је познато да има тесне контакте са „Делојт и Туш“, консултантском фирмом, која је дала много кандидата за разна места у Министарству за приватизацију, укључујући и лично министра за приватизацију Александра Влаховића.

После овог сазнања многе ствари су заиста јасније. Иако представници Владе Србије истичу да су у процесу приватизације домаћи предузетници добродошли, власници приватних бензинских пумпи скептични су да би Беопетролове пумпе могле да постану њихово власништво. Према изјавама представника АД „Нафта“, уколико би то желела, држава би то могла да уради одобравањем куповине на кредит.

Према неким проценама добијањем кредита код комерцијалних кредита обезбедила би се сума од 200 до 250 милиона долара, док се сам „Беопетрол“ процењује на око 35 милиона долара. За овакву куповину заинтересовано је чак 530 власника приватних бензинских пумпи у Србији. Из АД „Нафта“ упозоравају да држава нема готово ниједан разлог да имовину „Беопетрола“ распрода странцима јер у Србији има довољно способних и вредних предузетника. Према незваничним причама, које тренутно круже у јавности, идеја домаћих предузетника је само њихов пусти сан, јер ће се Влада Србије на тендеру ипак одлучити за страног купца.

Експерти Г-17

За слободно тржиште и приватизацију можда се највише залажу баш управо експерти групе Г-17. У домаћој јавности представљени су као независни и југословенски оријентисани стручњаци. Са јаким везама са међународним институцијама у свету су познати као велики лобисти и глобалисти, присутни увек тамо где може да се оствари позамашан профит. Транзиција источноевропских земаља показала се привлачном и за експерте групе Г-17. Под патронатом Светске банке и Међународног монетарног фонда, учествовали су у писању економских програма за готово све земље у окружењу.

Дилови у пољопривреди

Комерцијални аранжмани, које овдашњи политичари склапају са разним страним инвеститорима и фирмама које желе да се опробају на овдашњем тржишту, покрили су све сфере привреде. Војвођански привредници су пре пар месеци, имали прилику да присуствују промоцији Специјалног кредитног аранжмана, намењеног за финансирање куповине механизације из програма „John Deere” за индивидуалне произвођаче и предузећа.

Промоцију је организовала фирма „Res Trade” из Новог Сада генерални заступник „John Deere” компаније. Сам позив за окупљање овим поводом никако не би изазвао револт осталих привредника и људи који раде за остале компаније које продају поменути механизацију, да се комплетан догађај није одвијао под покровитељством Извршног већа Војводине, односно тадашњег покрајинског секретара за пољопривреду, Арсена Курјачког, и осталих дубебрижника из редова његове сада већ бивше коалиције.

— Колико су реформе биле успешне, говоре подаци о тешком животу наших суседа. Фабрике су приватизовали странци, који су их одмах после куповине позатварили и створили простор за увоз стране робе. Продавнице су заиста добро снабдевене најразличитијом страном робом, која међутим, због беспарице служи само за разгледање. Шта нама доносе експерти који се крију иза својих биографија, показује време а докле ће јавност имати прилику да их боље упозна. Према неким изворима, координатор Г-17, професор Веселин Вукотић, одговоран је за примену економског програма Светске банке у Југославији 1989-1990. године, који је опустошио тадашњу југословенску привреду.

Пре 1989. године, професор Вукотић је радио као министар за приватизацију у Југославији. Тадашње министарство такође је имало блиску сарадњу са адвокатима и консултантским фирмама са Запада, које су требале да помогну да се на нашим просторима спроведе план Светске банке за ревитализацију привреде. План се показао као врло погубан за тадашњу привреду. Педесет процената југословенске индустрије је пропало, око хиљаду предузећа је приморано да престане са радом. Захваљујући једном таквом програму без посла је остало тада око 600 000 радника.

Реалне плате су драстично пале а социјални програм је упропашћен у потпуности. Вукотић се поново вратио на ове просторе. Захваљујући Г-17 постао је саветник за приватизацију председника Црне Горе Мила Ђукановића. Човек који такође има блиске везе са економским лобистима из Вашингтона је и доктор Душан Вујовић, такође експерт групе Г-17. Вујовић је израдио економски програм Светске банке за Украјину. Програм се за врло кратко време показао врло погубним за Украјину. Због лоших процена и личних интереса у овој земљи дошло је до енормног раста цена и монетарног колапса. Некадашњи извозник житарица преко ноћи постао је главни купац житарица на светском тржишту. Један други економиста из Г-17, Жељко Богетић учествовао

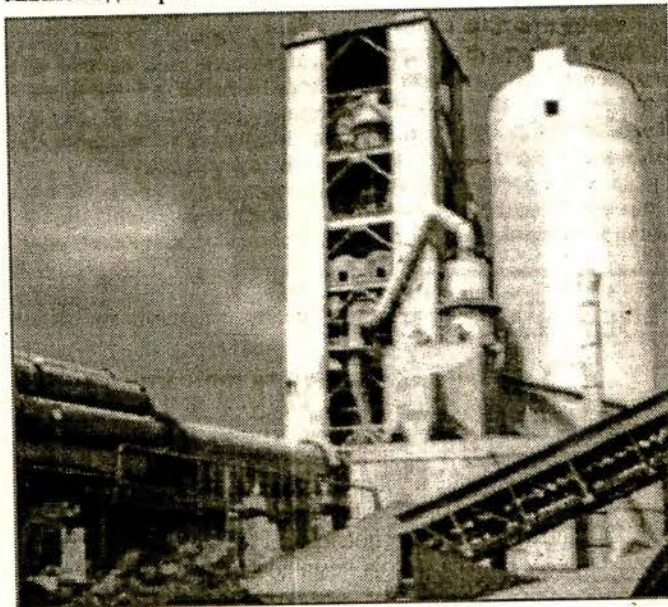
је у писању економског програма за опоравак Бугарске привреде. Бугарска данас готово да и нема националну индустрију. Фабрике су преузели странци док је велики број радника остао без посла.

Где нестане влада експерата?

После избора ДОС је обећао грађанима владу експерата која ће спровести неопходне реформе. Кључна места у републичкој и савезној власти, међутим, подељена су коалиционим комбинаториком. Оно мало експерата што се вратило у завичај послужило је да се замажу очи јавности. Млади стручњаци су много обећавали, нудили су нову модерну Србију. Младићи и девојке почели су да маштају да једног дана личе на ове експерте цењене у свету. Онда се сан о бољој Србији распао.

Грађани Србије нису успели да виде ни мрвицу њиховог знања. Ствари су веома брзо почеле да се крећу странпутницом, да би неко на предстојећим изборима тим истим експертима поново поклатио поверење. Данас смо у прилици да слушамо како Влаховић позива да се стане са ловом на вештице како би приватизација могла несметано да се одвија. Улоге су поново замењене. Приватизација би заиста била знатно бржа да је изабран неки ваљани модел и да се власт у протеклој години није бавила ловом на вештице. Главна преокупација последњих две године је лов на екстрапрофитере, оснивање неких антикорупцијских комисија, од чијег суда страдају углавном јадни и бедни службеници.

Овдашњи менаџери понашају се као трули капиталисти, отпуштају раднике, продају фабрике а, са друге стране, обрађују производњу. Индустријска производња у првом полугођу ове године била је за 1,4 одсто мања него прошле године у истом периоду. Уколико се ти подаци упореде са истим периодом из 1991. године, индустријска производња остварена у овогодишњих првих шест месеци била је мања за 57,2 одсто. Поред пада производње, статистике бележе и пад извоза уз сталан пораст платнобилансног дефицита. Структура домаћег извоза годинама није мењана. У њој и даље доминирају житарице, воће, поврће, обојени метали. Иако представници власти истичу да је држава на извозном пољу остварила добре резултате подаци говоре супротно. Само на извозу пшеница држава је прошле године изгубила чак 50 милиона динара.

Шта крије Уредба Владе Републике Србије

ТАКСА НА ПРИРОДНА БОГАТСТВА

Иако би увођење таксе за коришћење природног богатства многи оценили као позитивну ствар, стручњаци уозоравају да Уредба Владе Србије, заправо садржи низ нерегуларности, које ће довести до нерационалног коришћења руда и минералних сировина

Пошио се пред крај године очекује доношење и Закона о концесијама, којим се предвиђа да ће заправо бити прави власник националног блага. Прича се да ће, међу првима, концесије добити „Лафарж“, за рудник латорца и кречњака у Беоцину

На основу Уредбе о висини накнаде за коришћење минералних сировина, према неким проценама држава ће инкасирати око пола милијарде динара. У периоду када Влада Републике Србије најављује приватизацију читаве српске привреде, поменута Уредба изазива опречна мишљења. Александар Гајић, помоћник министра за рударство и енергетику у Влади Србије, наводи да ће осамдесет одсто сакупљеног новца ићи у републички буџет, а двадесет одсто добиће општинe на чијој територији се одређена сировина експлоатише.

Критичари Уредбе, пак, тврде да су очекивања Владе нереална. Држава је, по њиховом мишљењу, направила велику грешку јер је одлучила да и даље остане једини власник целокупног националног богатства. У развијеним земљама рудна и минерална богатства, у великом проценту, припадају и грађанима а не само држави, која се показала као изузетно лош газда. С друге стране, представници србијанске власти одлучили су се да привреду приватизују у целини заобилазећи искуства развијених земаља, које су у свом власништву задржале фабрике од националног значаја, са којима могу бити конкурентни на иностраном тржишту.

Држава је на овај начин направила двоструку грешку. Омогућено је да странци и у малом броју домаћи предузетници купе фабрике и компаније, које им, уз минимална улагања, за кратко време могу донети огроман профит. На другој страни, чланом 2 Закона о рударству, држава је власник целокупног рудног и минералног блага.

Стручњаци сматрају да се до сада ниједна земља није показала као добар газда рационалног коришћења националног богатства. Стратешки природни ресурси или стоје неискоришћени или се експлоатација врши са половином капацитета. Власничка трансформација није обављена у овом сектору али је држава Уредбом о висини накнаде за коришћење сировина увела новчане

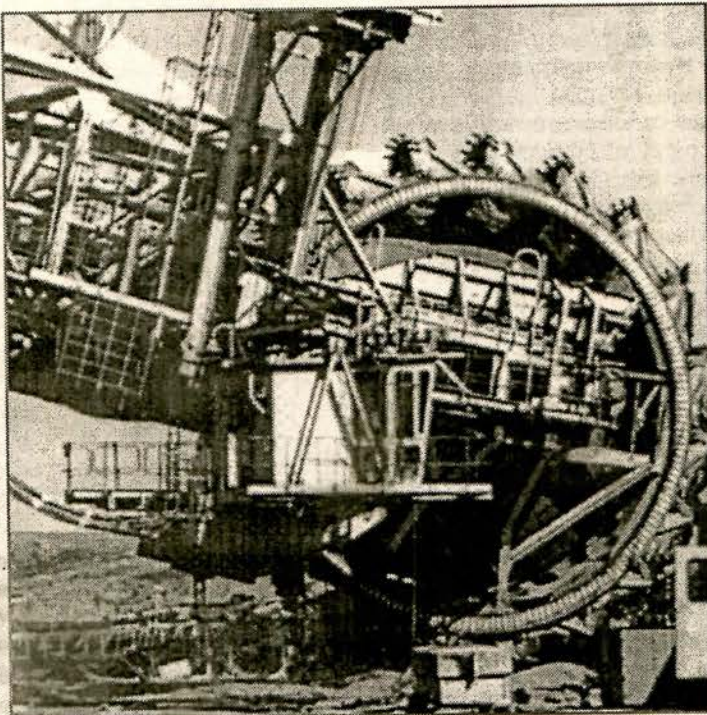
обавезе, за оне који експлоатишу стратешке ресурсе Србије.

Држава је на тај начин омогућила приватницима да експлоатишу природна богатства уз адекватну новчану надокнаду. Највећу накнаду, од осам одсто од тржишне цене, минералне сировине плаћаће корисници јувелирских и радиоактивних сировина. За злато, сребро и платину такса износи 5 одсто, док ће корисници фосфата, халита и флуора морати да издвоје 4 одсто од тржишне цене. Експлоатација нафте, бакра и природног гаса кошта три одсто од њихове тржишне цене. Термоелектране су поштеђене, тако да ће њих експлоатација угља коштати два одсто од тржишне цене. Таксе за трошење угља ослобођена је Електропривреда Србије. Коришћење растреситих сировина, као што су песак, шљунак и глина, наплаћује се по тони, односно кубикажи минералне сировине.

Састављачи уредбе објаснили су да ће се тржишна цена одређивати као разлика између продајне цене и трошкова општењавања и рафинације, што по свим убденицима из економике представља у ствари добит. На тај начин добит ће се опорезивати и по неколико пута, јер је она већ високо опорезована другим законима. Такав начин обрачунавања

таксе само ће додатно да дестимулише приватнике да улажу у експлоатацију минералних сировина.

Иначе Србија, бар по школским убденицима, слви за земљу богату природним ресурсима. После доношења Уредбе, већина заинтересованих фирми одустала је од потписивања уговора о експлоатацији са Министарством за рударство и енергетику. Најаве да би већ у првој годни важења Уредбе држава могла да сакупи пола милијарде динара, после оваквих сазнања делују превише оптимистички. Држава не само што приватним предузетницима није омогућила да експлоатишу природне сировине, и нешто зараде, већ их је одговорила да се тим послом баве.

Рушење надградње на Карабурми

СИРОТИЊА ПРВА НА УДАРУ

Тек када су у се у неке завршене стамбене јединице уселили нови станари, општинари су се појавили са налогом за њихово рушење. Електродистрибуција Београд одбила је да прикључи струју а уследиле су и претиње, да би инвеститори могли кривично да одговарају. Огорчени грађани за насталу збрку, пак, оптужују општинаре

Према њиховим речима, ако су у општини знали да је у питању дивља градња, требали су да је спрече још на самом почетку, а не да дозволе да грађани дају новац за станове, које сада општинска власт намерава да руши. Ситуација на Карабурми ових дана је узаврела до тачке кључања. Грађани најављују да ће животима бранити иешко стечену имовину, док општинска власт поручује да не одустаје од својих намера

Грађани који нису у прилици да често залазе у део Београда под називом Карабурма, биће прилично изненађени колико је овај део палилулске општине за само неколико месеци променио свој лични опис. Читава Карабурма претворена је у једно велико градилиште. Нови стамбени и пословни објекти ничу на све стране. Највише се гради у месним заједницама Хусински рудари и Иван Милутиновић.

Представници општине Палилула тврде да се сви грађевински радови изводе без потребних грађевинских дозвола и њиховог знања, иако су у питању обимни радови који би тешко могли некоме да промакну. Тек када су у се у неке завршене стамбене јединице уселили нови станари општинари су се појавили са налогом за њихово рушење. Електродистрибуција Београд одбила је да прикључи струју а уследиле

су и претње, да би инвеститори могли кривично да одговарају. Огорчени грађани за насталу збрку, пак, оптужују општинаре. Према њиховим речима, ако су у општини знали да је у питању дивља градња, требали су да је спрече још на самом почетку, а не да дозволе да грађани дају новац за станове, које општинска власт намерава сада да руши.

Ситуација на Карабурми ових дана је узаврела до тачке кључања. Грађани најављују да ће животима бранити тешко стечену имовину, док општинска власт поручује да не одустаје од својих намера. Према речима председника СО Палилула, Милана Марковића, план за решење овог проблема не сме се довести у сумњу као и одлучност градских и општинских власти да се коначно реши проблем дивље градње.

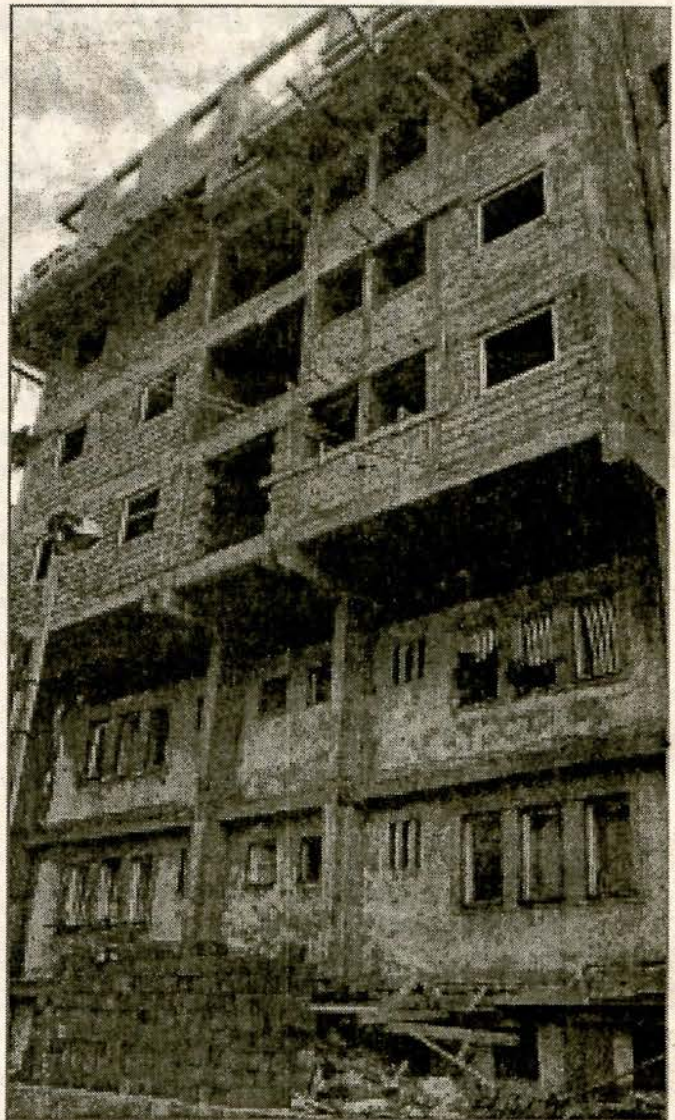
Како коме

„Тврдња председника СО Палилула Милана Марковића, да комунална инспекција није могла да пронађе извођаче радова, како би им уручила налоге о обустави градње бесмислена је. Очигледно су у питању нечији интереси јер је у питању много новца. Неко је најпре дозволио да се гради, а онда када је увидео да ће инвеститори на лак начин да зараде много новца одлучио је да сруши зграде”, каже наш извор, који наводи да се општински закони примењују селективно.

Дуж читаве Вишњичке улице, са обе стране пута, сазиране су велелепне куће, од којих свака вреди по пар стотина хиљада марака. Све су изграђене за последњих годину дана, али њих нико не дира. Начин на који су куће легализоване, јер је свака од њих изграђена на месту на којем је урбанистичким планом забрањена градња, је врло дискутабилан.

Председник општине Палилула наглашава да се незаконитост мора казнити, а бесправна градња не сме бити исплатив посао за оне који су спремни да крше закон. Очекује се и да Суд, у складу са Законом, утврди одговорност инвеститора. Марковић тврди да пошто инвеститори немају грађевинску дозволу, поставља се питање сигурности тих објеката, као и питање електродистрибутивне, водоводне и канализационе мреже.

Грађани, с друге стране, тврде да њих не интересује судбина инвеститора већ њихов новац. Они су уложили новац, купили станове и сада очекују да се у њих уселе. Према њиховим речима рушење објеката не долази у обзир. Прво због тога што би приликом рушења били угрожени објекти

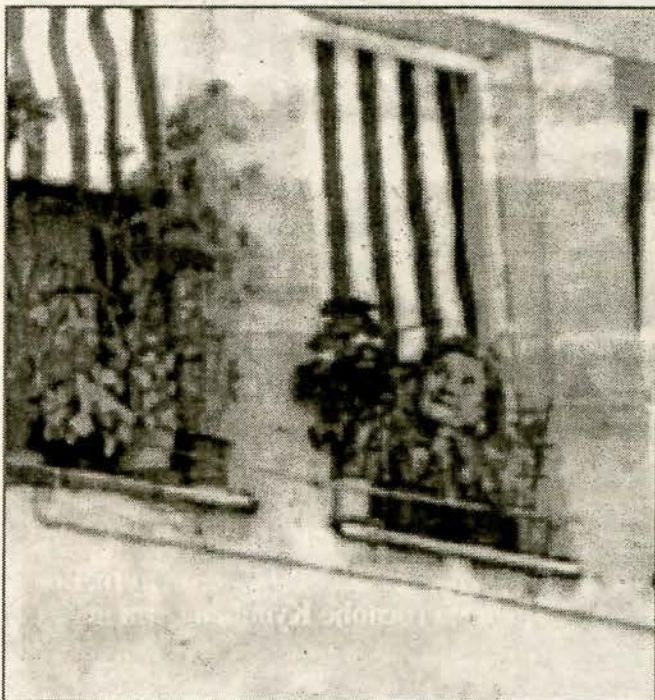

на којима је вршено дозирање а, друго уколико би се срушио само део зграде, односно два спрата које спомињу општинари као кључ за решење проблема, такође би изазвало многобројне проблеме. Највероватније би и у том случају дошло до великих оштећења на остатку зграде. Огорчени житељи Карабурме тврде да би општинска власт најпре требало да почисти у свом дворишту а онда да крене у тренирање строгаће.”

Половина Карабурме, мислим пре свега на нословне објекте, који припадају људима из општине, изграђена је илегално, ако би желели да намиримо правду и поштујемо законе прво би њих требало срушити. Међутим, пошто се то неће десити ни у сновима, не треба ни ових стотинак несрећника оставити без крова над главом. У питању су виши интереси. Неко је видео да ће инвеститори надоградњом узети велику лову па је одлучио да их у томе спречи”, прича један од житеља Карабурме, који се понудио да нам буде водич кроз овај заиста занимљив део Београда, у коме је углавном настањена радничка класа.

Случај спорних станова

У улици Патриса Лумумбе и Стевана Дукића, група инвеститора Коцић-Лукић-Николић, почетком године почела је надзирање такозваних „Руских павиљона”. Трошних радничких станова, смештених у двоспратним кућицама.

После Другог светског рата, за потребе смештаја сиромашних радника, у овом делу Београда почели су да се граде мали раднички станови, који више личе на неке баракице него на стамбене објекте.

Мале неугледне двоспратне куће, добиле су име „Руски павиљони“. У њима су се окућила радничка домаћинства, прихватајући живот у павиљонима као привремено решење. Међутим, откад су се доселили мало ко је од њих успео да уштеди и одсели се. Сиромашни радници наставили су да живе у павиљонима чекајући боља времена. За то време станови и павиљони почели су да пропадају, па је живот у њима постајао све тежи. Откада су павиљони изграђени у њихово одржавање није уложено ни динара.

Породице, које у њима живе, превише су сиромашне да би саме могле да издвоје за поправљење инсталација, крпљење кровова или пак кречење фасаде. Град и Република

су, с друге стране, на зграде заборавили одмах после њихове изградње. Зграде које су одмах после изградње представљале архитектонско ругло сада су толико пропале да не само што представљају ругло Карабурме, већ су за станаре, који тамо живе, постале опасне по живот.

Када су се појавили инвеститори са предлогом да станари дају своју сагласност за надзиђивање павиљона а да, зауврат, свако од њих у новом делу зграде добије мању стамбену јединицу, многи су сматрали да је то једина шанса да реше своје дугогодишње стамбене проблеме. Предлог се тада свима чинио као прихватљиво решење.

Надзиђивање зграда ради се по читавом граду. Нико од станара тада није ни посумњао да инвеститори немају дозволу за градњу и да ће општинска власт управо на њиховом

Старици уз помоћ полиције и општине уништена кућа

Случај Јевросиме Кућић из Вишњичке улице број 120, најбоље сведочи како функционише власт на општини Палилула. Када се једног дана Јевросима вратила кући у свом дворишту затекла је непознате раднике како нешто копају. Када их је упитала шта раде у њеном дворишту, без њене дозволе, јер је у свом дворишту она газда, радници су се само обрешнули, говорећи јој да је она нико и ништа и да не може да их спречи да заврше посао до краја. Пошто је телом спречила наставак радова, радници су се покупили и отишли.

Тек када су се појавили сутрадан са полицијом Јевросима је сазнала да траже неки електрични кабл, који се наводно налази испод зида њене куће, а који причињава велике проблеме новом власнику „Београдског памучног комбината“. Полицајац је старици наредио да мора да пристане да јој радници раскопају двориште јер квар мора бити отклоњен. Није помогла ни старичина тврдња да испод њене куће не пролази никакав кабл и да се квар налази на неком другом месту. Полицајац је тада видно узнемиреној жени обећао да ће радници када обаве посао закопати рупу и поравнати разрушен зид куће као и разваљену оgradu.

Међутим, када су се уверили да је старица била у праву и да испод њене куће заиста не пролази никакав кабл, радници су се спаковали и отишли. После неколико дана, како прича Јевросима, дошао је један мајстор који је офрље покрио зид, док рупа и разваљена ограда и даље стоје нетакнуте. Вода која се после обилних киша слива у двориште куће, према речима госпође Кућић, одлази испод куће.

случају покушати да буде доследна принципу да нема дивље градње. Разлога за сумњу да нешто није у реду било је још мање после одлуке градског Секретаријата за саобраћај, да се у улицама у којима се изводе радови промени режим саобраћаја. У Секретаријату за саобраћај, нису желели да саопште одакле је потекла иницијатива за измену режима саобраћаја.

Оно што је сигурно, двосмерне улице нису преко ноћи постале једносмерне зато што је то захтевао неко од грађана, већ је то урадио неко из Општине града, и на тај начин помогао инвеститорима и грађевинарима. Тако су поједине улице, у том делу Карабурме, претворене у једносмерне. „Када неко почне са надзјивањем, и то у центру Карабурме, а при томе га нико не омета у томе, чак се због њега измени саобраћај, ко би посумњао да инвеститори немају дозволу за градњу или да неће успети да објекте легализују.

Ипак, нису у питању неки локалчићи од петнаест квадрата, већ огромне зграде са поткровљима, на око десетак локација. Грађани са правом пребацују челницима општине да су мирно посматрали дивљу градњу и сада, када је све завршено, хоће да је руше. Зашто то нису урадили раније? Да ли су мислили да ће им инвеститори дати мито, па када су увидели да до тога неће доћи донели су одлуку о рушењу, ја то не знам, знам само да се неко опасно поиграва са грађанима” објашњава наш водич кроз Карабурму. Саговорник напомиње да му све помало личи на случај срушеног мотела на Видиковцу, када је власник објекта такође одбио да појединцима из општине Раковица плати мито од 50.000 евра.

Председник општине Палилула замало избегао да га грађани линчују

Председник општине Палилула, Милан Марковић, члан Демократске странке, пак тврди супротно и најављује рушење. Марковић у свом писму упућеном Извршном одбору општине, наводи да инвеститори и извођачи радова морају бити кривично гоњени, јер су својим поступцима саградили илегалне објекте који су несигурни за живот. Сличне речи председник општине Палилула, Милан Марковић, некада-

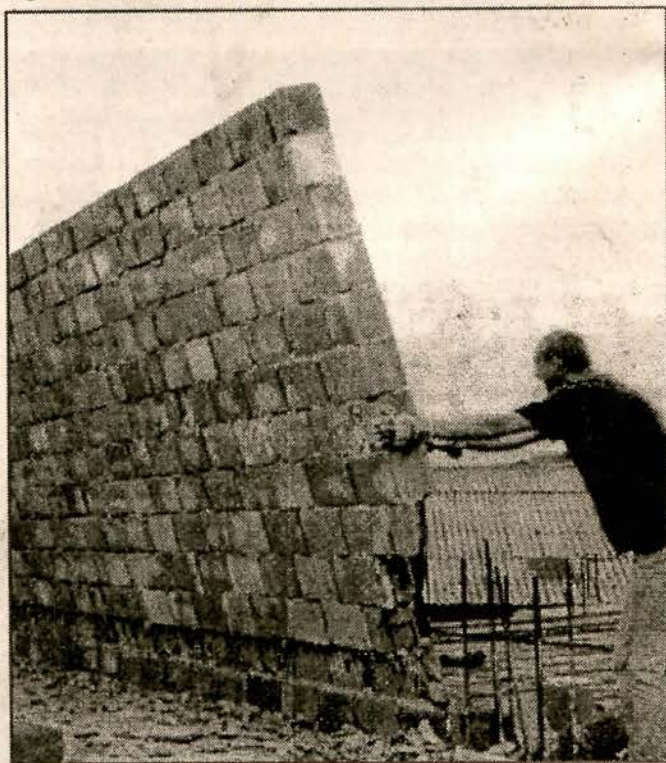
шњи отпораш изговорио је и на састанку са житељима „Руских павиљона”, и кућима спорних станова. Марковић је у Месну заједницу Хусински рудари, дошао у пратњи четворо полицијских кола.

Дочекала га је група од око пет стотина огорчених грађана, који су му уз обиље псовки упућивали тешке оптужбе. Упоређивали су га са НАТО-ом који је, према њиховим речима, за разлику од представника ДОС-а углавном рушио само војне и полицијске објекте. Колико је ситуација била на ивици експреса сведочи податак да је поред полиције, која је дежурала испред Месне заједнице, неколико полицајаца у цивилу било и у сали. Марковићу је требало око сат времена да утиша масу и почне да одговара на многобројна питања огорчених грађана.

Председник општине је потенцирао да кривци морају да се пронађу и да одговарају, позивајући грађане да се стрпе јер ће општина пронаћи неко адекватно решење. На питање огорчених грађана зашто нико ништа није предузимао када се започело са градњом, Марковић је одговорио да је комунална инспекцијска служба, безуспешно, покушала да уручи извођачима радова налог за обуставу градње.

Окупљене грађане, који су у куповину станова уложили сву своју уштеђевину, а неки су се и задужили, овакав одговор није могао да умири. Како већина њих истиче сами су сведоци ко и на какав начин гради на Карабурми. Према њиховим речима, Карабурма је препуна новоизграђених објеката који нису постојали до 2000. године. Такви објекти су углавном грађени неплански, без било каквих грађевинских дозвола, али да њих ето нико не дира. Према њиховим речима они одбијају да на својим леђима понесу терет неслагања између инвеститора и представника општине.

Рушење бесправних објеката на Карабурми кренуло је почетком месеца. Општина Палилула се, према речима њених челника, на тај начин ухватила у коштац са дивљим градитељима и бесправним киосцима. До краја месеца на општини биће срушено око три хиљаде квадратних метара. Поставља се питање по ком критеријуму ће се одређивати шта је за рушење а шта за легализацију: Хоће ли и даље страдати недужни грађани?

Махинације градских функционера

ДРУГИМА РУШЕ СЕБИ ГРАДЕ

Док Скупштина града најављује борбу против бесправне градње, њени функционери себи зидају илегалне стамбене. Срђан Јовановић, заменик секретара за комунално-стамбене послове, кадар ДСС, 1998. године, саградио је стан без грађевинске дозволе а уласком у Скупштину града, издејствовао је привремену урбанистичку дозволу.

Можда његов случај не би завређивао толико пажње да Јовановић адаптацијом стамбеног простора, односно зазиђивањем димњака не угрожава животи и имовину својих комшија

Функционер Демократске Странке Србије, Срђан Јовановић, који у Скупштини града Београда обавља дужност заменика градског секретара за комунално-стамбене послове, 1998. године у Јужном булевару 176, изградио је стан без потребних грађевинских дозвола. Упркос противљењу надлежних инспекција, одлуке суда и Министарства за урбанизам и грађевину, Јовановић је успео да свој стамбени објекат привремено легализује.

Када је дошао на место заменика секретара за стамбено-комуналне послове, Јовановић је успео да издејствује привремену урбанистичку дозволу. Таквих примера у Београду је много и случај функционера ДСС ни по чему не би био посебан да његов новоизграђени стан не угрожава животе и имовину осталих станара. На терет Јовановића такође се

ставља и то да поменуту зграду, која је иначе предвиђена за рушење, реновира парам из градског буџета. Све се то дешава у време када челници Скупштине града, путем медија, апелују на штедњу у свим јавним градским предузећима и када су се многи оронили објекти, који због беспарице нису могли да буду реновирани, срушили.

Откада је Јовановић заузео заједничке просторије у згради и претворио их у свој стамбени простор, траје борба његових комшија и њихово потуцање по разним институцијама, да докажу како им градски секретар заправо угрожава живот и имовину. Драгана Ђорђевић-Грубер истиче да је она по том питању најажурнија јер компилук углавном чине баке које су одавно навршиле седамдесет година живота. Драгана се до сада обраћала свим могућим инспекцијама, почев од општине па све до министарства.

МАЛВЕРЗАЦИЈЕ

Одлуком оружног суда успела је да поништи грађевинску дозволу, коју је Јовановић још 1998. године добио од општине Врачар али, како каже, откада је њен комшија ушао у Скупштину града, не помажу ни одлуке Министарства за урбанизам. Ово министарство је најме наложило градском секретаријату за урбанизам, да поништи привремену урбанистичку дозволу која је Јовановићу издата 2001. године.

Функционер Скупштине града Београда угрожава живот комшијама

Срђан Јовановић, функционер Скупштине града, кадар ДСС, стан је изградио у таванском делу зграде, и на тај начин зазидовао димњаке и прилаз њима. Овакав његов поступак станаре целе зграде довео је у ситуацију да током целе грејне сезоне страхују да не дође до избијања пожара, пошто се димњаци не одржавају, јер им је Јовановић блокирао прилаз. Зграда је стара и трошна.

Изграђена је средином тридесетих година и упркос томе што у њу готово да није уложен ниједан динар после њене изградње, станари кажу да није било неких великих проблема. Инсталације су за сада у добром стању, али су проблем одувек представљали димњаци. Вероватно су лоше испројектовани, тако да захтевају честа чишћења, јер се у противном запуше и тада постоји велика могућност да дође до избијања пожара.

То се десило 1992. године када је морала да интервенише ватрогасна служба. Госпођа Ђорђевић већ десет година води спор са Инфостаном за надокнаду трошкова који су настали неадекватним одржавањем димњака. Отада сви ста-

Легалитет за градске функционере

Иако се Демократска странка Србије, којој Јовановић припада, у јавности залаже за законитост и легалитет у раду изгледа да се ова начела понашања не односе и на чланове странке. Вероватно се обавеза придржавања закона и званичних записника односи само на обичне људе, док су поједини градски функционери изузети из закона. Јовановић је 1998. године поднео захтев општини Врачар за издавање урбанистичке дозволе.

Међутим, 11. новембра исте године, Јовановић је обавештен да нису испуњени услови за издавање урбанистичке дозволе, јер је зграда предвиђена за рушење ради изградње саобраћајнице. По ДУП-у из 2001. године, ова зграда је поново предвиђена за рушење, међутим сада се Јовановићу, као градском функционеру, под истим условима као из 1998. године издаје урбанистичка дозвола. Ову дозволу поништило је Министарство за урбанизам и грађевину, али Секретаријат за урбанизам није спровео одлуку Министарства и на томе се све завршило.

нари живе у страху да се слична ситуација не понови. Зграда нема централно грејање већ су се станари, док функционер Демократске странке Србије није себи изградио стан и зазидовао димњаке, углавном грејали на чврста горива и користили димњаке. После неодговорног понашања функционера градске владе станари поменуће зграде приморани су да се греју на струју и плаћају астрономске рачуне за утрошену електричну енергију.

Решењем Републичког МУП-а противпожарне полиције, наложено је да Срђан Јовановић, отклони недостатке и омогући прилаз димњацима како би се чистили и одржавали, како не би дошло до избијања пожара у том делу зграде. Међутим, именовани вероватно сматра да је решење МУП-а небавезујуће за градске функционере и да може да угрожава животе станара зграде без икаквих последица, ово тим пре што је Јовановић именован за председника скупштине станара.

Чудан је и начин на који је Срђан Јовановић себе изабрао за председника скупштине станара. Пошто Јовановић већ поседује стан у приземљу ове зграде, у којој је живео са баком, оценио је да може да прошири свој стамбени простор, тако што ће извршити адаптацију таванског простора. За тако нешто била му је потребна сагласност станара па је одлучио да оснује скупштину станара. Фалсификовањем потписа и незаконитим радњама на седници скупштине станара, себе је изабрао за председника.

Затим је склопио уговор са скупштином, којим му се даје сагласност за адаптацију тавана. Уговор је оверен у Трећем општинском суду, 1998. године. На основу уговора а сходно члану 7, Јовановић се обавезао да ће радови на претварању заједничке просторије у стамбени простор бити завршени најкасније за једну годину од дана добијања потребних грађевинских дозвола. Функционер ДСС се уговором такође обавезао да неће бити нарушени постојећи услови становања и да ће о свом трошку отклонити све кварове и

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГРАД БЕОГРАД - ГРАДСКА УПРАВА
СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА УРБАНИЗАМ
ИХ-05 број: 350.3-93/01
19.07.2001. године
Београд

/ИВ

ЈОВАНОВИЋ СРЂАН

БЕОГРАД

Јужни булевар 176

Секретаријат за урбанизам, поводом Вашег захтева број ИХ-05 350.3-93/01 од 20.03.2001. године, на основу чл. 38. и 45. Закона о планирању и уређењу простора и насеља ("Службени гласник РС", број 44/95 и 16/97), члана 1. Одлуке о изменама и допунама Одлуке о градској управи ("Службени лист града Београда", број 7/98) и Регулационог плана саобраћајнице Јужни булевар деоница од Уставнице до Грчине Миленика ("Службени лист града Београда", број 9/01), издаје

УРБАНИСТИЧКУ ДОЗВОЛУ

ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈУ ДЕЛА ПОСТОЈЕЋЕГ ТАВАНСКОГ ПРОСТОРА У ЦИЉУ ФОРМИРАЊА ЗАСЕБНЕ СТАМБЕНЕ ЈЕДИНИЦЕ У СТАМБЕНОЈ ЗГРАДИ У УЛ. ЈУЖНИ БУЛЕВАР 176 НА КАТ. ПАРЦЕЛИ 4644 КО ВРАЧАР ЗА ПРИВРЕМЕНО КОРИШЋЕЊЕ

ИНВЕСТИТОРУ

Јовановић Срђану који је пружио доказ о праву коришћења заједничког таванског простора на основу Уговора о утарживању међусобних односа у згради у Ул. Јужни булевар 176 оверен у III општинском суду у Београду под ов. бр. 915/98 од 17.03.1998. године.

Овом дозволом утарбују се урбанистичко-технички и други услови за израду техничке документације и изградњу објекта, односно извођење радова и то:

УРБАНИСТИЧКО-ТЕХНИЧКИ УСЛОВИ:

Под 350-2697/01 израђени јула 2001. године од ЈУП Урбанистички завод, Београд, Палмотићева 30.

ПОДЛИН О РАДОВИМА КОЈИ СУ ПРЕДМЕТ УРБАНИСТИЧКЕ ДОЗВОЛЕ

Стамбени објекат, спратности П + 2 + Пк.

Урбанистичка дозвола престаје да важи уколико инвеститор у року од 3 (три) године од дана издавања не поднесе захтев за издавање грађевинске дозволе.

Против урбанистичке дозволе може се уложити приговор овом Секретаријату у року од 15 дана од дана издавања.

оштећења на згради, који ће се јавити услед извођења радова. Како тврде поједини станари, Јовановић није испоштовао ниједан део уговора. Са градњом је почео 1998. године, без грађевинске дозволе а онда сачекао 2000. годину када је, доласком на место заменика градског секретара за стамбено-комуналне послове, успео да издејствује привремену грађевинску дозволу.

Реновирање фасаде парама из градског буџета

Да би замазао очи незадовољним станарима, од којих су већина старице од преко седамдесет година живота, јула ове године, Јовановић је започео са ревитализацијом фасаде зграде, иако је зграда предвиђена за рушење. Вероватно злоупотребом службеног положаја, Јовановић је издејствовао да се о трошку пореских обвезника реновира зграда. У више јавних наступа на телевизији „Студио Б“, градски функционер је обавештавао грађане о томе колики труд

Функционер ДСС оштетио градски буџет

Функционер ДСС, у моменту када је био инвеститор који изводи радове и узима простор био је у обавези да лично из својих средстава обнови зграду. Међутим, он то тада није учинио. Сада је искористио моменат и функцију коју обавља, и зграду у којој станује, а која је предвиђена за рушење, обнови средствима из градског буџета. Против Јовановића као инвеститора, једна станарка поднела је тужбу Трећем општинском суду и тражила да надокнади оно што је био дужан као инвеститор. Сада извођењем радова од стране Скупштине града именовани пребацује трошкове на терет града.

Република Србија
МИНИСТАРСТВО УРБАНИЗМА
И ГРАЂЕВИНА
Број: 350-01-01341/2001-03
12.03.2002. године
Београд

ЗАПИСНИК
О ИЗВРШЕНОЈ ИНСПЕКЦИЈСКОЈ ПРОВЕРИ ИЗДАВАЊА
УРБАНИСТИЧКЕ ДОЗВОЛЕ ЗА РЕКОНСТРУКЦИЈУ ДЕЛА
ПОСТОЈЕЋЕГ ТАВАНСКОГ ПРОСТОРА У ЦИЉУ ФОРМИРАЊА
ЗАСЕБНЕ СТАМБЕНЕ ЈЕДИНИЦЕ У СТАМБЕНОЈ ЗГРАДИ
У УЛ. ЈУЖНИ БУЛЕВАР 176, НА КАТ. ПАР. 4644,
КО ВРАЧАР, ЗА ПРИВРЕМЕНО КОРИШЋЕЊЕ

УВОД

Министарству урбанизма и грађевина - Урбанистичкој инспекцији обратила се Драгана Грубор-Ворђевић из Београда, ул. Јужни Булевар бр. 176, захтовом за пренепитивање урбанистичке дозволе и урбанистичке сагласности на техничку документацију за реконструкцију таванског простора у ул. Јужни булевар бр. 176, истичући да је зграда зидана 1939. године, по ДУП-у предвиђена за рушење, на објекту је изграђен још један спрат бесправно, изведено проширење изнад степенског простора, (изграђено 78 м²), и таван је био једини излаз на кров преко кога су се чистили димњаци што је сада онемогућено, као и да су вратанца заједничких димњака зазидана.

У захтев приложила је фотокопије Решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије - Управе противпожарне полиције, под бр. 217-142/2000 од 27.05.2000. године и Решење Грађевинске инспекције Одељења за инспекцијске послове Општине Врачар бр. 354-844/98 од 28.08.1998. године којим се налаже Јовановић Срђан из Београда, ул. Јужни Булевар 176, обустава радова на реконструкцији тавана без грађевинске дозволе.

Сагласно надлежностима из одредбе чл. 57. Закона о планирању и уређењу простора и насеља ("Службени гласник РС", бр. 44/95 и 16/97) и чланова 22. до 35. Закона о државној управи ("Службени гласник РС", бр. 20/92 и 48/94), урбанистички инспектор из Министарства урбанизма и грађевина је на основу расположиве документације и увидом у списе предмета извршио проверу издавања урбанистичке дозволе за реконструкцију дела таванског простора у циљу формирања засебне

улаже Градска влада да би се реконструисале старе зграде, које су културно-историјски споменици, и налазе се у туристичкој зони Београда.

Јовановић је тада истицао како градска влада нема довољно новца, те ће неке зграде морати да сачекају боља времена. Именовани функционер је тада дао савет другим власницима станова да уступе појединим инвеститорима своје слободне просторије по оронулим зградама а да, заузврат од инвеститора траже улагање у обнову фасада. Према његовом образложењу, то је једно добро решење, јер грађани ионако немају довољно новца да финансирају радове на згради. Можда је тада Јовановић, желео да каже да Скупштина града у ствари нема довољно градских функционера који станују у оронулим зградама који би ипак пронашли начин да се управо зграда у којој они станују реновира, јер ваљда и њихова реч нешто значи.

У таквим приликама градски буџет може да буде врло флексибилан. Савет који је Јовановић, заменик градског секретара за комунално-стамбене послове, упутио јавности, о проналажењу инвеститора, односи се ипак на друге власнике и инвеститоре који нису довољно сналажљиви као он. Јовановић је 1998. године такође био инвеститор који је узео простор, а за тај простор ништа није платио. Протекло је четири године од тада. Сада је градски функционер искористио свој положај у Скупштини града и одлучио да изврши ревитализацију фасаде у Јужном булевару 176, на терет Скупштине града.

Вредност изведених радова није занемарљива. Само ске-ла за адаптацију зграде дневно кошта 100 евра. Адаптација

МАЛВЕРЗАЦИЈЕ

зграде је започета 15. јула. Дневнице радника износе 20 евра а свакодневно је ангажовано око 10 радника. Када се све сабере, злоупотребом службеног положаја заменик секретара за стамбено-комуналне послове, општетио је градски буџет за око 30 хиљада евра. Радови на згради су додатно поскупели и због тога што је Јовановић захтевао да се пре нашошења фасаде на зидовима његовог илегалног стана постави топлотна и звучна изолација. Како причају станари, када су радници дошли да поставе скеле и започну радове прво што су уштили станаре било је: кога имате у Скупштини града, јер се топлотна и звучна изолација сматрају луксузом.

Скупштина града одбила да испита злоупотребу службеног положаја функционера ДСС

Када се Драгана Ђорђевић, станар спорне зграде, обратила Скупштини града, како би се испитале злоупотребе службеног положаја заменика секретара за комунално-стамбене послове, добила је одговор да се град за реновирање фасаде одлучио због катастрофалног стања у коме се зграда налази. У објашњењу секретара секретаријата, Дуње Кнежевић, стоји да је све урађено на захтев суштине станара. Скупштина станара, којом председава Срђан Јовановић, у децембру 2001. године, поднела је захтев за обнову фасаде градском Секретаријату за комунално-стамбене послове, где је иначе Јовановић запослен.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије - Управа противпожарне полиције, у управној ствари, по жалби Ђорђевић Грубор Драгана из Београда, ул. Јужна булевар бр. 176, на основу чл. 215. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ", број 33/97), доноси

РЕШЕЊЕ

ПОНИШТАВА СЕ решење МУП-а Републике Србије - Секретаријата у Београду, број 217.1-1354/99-06 од 04.11.1999. године, и предмет враћа првостепеном органу на поповни поступак и одлуку.

Образложење

Ожалбеним решењем, које је донето применом одредаба чл. 62, 67. и 70. Закона о заштити од пожара ("Сл. гласник СРЈ", бр. 37/88), жалбени је наложено важило мере заштите од пожара од тач. 1 - 3. диспозитива.

Жалбаци је у жалби истакао да су све наложене мере извршене али да опасност од пожара представља то што је станар исте зграде Јовановић Срђан, надзирео таван зграде и изградио димњаке који пролазе кроз тавански простор. Он је уз жалбу доставио и решење грађевинског инспектора Одељена за инспекцијске послове Општине Врачар, бр. 354-32/99 од 02.02.1999. године, којим се изменованом налаже да у року од 15 дана врати у приватно стање објекат у улици Јужна булевар бр. 176 и у сјему успостави стање пре заштитивања грађевинских радња.

Жалба је основана.

Размотривши жалбу, ожалбено решење и остале списе овог предмета, и остваривши непосредан увид на лицу места, ово Министарство је утврдило да је жалбаци извршио све 3 мере које су му биле наложене од стране првостепеног органа. На лицу места је констатовано да се радњи о стамбеном објекту који се састоји од приземља, два спрата и тавана, те да ова зграда, након надзиђивања тавана извршеног од стране Јовановић Срђана, сада има 5 етажа. Стан у таванском делу затворен је металним вратима и закључан,

И полиција констатовала да је после надзиђивања зграда опасна за становање

Посла око бесправног надзиђивања зграде у Јужном булевару 176 имала је и управа противпожарне полиције МУП Републике Србије. Противпожарна полиција је констатовала да су радови које је Јовановић спровео на објекту угрозили живот и имовину станара који у њему живе. Полиција је увиђајем на лицу места констатовала да се ради о стамбеном објекту који се састоји од приземља, два спрата и тавана, те да ова зграда, након надзиђивања тавана, извршеног од стране градског функционера, сада има пет етажа. Стан у таванском делу затворен је металним вратима и закључан чиме је онемогућен приступ димњацима.

Имајући у виду напред наведено, полиција је донела закључак да првостепени орган понови поступак око издавања дозвола и утврди чињенично стање, како би у сваком тренутку био омогућен приступ димњацима.

На основу овог захтева, представник секретаријата, вероватно сам Јовановић, извршио је обилазак објекта и констатово да су наводи скупштине зграде тачни, односно да је фасада руинирана и оштећена, и да су погоршани услови становања. Станари истичу да је погоршању услова становања у овој згради допринео баш управо Јовановић. На притужбе станара да је реновирање непотребно трошење пара, јер је зграда предвиђена за рушење, секретар секретаријата је одговорио да у граду постоји велики број зграда за рушење, међутим, прође и неколико десетина година док се оне сруше.

Станари, међутим, тврде да зграда чека на ред за рушење више десетина година и да би она требало да буде срушена сваког тренутка, уколико Јовановић случајно не промени урбанистички план. У секретаријату су такође показали чуђење зашто је једна по њима хумана акција попримила нежељне димензије и конотације. Госпођа Ђорђевић истиче да цео случај нема везе за хуманом акцијом, јер да је неко из Скупштине града желео да им олакша живот спровео би одлуку Министарства за урбанизам и срушио бесправно подигнут објекат који угрожава зграду. Госпођа Ђорђевић такође напомиње да она већ десет година води спор са Информационом због димњака који су изгорели 1992. године, али да то изгледа никога не интересује.

Како је функционер Скупштине града изградио себи стан

Пошто је преваром успео да постане председник скупштине станара зграде, Јовановић је са станарима склопио уговор који му омогућава да по добијању свих потребних грађевинских дозвола заједнички тавански простор адаптира. Године 1998. Јовановић подноси захтев Секретаријату за комунално-стамбене послове општине Врачар да му се додели дозвола за градњу. Јовановић је надлежним органима општине Врачар поднео захтев за издавање грађевинске дозволе за реконструкцију и адаптацију постојећег таванског простора у стамбеној јединици од око 30 квадратних метара.

Финансијске егзибиције градских функционера

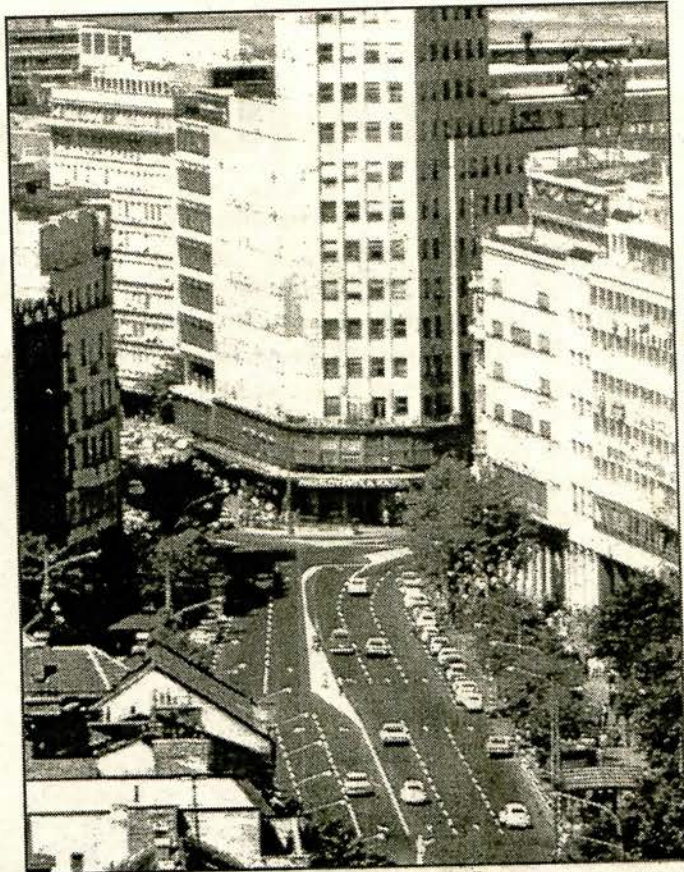
Да постоји различита политика градске владе по питању обнове фасада, сведочи пример зграде у Јужном булевару 176, у којој живи заменик градског секретара за комунално-стамбене послове, Срђан Јовановић из ДСС. О трошку града, односно пореских обвезника, реновира се зграда у којој живи овај градски функционер, иако је зграда предвиђена за рушење.

Такође, поставља се питање како да баш та зграда на периферији града, међу толико проблематичних стамбених објеката који су под заштитом државе, добије приоритет. Зграда је иначе архитектонско ругло од када је изграђена и налази се на простору који је окружен пољанама, магацинима и складиштима дрвне грађе.

Добија решење и започиње градњу. За врло кратко време изградио је стан од око 80 метара квадратних.

Међутим, госпођа Ђорђевић добија спор пред Окружним судом. У образложењу судског решења наводи се да решење које је донела општина Врачар, 19. новембра 1998. године, не садржи ниједан од потребних елемената који су неопходни за одлучивање о грађевинској дозволи. Јовановић на име није имао урбанистичку и друге потребне дозволе. Суд је, такође, донео пресуду у корист госпође Ђорђевић јер она, као власник стана у поменутој згради и као сувласник дела тавана, има право да штити своју имовину.

Суд је ценио да је то једини приступ димњацима и да би се евентуалним затварањем тавана довео у опасност живот људи који тамо живе и њихова имовина. До 2001. године Јовановић станује у свом бесправно подигнутом стану а онда, уласком у Скупштину града, одлучује да свој стамбени простор легализује. Од градског Секретаријата за урбанизам, чија се врата у Скупштини града налазе одмах до његове канцеларије, добија привремену урбанистичку дозволу. У решењу за издавање привремене урбанистичке дозволе наводи се да се зграда заиста налази на месту на коме је предвиђена изградња саобраћајница Јужни булевар- деоница од Устаничке до Грчића Миленка, али да је, исто тако покренута иницијатива за преиспитивање коридора поменуте саобраћајнице од стране грађана који живе у постојећим објектима предвиђеним за рушење.

Станари тврде да је то очигледан пример демонстрирања моћи градских функционера. Према њиховим речима, зграда је превише трошна и свима би више одговарало да добију станове у новим зградама али да то не иде на руку Јовановићу, јер би он на тај начин на новој локацији добио само једнособан стан а овако у истој згради поседује један једнособан стан и други нелегалан од око 80 квадрата. На захтев Драгане Ђорђевић реагује Министарство за урбанизам и грађевину. Министарство шаље инспекцију на терен која констатује да су радови на адаптацији простора већ изведени и то у већем обиму него што је наведено у привременој урбанистичкој дозволи.

Инспекција је констатовала да је, супротно урбанистичко-техничким условима, стан изграђен на два нивоа такође да је заузет простор изнад степеништа. Министарство на основу ових налаза налаже Секретаријату за урбанизам градске управе да поништи урбанистичку дозволу и да се објекат сруши.

Министарство урбанизма и грађевине препоручило да се објекат сруши

Урбанистичко-техничким условима предвиђено је да се тавански простор може реконструисати и адаптирати у складу са већ реализованим делом поткровља, са прилазом преко постојећег степенишног простора, осветљењем преко вертикалних отвора постављених у осовини на нижим етажама или помоћу косих кровних прозора као и да се планираним интервенцијама не смеју погоршати употребљивост заједничких делова зграде и услови њеног коришћења.

Изласком на лице места, урбанистички инспектор је утврдио да су радови већ изведени, да је дошло до повећања обима радова, иако је законом дозвољено да се тавански простор адаптира само у складу са реализованим делом поткровља. Уместо тога, урађена су два нивоа и заузет је простор изнад степеништа. Промена стања је такође извршена у супротности са Законом о планирању и уређењу простора и насеља.

ВЕЛИКА ПЉАЧКА ПЕНЗИОНЕРА

Према подацима председника Скупштинине синдикална пензионера Србије, „Независности” дуж државе према пензионерима премањује 58,5 милијарди динара. Држава сваком пензионеру у просеку дугује око 46.900 динара, под условом да се за основицу узме просечна пензија од 6.000 динара. Власт, не само што није испунила своје обећање датио пензионерима, да ће почети да намирује дуж из претходних година, већ је наставила и даље да их појкрада

За разлику од ранијих година, када су пензионери оштећени јер се пензије нису исплаћивале на време, применом новог начина усклађивања пензија, пензионери су у ситарију остали краћи за годину четири пензије. Међутим, то није све. Убрзо после овог непријатног сазнања, пензионери су били сведоци још једне крађе. На незаконити начин јануарске пензије су им смањене за 12, 07 одсто. У исправљању кривих дрина изгледа да више не помаже ни суд

Савезни уставни суд донео је одлуку о неуставности члана 39, Става 4 и 5 Закона о пензијском и инвалидском осигурању, по коме се пензије за јануар усклађују, изузетно, са кретањем нето зарада запослених у јануару 2002. године, у односу на нето зараду запослених у децембру претходне године, чиме су јануарске пензије смањене за 12,07 одсто.

Доношењем једне овакве неуставне одредбе, Влада Србије је успела да на пензионерима уштеди око три милијарде динара. Иницијативу за уношење неуставне одредбе о усклађивању јануарских пензија у Закон о пензијском и инвалидском осигурању, дало је Републичко министарство за социјална питања Владе Србије, које сада одбија да спроведе одлуку Уставног суда и исплати пензионерима дуг.

Одлука Савезног уставног суда је у почетку обрадовала све пензионере који, како већина њих истиче, живе испод доње границе сиромаштва. Међутим, тек тада су кренули проблеми. Заменик министра за социјална питања Владе Србије, Љиљана Лучић, најпре је јавно обећала да ће надлежни државни органи у Србији поштовати одлуку Савезног уставног суда, да би после неколико сати променила своју одлуку. Како истичу из Савеза пензионера Србије, пензионери су се још једном суочили са чињеницом да им Република на незаконити начин смањује пензије.

Заменик републичког министра за социјална питања, тврди да се Савезни уставни суд не позива ни на један члан Устава, који је, наводно, прекршен, већ да се одлука суда темељи само на Међународном пакету о економским, социјалним и културним правима, што није довољно да би се она спровела. Према тумачењу експерата министарства, Републички фонд пензијског и инвалидског осигурања, пензионерима неће исплати око три милијарде динара, односно пензионери неће добити ни динара.

Савезни секретаријат за рад, здравље и социјална питања је пензионере обавестио да ће пензије за јануар бити усклађене са индексима раста просечних плата запослених и трошкова живота за октобар, новембар и децембар 2001. године, дакле, за период када су се пензије усклађивале месечно, на бази раста просечних плата запослених, а не квартално, који важи по новом Закону о пензијском и инвалидском осигурању, који се примењује од 1. јануара 2002 године. На тај начин држава и даље наставља да поткрада пензионере.

Како је све почело

Увођењем трошкова живота у метод усклађивања пензија, пензионерима ће ове године бити закинуте чак три пензије. Пошто се изменом савезног пензионерског закона пензије усклађују квартално, најстарији суграђани остаће краћи за

још једну пензију. Уколико се свему томе дода незаконито смањење јануарских пензија долази се до рачунице од неколико десетина милијарди динара, за колико колико је Влада Републике Србије оштетила најстарије суграђане.

Изменом савезног пензијског закона и увођењем трошкова живота као елемента усклађивања пензија, оне не само да све више каскају за зарадама већ на тај начин пензионери постају социјални случајеви. Применом новог начина усклађивања пензија за врло кратко време оне ће бити ниже у односу на просечну плату за чак осамдесет одсто.

Просечна пензија у 2001. години износила је 4.910 динара, што је тек негде око педесет пет одсто просечне бруто зараде. Колико је измењени савезни закон штетан за пензионере најбоље се виде уколико се упореде садашњи начин усклађивања пензија са оним који је важио до 1. јануара 2002. године. Укупан износ просечне пензије, усклађене према старој методологији, у 2001. години износио је 58.914 динара, а укупан износ просечне пензије за прошлу годину, усклађен по новом закону, износио је око 50.160 динара.

Како залудети народ

КУЛЕ И ГРАДОВИ

Реч замајавање има више значења а истаиче се оно које означава скрепљање њажње са нечеј важној на неважно, ометање некога у послу или њак лака забава. Замајавање се код нас углавном ве-зује за полиитичаре и народ. Они први, на власици, користиће своју моћ коју им је донела полиитика, углавном се баве замајавањем народа, обећавајући му куле и градове и бољи животи

Једном приликом незадовољни читалац „The Washington Post-a“, захтевао је од уредника узбудљивије текстове или повраћај новца. Житељи Србије немају таквих проблема. Народу се, путем медија, сервирају најразличитије приче, које често спадају у домен науче фантастике. Узбуђење никада није понестајало на овдашњем медијском простору, бар не у последње време. Народ је разним аферама увучен у замку да поверује како су страначке размирице лидера ДОС-а, важније од свакодневне сурове стварности. У јеку предизборне кампање и прерасподеле снага унутар ДОС-а, политичари, путем медија, свакодневно пласирају у јавност неку нову аферу.

Политичке размирице медији обилато користе. Читаоци и гледаоци, из дана у дан, у прилици су да читају оптужбе, изјаве и демантије партијских хелија унутар владајуће коалиције. Аналитичари сматрају да је све, заправо, почело са хапшењем Слободана Милошевића. Премијер Србије је тада задао ударац председнику СРЈ, који је отворио сезону дугих преписки. Најпре се Војислав Коштуница писменим путем обратио јавности, а онда су ту традицију наставиле његове

коалиционе колеге. Уколико би неком лидеру ДОС-а била повређена сујета, уз осећај нетрпељивости и рањивости, писао је својим колегама износећи шта га тишти.

Пре него што би писмо дошло на упућену адресу завршавало би на новинским страницама. Јавност се добро забављала, а политичари су на овај начин поново били у жижи јавности. Проблем, међутим, тешко да би могао да се сведе само на повређену сујету, већ и на жељу да се буде примећен међу бирачким телом. Мало-помало, међу коалиционим партнерима почела је беспопштедна борба за освајање бирачког тела. Када међу конзументима информација дође до презасићења, лансира се нова афера, са истим актерима, једино је подела улога можда нешто мало другачија. Тако смо били у прилици да присуствујемо јавној расправи између министра полиције, Душана Михајловића, и потпредседника Републичке владе, задуженог за југ Србије, Небојше Човића.

Емисија, у којој се десио мали међустранички инцидент, на трећем каналу је репризирана чак неколико пута. Гледаоци су на тај начин доведени у ситуацију да из вечери у вечер гледају Душана Михајловића и слушају Небојшу Човића.

Када су сви помислили да је дошло време за одмор, у данима викенда уследила је мини кампања да у Србији нема криминала. Кампања је трајала током викенда а у штампи и на телевизији су се смењивале изјаве челних људи Демократске странке, који су образлагали своје тврдње.

Изјаве да у Србији нема мафије биле су заиста кратког века, јер се, у понедељак, министар полиције поново огласио са тврдњама да полиција има сазнања како се спрема атентат на Чедомира Јовановића, шефа посланичке групе ДОС-а у републичком парламенту. Поједини аналитичари су учестале Михајловићеве иступе у јавности протумачили као његов покушај да код премијера Ђинђића издејствује да још које време остане на челу Министарства. Са друге стране, то је одговарало и осталим члановима Владе, јер се случај уби-

ства Бошка Бухе готово уопште није спомињао у јавности. Министрове изјаве да ће полиција преврнути небо и земљу како би пронашла Бухиног убицу, у данима који су уследили, готово да се нико више није сећао.

Сценаријо из Хичкокових филмова

Афера смењеног начелника генералштаба Небојше Павковића се, већ дуже време, одржава у жижи интересовања, временски дозираним изјавама пензионисаних генерала, порттира и спремачица. Као шлаг на торту дошао је вишедневни рад Анкетног одбора који је требало да испита тачност Павковићевих навода да је председник Савезне Републике Југославије, Војислав Коштуница, наредио упад у

Колико су истраживања јавног миљења реална?

Готово свакодневно у медијима се објављују резултати испитивања јавног миљења. Таква испитивања су још учесталија како се приближавају избори. Из резултата таквих истраживања бирачко тело добија информације о великој надмоћи кандидата ДОС-а и слабој заступљености међу гласачима представника опозиције. Међутим, истраживања такве врсте су веома често нереална. Експерти који спроводе таква истраживања својим избором узорка, на коме ће се вршити испитивање, најчешће утичу на њихов исход.

Познато је да различито политичко мишљење имају становници урбаних и руралних средина. Пошто се такве анкете, којима се испитује јавно миљење, најчешће спроводе телефоном, неоправдано су потцењене оне политичке партије које највеће упориште имају међу сеоским домаћинствима и у сиромашним радничким предграђима.

Пример једне такве грешке, која се поткрпала током бирања случајног узорка, ушао је у уџбенике из статистике. Приликом једне од предизборних кампања за америчког председника, једна маркетиншка агенција вршила је испитивање на узорку који је биран из телефонских именика. Узорак је заиста биран случајним путем али, ипак, у питању су били само људи који су имали телефонске прикључке. Тада су неоправдано потцењени бирачи кандидата који је управо највеће упориште имао међу сиромашним слојем становништва. Потцењени председнички кандидат је, на крају, победио иако су резултати реномиране маркетиншке агенције показивали супротно.

Владин Биро за информације. Десет дана, из дана у дан, у ударним терминима и на насловним странама, становници Србије могли су да прате изјаве главних актера афере прислушкивања председника СРЈ.

Партијски чиновници ДОС-а, у улози иследника, трудили су се да, по сценарију Хичкокових филмова, одвуку пажњу народу од сурове свакодневнице. Медији у Србији, већ дуже време, по страни држе економске теме и социјалне проблеме са којима се грађани свакодневно сусрећу. Маркетиншки стручњаци као да се утркују који ће табор, премијер или председников, смислити узбудљивију причу која ће убедити гласаче да је управо она од животне важности а не хоће ли сутра од глади крчати стомаци.

У средини која је навикла да по оној народној изреци, од муве прави магарца, то није тешко спровести у дело. Најчешће изрежирани сукоби. Међу странкама и лидерима на власти, бар за сада, захваљујући медијима, наилазили су на добар пријем код овдашње јавности. Политичка препуцавања, дуготрајне исцрпљујуће преписке међу главним актерима, покоја афера, суровији речник, постали су више од игре добијајући значај државне и животне важности. Биће тога још јер је пред гласачима предизборна кампања за председника Србије. У условима када је мало тога урађено на побољшању услова живота у Србији, мало прљавог веша међу лидерима ДОС-а добро ће доћи да се одвуче пажња гласача. То неће бити тешко, јер током предизборних кампања гласаче обузимају чудне страсти и ирационални импулси који често налазе одушка у бежању од сурове стварности у ирационалан свет.

Идеолошки савез између владајуће коалиције и појединих медија управо то треба да омогући. Ретки су медији на којима се данас може чути друго мишљење од онога које лансирају републички премијер или председник СРЈ. Политичка моћ је у великој мери прешла на уреднике и новинаре, који извршавају наређења својих претпостављених. Подршка демократији и транзицији схваћена је буквално, а улога у томе је прецењена, тако да се сем силних хвалоспева о до-

стигнућима ДОС-а у свим сферама живота не могу чути они који другачије мисле.

После годину дана ДОС-а на власти, раним анкетама утврђено је, и о томе је јавност благовремено обавештена, да је највише постигнуто у сфери економије. Када се ствари сагледају онакве какве јесу, мора се признати да у области економије стварно ништа није значајно урађено, сем што су неки радници у међувремену остали без посла и што је застава из Крагујевца за министра финансија, Божидара Ђелића, произвела југо кабриолет. Куповину свог новог аутомобила министар Ђелић је, наравно, искористио за своју личну промоцију. У медијима се пласирају маркетиншки добро припремљене и одмерене информације. Чак и најбаналнија друштвена питања, која се у медијима обрађују, повезују се са одређењима владајуће коалиције.

Из новинских текстова данас је врло тешко уклонити извесну дозу пристрасности. Сличног мишљења су и аналитичари који се баве анализом писања западне штампе. Ситуација је свуда иста, једино што се поред те извесне дозе пристрасности у тексту може прочитати и широк пресек различитих мишљења, тога код нас нема. Основни закључак грађана, из јулског истраживања Центра за проучавање „Алтернатива“ јесте да их политичари замајавају високом политиком, а

стварне проблеме остављају по страни.

За грађане, стварни проблеми овог друштва су низак животни стандард, то сматра чак 78 испитаника, слаба привреда, за коју се изјаснило 76 одсто анкетираних као и криминал и корупција. Такође, велики је број оних који су незадовољни остваривањем социјалне правде. Три петине испитаника је изјавило да свакодневно кубури са недостатком новца за куповину најосновнијих животних намирница и плаћање рачуна. Чак 15 одсто анкетираних грађана Србије, без Косова и Метохије, нема довољно ни за хлеб, а 43 одсто истакло је да им је проблем куповина обуће и одеће. Само један одсто испитаника изјавило је да може да купи шта год жели. Суочени са прилично лошим условима живота, енормним покупљењима и ниским платама из дана у дан повећава се неповерење грађана у државне институције тако да ниједна од њих не досеже трећину поверења. За то време, политичари ДОС-а путем медија грађанима пласирају шарене лаже. Четири петине испитаника апсолутно осуђује пораст цена, пре свега електричне енергије.

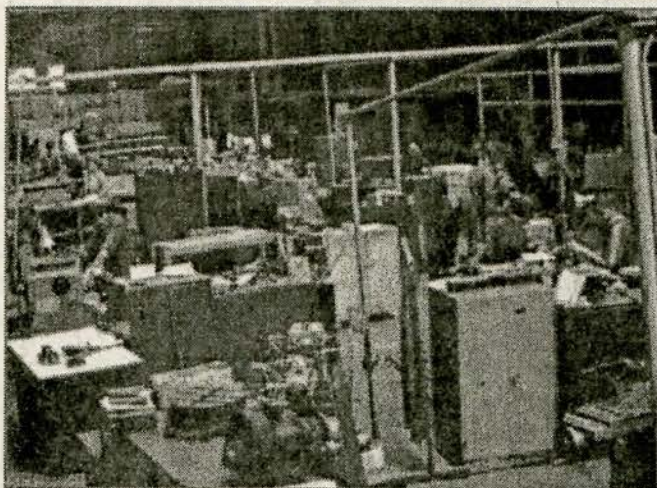
Неповерење међу људима огромно

Колико су овдашњи људи уморни од свега што се дешава у окружењу које је препуно сплетки и интрига сведоче резултати једног међународног истраживања. Истраживање које је спроведено у Словачкој, Бугарској, Румунији и Србији показало је да људи у нашој земљи имају мање поверења једни у друге за разлику од становника осталих држава. Срби, за разлику од припадника других нација, не верују ни својим сународницима али ни рођацима. Највеће поверење наш човек, ипак, има према пријатељу.

БИЊИЋЕВ КУМ ШИРИ ПОСЛОВНУ ИМПЕРИЈУ

Драгољуб Марковић, власник „Крмиво-продукта”, иначе кум републичког премијера Зорана Биџића, проширио је своју пословну империју. Марковић је за 28 милиона динара, односно негде око 500.000 евра, постао власник више од тридесет одсто акција „Војводине-продукта”, једине фирме која у нашој земљи прерађује јаја. Марковић је истакао да намерава да купи и фарму кокошака у Крупшћинама, поред Куле, као и фарму кока носиља у Инђији.

ОКО 50.000 ФИРМИ НЕЛИКВИДНО

Од почетка године до краја јула неликвидно је пословало чак 53.320 фирми у Србији, са 941.037 запослених. Због хроничне неликвидности, која је резултирала неизмиреним дугом од 93 милијарде динара, предлог за покретање стечајног поступка поднет је у 27.871 фирми, са око 300.000 запослених. Највећи део фирми зрелих за стечај је у привреди.

НАЈСИРОМАШНИЈИ У ЗЕМУНУ БЕЗ ОБРОКА

Због велике беспарице, немогућности проналажења нових донатора, и немогућности да се набаве неопходне намирнице, Црвени крст Земуна одлучио је да затвори народну кухињу. У земуноској народној кухињи се све до њеног затварања хранило чак 2600 најсиромашнијих житеља ове општине. Донатори набавке хране били су белгијски и немачки Црвени крст. Народна кухиња затворена је и на палилулској општини. Најсиромашнијим становницима у овом делу града обезбеђен је хлеб, који приватни пекари не продају током дана.

ПРИПРЕМЕ ЗА ШТРАЈК

Ради заштите својих чланова Савез самосталних синдиката Србије одлучио је да, оснује штрајкачки фонд. Тако ће се створити материјални услови за заштиту чланова синдиката у току штрајка. Актери у штрајку, на тај начин, могли би да буду економски самостални, што је битан предуслов за већу ефикасност синдикалне борбе, сматрају у Савезу самосталних синдиката. Штрајк против владе Србије најављен је за септембар.

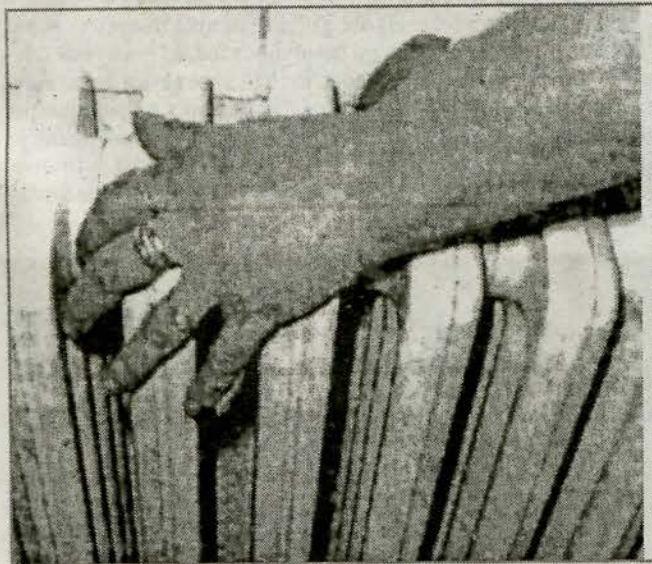

ЦЕНЕ МЕСА И ДАЉЕ РАСТУ

На сточним пијацама у Кикинди, Новом Кнежевцу, Сенти, Ади и другим местима у северном Банату и Потисју цене стоке и даље вртоглаво расту. Килограм живе мере товљеника достигао је цену од 80-83 динара, а свиње с фарме се већ продају по 85 динара. Цена прасића је 100 динара за килограм. У продавницама килограм свињског бута без костију кошта 260 динара, кременадле 218 динара.

ДОМАЋИНИ НА СПОРЕДНОМ КОЛОСЕКУ

Ексклузивни увозник и дистрибутер водеће светске прехранбене компаније „Нестле“ на српском тржишту постала је хрватска „Подравка“. Заступници „Подравке“, најављују и њено ангажовање у процесу приватизације у Србији и као и већи утицај на догађаје у домаћој прехранбеној индустрији.

КАКО СЕ ГРЕЈАТИ ОВЕ ЗИМЕ?

Домаћинства која се греју на струју унапред страхују због превеликих рачуна, због астрономских цена угља и огревног дрвета, разлога за зебњу имаће и домаћинства која се греју на овај начин. Квалитетни мрки угаљ бановићи, као и угаљ пљевља, коштају 4.440 динара по тони, док је сирова колубара 1.750 динара. Цена огревног дрвета је 1.950 динара по кубику.

СКУПЉА ВОДА

Становници Младеновца ће воду убудуће плаћати скупље за 82 одсто. Тако ће цена кубног метра воде и услуга канализације уместо досадашњих 10, износити 18 динара.

Просечна зарада исплаћена у протеклом месецу износи 12.952,00 динара. Зарада без пореза и доприноса мања је за неколико хиљада динара. Она износи 8.993,00 динара.

ЗДРАВСТВО У КОЛАПСУ

Готово 75 одсто здравствених радника у Србији прима плату испод 10.000 динара, што је значајно испод вредности потрошачке корпе.

ДУГОВАЊА ПЕНЗИОНЕРИМА СВЕ ВЕЋА

Према подацима Синдиката пензионера „Независност” Србије, дуг државе према пензионерима премањује 58,5 милијарди динара. У просеку, држава сваком пензионеру дугује око 46.900 динара и то под условом да се за основу узме просечна пензија од 6.000 динара.

ЛОВ НА КАРАЏИЋА

Међународне снаге у Босни и Херцеговини започеле су до сада највећу акцију потраге за бившим председником Републике Српске Радованом Караџићем, кога Хашки трибунал терети за злочине почињене током рата у БиХ. Из правца Србије сви путеви према и из Челебића су блокирани. У потрагу за Караџићем кренула је велика колона од око 70 транспортера и борбене технике Сфора. На сарајевској Федералној телевизији и Хрватској телевизији, данима се емитује документарни филм британске телевизије Би-Би-Си, „Потрага за Караџићем”

РАСТЕ БРОЈ САМОУБИЦА

За првих осам месеци ове године нишка полиција регистровала је чак 78 покушаја самоубиства, од чега се 41 случај завршио смртним исходом, што је двоструко више него у истом периоду прошле године. За разлику од ранијих година, када су на себе руку дизали пензионери, ове године је број самоубиства највише међу младим људима и то онима до 30 година живота. Психолози велики број самоубиства објашњавају великом беспарицом и апатијом.

КФОР КОНТРОЛИШЕ ГРАНИЦУ СРБИЈЕ

Припадници Косовске полицијске службе почели су да патролирају административном границом са Србијом. Косовски полицајци за сада носе само пиштоље а касније ће моћи да носе и аутоматско оружје.

КО СМРДИ?

Демократска странка Србије, оптужила је своје дојучерашње коалиционе партнере из Демократске странке да су одговорни за ширење непријатних мириса из једне сурчинске фарме. Градске службе откриле су да непријатни мириси, који су се последњих дана ширили Београдом, долазе са две ПКБ-еове фарме које се налазе у Сурчину. Смрад изазивају отпадне воде које се изливају у канализацију. „Заслугом челних људи МЗ Сурчин, иначе чланова ДС, који су самоиницијативно преградили те канале, грађани Београда су се данима купали у смраду отпадних вода”, истиче се у саопштењу ДСС.

ЛАБУСОВ ШТАБ У ЛИКВИДИРАНОЈ БАНЦИ

Према подацима СПО, изборни штаб Мирољуба Лабуса налази се на адреси Топличин венац 11, у просторијама ликвидираних „Беобанке”. Почетком године ликвидирани су четири највеће српске банке када је без посла остало око десет хиљада људи.

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

У својој најновијој књизи проф. др Војислав Шешел, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма. Шешелево дело одликује критички приступ и бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрљив истраживач,

који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешел је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију „Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића“. Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајнији аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

КЊИГА ИЗЛАЗИ ИЗ ШТАМПЕ
1. СЕПТЕМБРА 2002. ГОДИНЕ

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

КЊИГА "ИДЕОЛОГИЈА СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОВЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН
КАО И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА
ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 70% ИМАЈУ СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ
КОЈИ КЊИГУ КУПЕ ДО 1. ОКТОБРА 2002. ГОДИНЕ

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

МИТИНЗИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

2002. ГОДИНЕ

1. септембар, Ужице у 18 часова
2. септембар, Пирот у 18 часова
3. септембар, Зајечар у 18 часова
4. септембар, Врање у 19 часова
5. септембар, Прокупље у 17 часова
6. септембар, Краљево у 18 часова
7. септембар, Бор у 18 часова
8. септембар, Лесковац у 18 часова
9. септембар, Крушевац у 18 часова
10. септембар, Чачак у 18 часова
11. септембар, Крагујевац у 18 часова
12. септембар, Суботица у 18 часова
13. септембар, Пожаревац у 18 часова
14. септембар, Вршац у 12 часова
14. септембар, Панчево у 17 часова
15. септембар, Зрењанин у 18 часова
16. септембар, Сомбор у 17 часова
17. септембар, Ваљево у 18 часова
18. септембар, Смедерево у 17 часова
19. септембар, Јагодина у 18 часова
20. септембар, Кикинда у 17 часова
21. септембар, Лозница у 12 часова
21. септембар, Шабац у 18 часова
22. септембар, Сремска Митровица у 18 часова
23. септембар, Ниш у 18 часова
24. септембар, Нови Сад у 18 часова

БЕОГРАД

25. СЕПТЕМБАР У 17 ЧАСОВА

